KRONIKA
OBCE
SVINOVA

KRONIKA

pol. obce Svinova,

/osad: Svinova, Zavadilky, Vacetína/

u Mohelnice

od roku 1928.

Tato kronika čítá 224 /: dvěstě dvacet čtyři :/ stránky.—

Ve Svinově dne 12. července 1928.

Rudolf Novák,
člen obecního zastupitelstva.

Obecní rada ve Svinově u Mohelnice

Korkyš Josef
starosta

Úvod.

Jistě podivno je, že ačkoli měla býti kronika obecní založena již do konce roku 1922 je zakládána teprve nyní, v r. 1928. Jest to vinou jednak tehdejšího (1922) obecního zastupitelstva, jednak bývalého kronikáře. Nyní kronikářem ustanoven Jan Šmerk, rolník v Žavadilce č. 10.

Zmíněný narodil se 27. října 1880 v Pavlově. Do zdejší obce (osady Žavadilky) přistěhoval se r. 1912. Jako rodák pavlovský (sousední obec) všímal si i událostí zdejších a tudíž mnohé z událostí obce Svinova zná a pamatuje. Úkolu kronikáře ujímá se v r. 1928, tedy kroniku zakládá.

Kronika tato má býti založena a vypracována brzy. Vypracování brzké je v zájmu jejím a proto kronikář bohužel nemůže podati podrobnosti z let minulých a jest se spokojiti jenom stručným přehledem. Podrobněji pokusí se vypsati události od r. 1923, ačkoli i zde právě pro

pro nutnost brzkého založení kroniky nemůže se různými otázkami zabývati tak, jak by chtěl.

Historie Svinova jest jenom přehledná. K tomuto přehledu upotřebil kronikář knih:

F. Černý a Pavel Vaša: „Moravská jména místní, výklady filologické;"

Václav Kubíček: „Z dějin města Lostic";

Fr. A. Slavík: „Morava a její obvody ve Slezsku."

Kdo snad by se více zajímal o historii obce, nechť pročte knihu Kubíčkovu a ohlédne příslušné archivy.

Ve Svinově dne 12. července 1928.

Jaufuirk,
kronikář.

Politická obec Svinov u Mohelnice.

skládá se z osad Svinova, Žavadilky a Vacetína. K tomu patří ještě Střítež. Osady.

Poloha.

Politická obec Svinov patří do soudního okresu mohelnického, pol. okres Zábřeh, župa Olomouc a leží při silnici, která vede z Mohelnice k Úsnové, mezi obcemi Lišnicí a Veselím. Mohelnici nejblíže je Svinov (5 km západně od Mohelnice), ve středu leží Žavadilka, od ní asi 1 km k severozápadu Vacetín. Nad Vacetínem v lesích je položena samota Střítež. Svinov. Žavadilka. Vacetín. Střítež.

Původ jmen osad.

Nejstarší z osad jsou Vacetín, Svinov a Střítež. Žavadilka je osada novější.

Jméno Vacetín vzniklo ze staročeského Větj-ęta - Vacęta - Vacata = Vác- Vacetín.

Svinov. lav, Svinov od kmene svin-, příponou -ov (přípona přídavného jména přivlastňovacího). Nesprávnou ethymologií lidovou vzniklo z původního Vacetín - Dvacetín, z čehož potom název německý. Totéž z českého Svinov na německé Schwein.

Dvacetín

Schwein.

Z historie.

Vacetín, Svinov a Střítež k panství vranovskému

Vacetín, Svinov a Střítež tvořily odedávna určitou jednotku a byly součástí jednoho panství - vranovského.

Páni z Boskovic.

R. 1355 koupil toto panství p. Ješek z Boskovic za 600 hřiven stříbra. Po něm držel panství toto syn jeho Oldřich, který je zanechal opět svým synům: Vaňkovi a Janovi.

Ješek však provinil se proti zeměpánu, takže mimo jiné pozbyl i panství vranovského. Toto převzal p. Hecht ze Slavoňova.

Hecht ze Slavoňova

Po smrti jeho dal markrabě toto panství Kateřině, manželce Procka z Růzova. Manžel stal se spolumajitelem

Procek z Růzova

r. 1406. Procek však choval se násilně k sousedům. Tvrz jeho dobyl p. Heralt z Bůzova, po něm užíval panství tohoto jeho syn Heralt. Paní Kateřina však si panství vymohla zpět.

Heralt z Bůzova.

V XV. století zpustla Střítež i Vacetín. Ze Střítěže zůstal jen vladycký dvůr. Ke Střítěži před tím náležela tvrz, ku které patřil dvůr, mlýn a rybní sádky (v ní býval dle ústního podání i kostel). Tvrz bývala sídlem vladyk ze Střítěže, kteří měli na pečeti 3 makovice. Zpustla hned za válek mezi Prokopem a Joštem. Leží trať, kde stávala, slove dosud „na zámečku." Po zpustnutí zbyl jen dvůr, který s lidmi, mlýnem i halteři prodal r. 1464 Výček ze Střítěže Albertovi z Králových Lazů. Od jeho bratra a dědice Jindřicha z Lazů koupil zbožíčko střítežské bratrovec Výčkův Beneš zpět.

Zpustnutí Střítěže (1497) a Vacetína (1506).

Střítež před zpustnutím.

Po zpustnutí.

Výček ze Střítěže.

Albert z Kr. Lazů.

Jindřich z Lazů.

Beneš.

R. 1490 skončena pře o statek vranovský a statek tento dostal syn Prockův, též Procek. Dědičkou byla jeho dcera

Procek.

Páni z Přebož.

Kateřina, prodaná za Bohuslava z Přebož. Svého manžela vzala na panství do spolku r. 1448. V r. 1475 patřilo panství synům jeho Janu z Přebož a Alšovi na Lhotě.

Po smrti Janově, který žil déle než Aleš, zdědila panství r. 1482 sestra jeho Barbora, choť Sezemy z Bukůvky. Po různých sporech po jeho smrti koupil je pan Jiří z Červené Lhoty.

Sezema z Bukůvky.

Jiří z Červené Lhoty.

Jindřich Podstatský.

R. 1565 koupil Jindřich Podstatský statek střítežský, k němuž patřily: Střítež s dvorem, Svinov a Vacetín, s příslušenstvím za 4000 zl. Od něho koupil statek r. 1567 za peníze města Mohelnice Vilém Prusinovský a dal jej městu k užívání. Od té doby byly Svinov, Vacetín a Střítež poddanými města Mohelnice. (Až ještě dnes rozsáhlé lesní panství města Mohelnice na Střítězi.)

Vilém Prusinovský.

Mohelnice.

Zavadilka-Lhotka.

Na místě nynější Zavadilky stávala ves Lhotka, které jinak říkalo se Lhota, Lhota farářova (patřila nejdříve faráři Velíkovi z Vyšehoří), Lhotka nad Žadlovicemi. Zprvu to bylo pole patřící k poplužní-

mu dvoru, které od Jindřicha ze Zvolky roku 1378 koupil Pešek ze Stavenice. R. 1464 však již patřila k panství búzovskému. (Později patřila Zavadilka k panství žadlovickému.) Ve Lhotce sídlici 4 osadníci (proto Lhotka), kteří za války třicetileté ves opustili. Tato zpustošena a teprve koncem XVII. století vznikla osada nynější - Zavadilka. Jméno Zavadilka odvozuje se od hospody „Zavadilky", která tam stávala, německé jméno Vierhöfen nám dosud naznačuje 4 osadníky, kteří bydlili ve Lhotce.

Jindřich ze Zvolky.

Pešek ze Stavenice.

Panství búzovské.

Zánik Lhotky.

Původ jmen.

Obyvatelstvo:

Počet.

Podle sčítání lidu bylo obyvatelstva:

Výsledky sčítání lidu.

Rok:	Svinov:			Zavadilka:			Vacetín:			Celkem:
	Němců:	Čechů:	Cizoz.:	Němců:	Čechů:	Cizoz.:	Němců:	Čechů:	Cizoz.:	
1890.	128	6	/	89	8	/	113	6	/	350
1900.	122	–	/	94	13	/	109	7	/	345
1910.	133	–	/	97	21	/	85	9	/	345
1921.	108	12	2	98	18	3	85	28	1	355

Počet živě narozených dětí 1922-1927.

Od roku 1922 do roku 1928 byl počet živě narozených dětí následující:

Rok:	Svinov:		Zavadilka:		Vaceřín:		Úhrn:
	Chlapců:	Děvčat:	Chlapců:	Děvčat:	Chlapců	Děvčat:	
1922	1	1	4	1	1	1	9
1923	2	3	1	2	–	3	11
1924	–	1	–	–	–	–	1
1925	2	2	1	1	–	4	10
1926	1	2	1	1	–	1	6
1927	–	–	2	–	1	1	4
Celkem:	6	9	9	5	2	10	41

Úmrtí 1922-1927.

Úmrtí od roku 1922 do roku 1928 znázorňuje následující tabulka:

Rok:	Svinov:				Zavadilka:				Vaceřín:				Úhrn:
	Dospělých:		Dětí:		Dospělých:		Dětí:		Dospělých:		Dětí:		
	Mužů	Žen:	Chlapců	Děvčat	Mužů	Žen.	Chlapců	Děvčat	Mužů	Žen:	Chlapců	Děvčat	
1922	–	–	–	–	1	1	1	–	–	–	–	–	3
1923	1	2	1	1	–	1	1	1	1	–	–	–	9
1924	–	–	–	–	–	–	–	–	1	–	–	–	1
1925	–	–	–	–	2	2	–	–	–	–	1	–	5
1926	1	2	–	–	–	–	–	–	–	–	–	1	4
1927	1	1	–	–	–	1	2	–	–	1	1	–	7
Celkem:	3	5	1	1	3	5	4	1	2	1	2	1	29

Obecní rada ve Svinově

Z uvedených na str. 10. porodů bylo 7 českých, 34 německé; úmrtí veoměč německá. — České a německé porody a úmrtí.

Národnost.

Jak z tabulky o sčítání lidu viděti, složeno je obyvatelstvo z 81·9% Němců, 16·4 Čechů a 1·7% cizozemců. Němci mají velikou převahu. Jisto je však nade vší pochybnost, že tomu tak vždy nebylo. Známo jest, že ve zdejším kraji bylo němectví posíleno po třicetileté válce. Němci získali 5% půdy, Češi ztratili 10·8% obyvatelstva. Přes to přece vše byl Vacetín i Svinov ještě český. Ve Vacetíně bylo r. 1667-1679 9 osedlých domů, z toho 6 českých, 3 německé, ve Svinově ze 14 osedlých domů 7 českých a 7 německých. Během 200 let, t. j. do r. 1880 získali Němci ve Vacetíně 66%, ve Svinově ztratili Češi 46%. Tím, tedy během 200 let osady poněmčeny. Čeští některých nynějších Němců dosvědčují i jejich jména. (Př.: Navratil - Navrátil, Dolak, Schestag, Mikulasch, Watzlaf a j.)

Procenta národnosti.

Vliv třicetileté války.

Poněmčení.

příslušnosl
ze Medlova
J. Tenner

Náboženství.

Nábož. řím.-katol.

Nábož. českoslov.

Většina obyvatelstva je náboženství římskokatolického. Někteří Češi (asi 15 duší) jsou náboženství československého.

Historie nábož.

Z náboženství v naší obci má svoji historii. V 15. století stala se pravděpodobně i zde změna náboženství. Na tuto změnu poukazuje změna v celém okolí. (V kostele ve Výšehoří, v Hošticích i v Mohelnici podávala se svátost oltářní pod obojí způsobou. – V Karasově knize: „V plamenech" dočteme se o Sulislavu Dvacetínském, jenž pomáhá kališníkům při dobývání Uničova. Toto však kronikář nezaručuje, neboť neví, odkud autor [Karas] zprávu čerpal a zda zakládá se na pravdě).

Přifaření. Vacetín a Svinov.

Vacetín byl přifařen do Výšehoří, Svinov původně do Hoštic. Když staly se zmíněné osady panovním města Mohelnice, začali osadníci, neznámo na čí popud, odvádeti

Spor o desátek.

desátek faráři mohelnickému. Z toho vznikl spor. Již r. 1567 vymáhal desátek vacetínský pro svého faráře patron výšehořský

J. Kobylka z Kobylího

Jindřich Kobylka z Kobylího, poznovu

pak r. 1571 Wolfgang, držitel obročí vyšehoř- Wolfgang
ského současně s farářem loštickým neznámého jména, jenž usiloval o navrácení Švinova k původnímu obvodu. Jak bylo rozhodnuto není známo, ale jisto je, že počátkem příštího věku patřil Vacetín i Švinov k Vyšehoři. Farář loštický. Švinov přifařen do Vyšehoří.

Zavadilka byla přifařena z části do Vyšehoří, ze části do Loštic. Arcibiskupským dekretem ze dne 26. dubna 1921 přifařeny usedlosti č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 14. a 18. k Vyšehoři a tím přifařen i zbytek osady Zavadilky. Zavadilka.

Zaměstnání.

Obyvatelé jsou většinou usedlí zemědělci. Dělníků jest málo a jsou to většinou dělníci hospodářští. I řemeslníci, kterých je málo obdělávají kousek políčka. Většího obchodu zde není. Hostinců je 5. Ve Švinově, Zavadilce a Střiteži po 1, ve Vacetíně 2 (z toho 1 český; otevřen za českého zastupitelstva dne 9. října 1927). Zemědělci. Dělníci. Řemeslníci. Obchody. Hostince.

Průmysl.

Průmyslu zde vůbec není, ačkoli podmínkám by bylo vyhověno. Již za času Jindřicha Podstatského brali zde lošticští hrnčíři hlínu „Železnici." Právo jejich bráti zde hlínu bylo dokonce vtaženo do kupní smlouvy mezi Jindřichem a Vilémem Prusinovským. (Viz str. 8.)

Hrnčíři z Lošťic.

Tuhová továrna.

Gessner u. Pohl

V roce 1858 byla v místní obci otevřena firmou Gessner und Pohl tuhová továrna. Tato zaměstnávala s počátku 45-50 lidí, ke konci kolem 100 lidí. Dle ústního podání pamětníků, zvláště p. Rudolfa Čecha z č. 14 v Zavadilce, jenž tam pracoval, dobývala se tuha výborné jakosti. Proto prý, aby zabránil konkurenci, koupil továrnu r. 1912 p. Schwarzenberg, práce zastavil, továrnu zrušil a stavební materiál z ní prodal obci. (Prodejem materiálu se potom smutně proslavilo Schertlerovo zastupitelstvo.) Památkou po tuhové továrně jsou zasypané štoly a domky č. 13, 21. a 22. ve Svinově, jež patří p. Klementu Hönigovi (č. 13.), Janu Bolakovi (č. 21.) a Josefu Schertlerovi (č. 22.).

Rudolf Čech

Schwarzenberg

Domky č. 13, 21 a 22. ve Svinově.

König koupil domek přímo od Schwarzenberka, druzí dva teprve od obce.

Školy.

Do roku 1921 nebylo v obci školy. Školy, jak známo, byly dříve toliko při kostelích. V našem případě spadá v úvahu farní kostel ve Výšehoří a v Hošticích. Zavadilka byla přiškolena do Hoštic, Svinov a Vacetín do Výšehoří. R. 1784 byla v Pavlově zřízena škola. Zavadilka z toho důvodu z Hoštic vyškolena a spolu s Vacetínem přiškolena do Pavlova. S tímto přiškolením sice jmenované osady nesouhlasily (chtěly býti přiškoleny do Výšehoří), ale bylo posléze (r. 1819) provedeno z moci úřední. Děti ze Zavadilky pak chodily do školy v Pavlově, ze Svinova a Vacetína do školy ve Výšehoří.

Přiškolení.

Škola v Pavlově.

R. 1889 byla v Pavlově zřízena Schulvereinem soukromá škola, a tu většina dětí z naší obce (osad Zavadilky a Va-

„Schulvereinka" v Pavlově.

cetína) navštěvovala tuto školu. Děti české národnosti chodily do české školy veřejné, německé děti do školy soukromé. Některé české děti z Vacetína navštěvovaly veřejnou školu ve Veselí.

Škola ve Veselí.

Po zrušení schulvereinky v Pavlově chodila část dětí do školy lišnické.

Škola v Lišnici.

Škola v obci.

V roce 1920 začalo se jednat o zřízení školy pro Svinov, Zavadilku a Vacetín. Plány na tuto školu byly pořízeny v říjnu r. 1921 (stavitel Hugo Ziak v Mohelnici), škola sama vystavěna v r. 1922 a ve školním roce 1922/23 počalo vyučování. Materiál na tuto školu byl vzat větším dílem ze zrušené školy v Pavlově. Na škole byl ustanoven učitelem a správcem školy Alois Schwetz. Obec musila na stavbu školy vypůjčiti. (Výsledky zápisu v jednotlivých škl. letech na straně následující.)

Plány.

Hugo Ziak.

Ještě před otevřením německé školy byla povolena ve Svinově česká škola menšinová.

Škola menšinová.

Stav německé školy vzhledem k počtu žactva byl v jednotlivých školních létech následující: Počet žactva něm. školy.

Ve šk. roce:	Počet žactva: Na začátku: Hochů:	Dívek:	Na konci: Hochů:	Dívek:	Správce školy:
1922/23	24	32	22	33	Alois Uchwetz.
1923/24	19	29	18	28	—"—
1924/25	14	29	14	27	—"—
1925/26	13	28	13	25	—"—
1926/27					—"—

Ačkoli česká menšinová škola byla povolena včas, přece nemohlo býti vyučování zahájeno hned počátkem školního roku (1921/22), neboť nebylo místnosti. Konečně však našla se místnost v domě pí. A. Blaschczikové ve Svinově č. 26. Místnost – učírna byla naprosto nedostačující. Malá (4·30×5·60×2·60 m.) výměnkářská světnička s dřevěným stropem, kde se tísnilo 16 žáků. I vnější stav školy nevyhovoval. Vyučování zahájil 17. listopadu 1921 Oldřich Straka, který byl svědkem leccčeho, co nemůže svědčiti o civilisaci a kultuře němec- Škola menšinová ve Svinově č. 26. Zahájení vyučování. Oldřich Straka.

Německá zlost.

kého občanstva (vytlučená okna u p. Nejustila ve Svinově č. 1. a u p. Skopala ve Svinově č. 2., ukradený vývěsní štít na škole a p.). Povinno poznamenati, že se zvláště vyznamenali bratři Vilém a Josef Warschatka ze Svinova, kteří ukradli vývěsní štít.

Druhým školním rokem teprve byla škola umístěna poněkud vhodněji, v domě p. Jana Doláka, č. 21. ve Svinově. Ovšem i umístění toto je nevhodné. (Místnost malá, tmavá, vlhká, věčně plná prachu tuhového.)

Škola ve Svinově, v domě č. 21.

Stav školy vzhledem k žactvu a učitelstvu je v jednotlivých škol. létech následující:

Ve škol. roce:	Počet žáků:				Správce školy:
	Na začátku:		Na konci:		
	Hoch:	Dívek:	Hoch:	Dívek:	
1921/22	8	8	8	8	Oldřich Straka.
1922/23	8	9	8	8	—"—
1923/24	10	5	10	5	Jaroslav Vypler.
1924/25	14	4	15	5	Jan Hrachovec.
1925/26	15	4	13	7	—"—
1926/27	11	8	12	8	—"—
1927/28	9	8	11	8	Josef Joska.

Nové umístění.

Žádného umístění dostalo se české škole menšinové až 13. září 1927. O tom bude podrobněji pojednáno dále.

Kultura.

O vzdělání obyvatelstva a kulturu starají se osvětové a politické spolky. Z německých spolků jsou v místě: Jugendbund (předseda Fr. Erletz z Vacetína č. 8), Bund der Landwirte (předseda Josef Sokele ze Svinova č. 17), Kulturverband a Bund der deutsche Nordmähren (předseda obou Frant. Dolak ze Zavadilky č. 16). Z českých spolků jsou zde: místní osvětová komise (předseda Josef Procházka ze Svinova č. 1), odbor Národní Jednoty (předseda Jan Šmirk, Zavadilka č. 10.)

Spolky německé.

Frant. Erletz

Josef Sokele.

Frant. Dolak

Josef Procházka.

Jan Šmirk.

Funkcionáři místních spolků byly oběžníkem obecního úřadu vyzváni, aby podali zprávu o své činnosti kronikáři. Zprávu podali toliko činovníci odboru Národní Jednoty:

Úkol a činnost odboru N. J.

Odbor byl založen dne 14. března 1924. Úkolem jeho je posilovati český živel v

Úkol a činnost ONZ.

v obci a šíření osvětu a pokrok mezi českými občany. Úkolu svému plně činí zadost svojí činností.

Oslava 75. narozenin p. presidenta.

Z činnosti za léta minulá jest podotknouti velkou oslavu 75. narozenin p. presidenta republiky T. G. Masaryka 7. března 1925. Byl to průvod s alegorickými vozy a hudbou všemi třemi osadami, zakončený přednáškou tehdejšího správce menšinové školy Jana Hrachovce o významu oslavovaného a odevzdáním obrazu p. presidenta obecní radě.

Jan Hrachovec.

Divadlo „Furiant“ Vranová Lhota.

Divadlo „Probuzení“ Jan Vykydal.

Divadelní představení „Furiant“ hrané dne 26. prosince 1925 ve Vranové Lhotě, potom rozsáhlé divadlo v přírodě „Probuzení“ hrané ve dnech 23. a 24. května 1926 v zahradě p. Jana Vykydala ve Vacetíně. Rozsáhlost tohoto podniku lze si nejlépe představiti z těchto číslic: hrubý zisk 5216·80 Kč, čistý výtěžek 2000 Kč – obnosy na naše poměry obrovské.

Menší práce.

Z menších prací jsou to příležitostné přednášky při různých jubileích (28. říjen a p.), vánoční nadílka dětem menšinové školy, plesy a zábavy. Nakonec nutno podotknouti, že přičiněním O. N. Z. byla 1. května 1927 za-

Obecní rada ve Svilanově

sazena před dům p. Jana Výkydala ve Vacetině č. 1. lípa „Svobody." Jan Výkydal. Lípa „Svobody."

Osvětu ve zdejší obci šíří i knihovny. Knihovna.
V obci jsou celkem 4, z nichž 2 německé, 2 české. Německá knihovna obecní čítá 37 svazků, Knihovny německé.
knihovna spolku Bund der deutsche Nordmähren 127 svazků. Knihovníkem obou je
Josef Penka ze Svinova č. 5. Česká knihovna obecní má 30 svazků, knihovna odboru Josef Penka. Knihovny české.
Národní Jednoty 180 svazků. Knihovníkem
je Jan Šmirk ze Zavadilky č. 10. Jan Šmirk.

Civilisace.

V místní obci není pošty, telegrafu, telefonu, železniční dráhy ani autobusového
spojení. Patříme do poštovního obvodu města Pošta.
Mohelnice. Ve Vacetině je „poštovna" pro Va- Poštovna.
cetín. Nejbližší telegrafní a telefonní sta- Telegraf, telefon.
nice jsou v Mohelnici a v Loštících, nejblíž-
ší stanice dráhy v Mohelnici a v Moravi- Stanice dráhy.
čanech.

V obci není též četnické stanice. Pat- Četnická stanice.
ří do obvodu četnické stanice ve Studené Boudě.

Co se týče civilisace obce dlužno uvésti dvě velmi výhodná zařízení: v celé obci jest zavedeno elektrické osvětlení (v provozu od poloviny měsíce září 1927 - bude o něm psáno dále), v osadách Žavadilce a Svinově je vodovod. (Ve Svinově zřízen později.)

Elektrické osvětlení.

Vodovod.

V osadě Žavadilce nebylo dříve vody. Pro vodu chodilo se na luka až ke Zvolce nebo do „Širokého lesa". V létech 90. minulého století těžkost tuto odstranil místní rodák, Čech, Frant. Lávička z č. 14. v Žavadilce. Na stavbu vodovodu přispělo každé popisné číslo jistým obnosem (kolem 100 zl.). (Podle vyprávění R. Čecha z č. 14. v Žavadilce.)

Zvolka.

Široký les.

Frant. Lávička.

Rudolf Čech.

Význačné budovy.

Z budov dlužno uvésti kapličky v osadách Svinově, Žavadilce a Vacetíně a školní budovu v Žavadilce.

Kaplička ve Svinově.

Náklad.

Kaplička v osadě Svinově byla vystavěna v r. 1848 takto: 14 starousedlíků v osadě Svinově složilo za právo bráti depurtátní dříví z obecního lesa po 50 zl. Za ty-

to peníze kaplička vystavěna. Zvon do ní po- Zvon.
řídil Josef Penka ze Svinova č. 6. (Zvon je nyní
puklý. Kus z něho, vážící 76 dkg odvedli svi-
novští osadníci ve světové válce. – Sdělení p.
Frant. Sandbacha ze Svinova.) Frant. Vandbach.

P. Frant. Haberland ze Zavadilky Frant. Haberland.
č. 3. daroval k uctění památky svého syna,
padlého ve světové válce, zvon, jenž byl za- Zvon.
věšen
do zvoničky. Když v r. 1922 byla stavěna
školní budova, byla zároveň vystavěna kap- Kaple v Zavadilce.
le v Zavadilce a zvon do ní zavěšen. Na
kapli byl vzat tentýž materiál co na ško-
lu (ze zrušené „schulvereinky" v Pavlově).
Obec přispěla na stavbu jistým obnosem
(asi 4000 Kč), ostatní peníze darovali obča- Náklad.
né.

Ve Vacetíně stávala na místě my- Kaple ve Vacetíně.
nější kaple dřevěná zvonice. (O té mluví
se v protokole o komisionelním šetření ze
dne 20. října 1837.) V roce 1838 byla vy-
stavěna kaple nynější. Náklad byl hra- Náklad.
zen částečně dluhem 40 zl. jakéhosi Jana Jan Endt.
Endta, ostatní doplaceno z obecního jmě-

Sochy.

Frant. Čech.

Kříž v Zavadilce.

Školní budova.

ní. Sochy sv. Františka, Josefa a Marie daroval r. 1887 František Čech z č. 13 ve Vacetíně. (Tento byl bez potomků a proto podporoval podobné účely. Pořídil na př. kříž před č. 12. v Zavadilce a Boží hrob ve Výšehoří.)

O školní budově viz str. 16.

Obecní jmění a hospodářství.

(stav koncem r. 1927).

Pole a lesy.

Obecní majetek polní a lesní je následující:

Svinov:

Osada:	Název trati:	Druh:	Výměra: ha	a	m²	Kat. výnos: Kč	h
	Krautgruben	pole	–	4	68	1	26
	Breitegrunt	louky	1	11	39	11	42
	Vehachzen	pastviny	–	97	47	4	34
	Mühlwiesen	–"–	–	90	01	–	02
Svinov	Krautgruben	–"–	–	12	23	–	18
	–"–	–"–	–	3	24	–	04
	Brünelwiesen	–"–	–	6	29	–	20
	–"–	–"–	–	42	08	1	18
	–"–	–"–	–	65	85	1	82
	Breitegrund	–"–	1	56	09	4	34
	–"–	–"–	–	35	25	–	98
	Součet	pastviny	5	08	51	13	10

Osada:	Název trati:	Druh:	Výměra: ha	a	m²	Kat. výnos Kč	h
Vrinov:	Přenos	pastvin	5	08	51	13	10
	Breitegrund	pastviny	–	11	33	–	16
	–"–	–"–	–	27	51	–	71
	–"–	–"–	–	2	34	–	06
	–"–	–"–	–	9	17	–	26
	Součet	pastvin	5	58	86	14	32
	Krautgruben	zahrada	–	11	98	3	34
	Krautgruben	lesy	2	36	84	22	38
	Breitegrunt	–"–	61	27	44	482	46
	Součet	lesů	63	64	28	504	84
		Cesty a neplod. plochy	8	58	50	–	–
		Stavební plochy	–	14	86	–	–
Zavadilka:	Náves	pole	6	50	91	96	30
	–"–	zahrada	–	27	81	7	74
	–"–	pastviny	–	71	34	2	42
	–"–	lesy	4	25	77	14	06
	–"–	cesty	–	02	12	–	–
Vacotín:	Mitkov	louky	–	52	50	8	98
	–"–	zahrada	–	41	72	10	04
	–"– Breitegrund	pastviny	2	64	62	7	22
	–"–	lesy	1	08	55	4	54
	Neplodná. –	půda	4	80	92	–	–

Vrinov:

Zavadilka.

Vacotín.

Cenné papíry obce Svinova.

Cenné papíry

Komunální dluh	5600·- Kč.
IV. čsl. státní půjčka	25.840·- "
Dluhopisy JeMoe	43.000·- "
Akcie JeMoE. (21 kusů)	10.500·- "
Papíry rentové	1.000·- "
Celkem	85.940 Kč.

Kmenové jmění.

Kmenové jmění.

Obec (osada) Svinov	388 Kč
Osada Vacetín	375 "
" Zavadilka	— "
Celkem	763·- Kč.

Dluhy.

Dluhy politické obce Svinova:

Ústřední bance němec. spoř. v Praze	25.820·- Kč
Hypoteční bance zemědělč. v Brně	4.989·- "
Reifeisence v Ujezdě	240.000·- "
Severomoravským elektrárnám	87.000·- "
Soukromníkům	21.000·- "
Celkem	378.809 Kč.

(Vlastní, že obec má značný dluh [podotýká se znovu, že jest to stav koncem r. 1927]. Tento má za následek vysoké obecní přirážky. Předešlého roku bylo průměrně 500% obecních

Obecní přirážky.

přírážek).

Celá tato stať je zpracována dle výkazu podaného starostou obce, Jos. Korkyšem. Josef Korkyš.

Český živel.

I v zejší obci zažili Čechové mnohý útisk a proto málo na veřejnost vystupovali. Zvlášť citelně to pociťovali za světové války. Markantním příkladem může nám býti průběh p. Františka Martince, bydlícího tehdy v Zavadilce č. 19. (nyní bydlí v Moravičanech.) Tento jednou zvolal v hostinci p. Ant. Janu v Zavadilce č. 6.: „Sláva naší národnosti!" Zvolání toto bylo Emilií Grégrovou (nyní Zatloukalovou) přetvořeno na provolávání slávy Srbsku a udáno. Bez vyšetřování byl na to p. Martinec zatčen a spoután (na poli p. Navrátila, kde právě pracoval – nebylo mu možno se ani s rodinou rozloučiti), odveden na četnickou stanici do Loštic a odtud dopraven do garnisonního vězení v Krakově pro velezradu. Vyšetřováním (přísežnou výpovědí p. A. Ja-

Útisk. Front. Martinec. Ant. Jana. Emilie Grégrová. Navrátil. Loštice. Krakov.

„Lozcitnost" Němek.

Svoboda.

Janu a jeho matky uvedeno vše na pravou míru a Martinec konečně po měsíčním tuhém vězení propuštěn. Zatím jeho žena ležela v nedělích a ani tu neměla pokoje, některé „soucitné" občanky místo soustrasti přidávali jí ještě bolesti výkřiky a poznámkami: „Už je tam, kde chtěl být," „Peš se, už ho nevidíš" a j. p. (Toto vše dle vypravování jmenovaného Martince. Příběh stal se v září 1914.)

Takových a podobných příhod bylo více. – Ovšem, i Němci neušli utrpení, jež nesla s sebou světová válka. I zde jsou v truchlé vzpomínce padlí a ještě dnes vzpomínají obecně na různé ty „radosti" světové války (rekvisice a j.).

Válka minula jako zlý sen a přišla svoboda. Plázem počal se i zde směleji ozývati český hovor. Český živel nabýval sebevědomí, takže v r. 1923 jdou Češi již samostatně do obecních voleb. Čekali, že dostanou jednoho zástupce, ale výsledek dopadl zcela jinak a to v jejich prospěch, jak bude viděti ze stati další.

České zastupitelstvo.

16. září 1923 měly se konati volby do obecního zastupitelstva. Proti létům minulým byli místní Češi již tak uvědomění a sobeštační, že s nadějí na 1 českého zástupce šli samostatně do voleb. O celé volební řízení se starali a zajímali nejvíce Josef Körkyš ze Zavadilky č. 15. a Jan Šmirk, ze Zavadilky č. 10.

Volby.

Jos. Körkyš.

Jan Šmirk.

V pátek dne 31. srpna podali žádost o poměrné zastoupení, v neděli dne 2. září těsně před 12. hod. polední následující kandidátní listinu:

Poměrné zastoupení.

Kandidátní listina.

1., Josef Körkyš, rolník v Zavadilce č. 15.,
2., Jan Nepustil, rolník ve Švinově č. 1.,
3., Jan Vykydal, rolník ve Vacetíně č. 1.,
4., Rudolf Čech, tesař v Zavadilce č. 14.

Tehdejší starosta obce Josef Schertler ze Švinova potvrdil podání kandidátní listiny i to, že do poledne nebyla jiná kandidátní listina podána. Tak byla podána toliko jedna kandi-

Josef Schertler.

1 kandidátka.

Zvolena.

Potvrzena.

Rekurs proti vol.

Rekurs zamítnut.

Doplnění obec. zast.

Členové zastupitel.

Náhradníci.

dační listina a byla prohlášena za zvolenou. Ovšem to bylo proti všem možnostem ve Svinově a nikdo to nemohl pochopiti.

Pochybnosti však byly vyráceny a celá událost vyjasněna, když listina se jmény těchto kandidátů byla veřejně vyvěšena. Němci činili rekurs (za podklad brali zvláště, že Rudolf Čech je dlužen obci a Jan Nepustil prý udal nesprávná data k vyměření daně). Tento rekurs byl však zamítnut a dne 4. prosince 1923 doplnili jmenovaní kandidáti celé zastupitelstvo tím, že přibrali jako členy zastupitelstva:

1., Jana Šmirka, rolníka v Zavadilce č. 10.,
2., Annu Šmirkovu, ženu rolníka v Zavadilce č. 10.,
3., Hynka Volaře, domkáře ve Vacetíně č. 11.,
4., Martina Škopala, rolníka ve Svinově č. 2.,
5., Rudolfa Nováka, krejčího ve Vacetíně č. 18.,
6., Isidora Navrátila, rolníka ve Svinově č. 8.,
7., Františka Sandbacha, rolníka ve Svinově č. 4.
8., Františka Demela, rolníka ve Vacetíně č. 15.

jako náhradníky pak:

1., Josefa Vykydala, dělníka ve Vacetíně č. 1.

Obecní rada ve Svinově v Mohelnice

2., Julii Vykydalovu, ženu rolníka ve Vacetíně č. 1.
3., Terezii Nepustilovu, ženu rolníka ve Švinově č. 1.
4., Františka Jilka, krejčího ve Švinově č. 2.
5., Josefa Kondlera, rolníka ve Švinově č. 6.
6., Vincence Jarmera, rolníka v Zavaditce č. 11.

Proti tomuto doplnění byly podány opět námitky. Zemská správa politická na Moravě námitky zamítla a nařídila volbu starosty. Tato byla provedena dne 16. ledna 1924 s následujícím výsledkem:

Rekurs.
Rekurs zamítnut.
Volba obecní rady.

Starosta: Josef Korkyš (zvolen 11 hlasy).
Náměstek starosty: Rudolf Čech (7 hlasy).
I. radní: Jan Nepustil (zvolen 9 hlasy).
II. radní: Jan Vykydal (zvolen 9 hlasy).

Starosta.
Náměstek starosty.
I. radní.
II. radní.

I proti volbě obecní rady byly podány námitky. Po zamítnutí jich zemskou správou politickou podal Josef Sokele, rolník ze Švinova č. 17. námitky až k nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyšší správní soud zamítl však jeho námitky proti volbě do obecního zastupitelstva dne 15. června 1925, č. 5970/24, do obecní rady téhož dne, č. 9324/24.

Rekurs.
J. Sokele
Rekurs k nejvyššímu sp. soudu.
Zamítnut.

Počátek úřadování.

Zatím však už obecní zastupitelstvo české úřadovalo (od 7. března 1924). Ještě před odevzdáním úřadu žádal Josef Schertler okresní správu politickou v Žabřeze, aby předání úřadu bylo odděleno, ale bez výsledku.

Čí vinou ztratili Němci zastoupení.

Jistě bylo by zajímavo zjistiti, čí vinou Němci ztratili zastoupení při markantní většině 5/6 obyvatelstva. Všeobecně dává se vina tehdejšímu starostovi J. Schertlerovi. Jisto je, že on nese vinu největší. Jako starosta mohl nejlépe znáti zákony a svým soudrodákům dáti včas zprávy a pokyny. Nemusil dokonce dávati různá potvrzení, jež dáti nebyl povinen. Nelze mu však přičítati vinu celou. Dobrou polovinu viny nesou i jiní vůdci Němců. Nelze jim sice vyčítati lenost, ale spíše to, že se neseznámili se zákony československé republiky o volení do obcí. Přece mohli vzíti do námitek takové vady volebního řízení, jež mohly míti za následek

J. Schertler.

zrušení voleb - a tyto vady zde byly!

První prací českého zastupitelstva bylo, že zavedlo úřadování v jazyce českém. Tabulky, označující bydliště obecních funkcionářů v jazyce německém, byly zaměněny tabulkami ve znění českém, opatřeno razítko s českým textem, knihy vedeny česky, protokoly psány v jazyce českém i korespondence vyřizována česky (německé přípisy adresátům - úřadům vráceny). Při tom jednání s občany bylo v jazyce jejich národnosti. Tomu právě vyhovoval starosta, jenž znal dobře česky i německy. České úřadování. Jednání s občany.

Hlavním cílem, k němuž dojíti vzalo si české zastupitelstvo za úkol, bylo: uspořádati finanční poměry obce, t. j. snížiti její značný dluh. Jistě nápadno bylo, že ačkoli materiál na stavbu školy byl vzat ze zrušené „schulvereinky" v Pavlově, přece na Práce zastupitel.

Dluh na škole.

Stavební materiál z tuhové továrny.

Žádost o revisory.

Finanční komise.

Žádosti vyhověno.

Josef Javadil, revident.

Výsledek revise.

školní budově v Javadilce vázne dluh více než 190.000 Kč. Mimo to prodalo se spousta stavebního materiálu z tuhové továrny a zisk nikde! Pro tyto nápadnosti rozhodlo se hned s počátku obecní zastupitelstvo žádati moravský zemský výbor v Brně o vyslání revisních orgánů. Žádost svoji posílá již 23. března 1924. Později musila býti žádost urgována a na pokyn moravského zem. výboru (č. 2338-10/8 z 9. dubna 1928) doplněna dne 25. května 1924 prohlášením finanční komise. (Tato ustavena dne 1. května 1924 s následujícími členy: Jan Nepustil ze Svinova č. 1, Hynek Solař z Vacetína č. 11, František Vykydal z Vacetína č. 16, Josef Kondler ze Svinova č. 6.)

Konečně žádosti bylo vyhověno rozhodnutím moravského z. v. ze dne 9. července 1925, č. IV. 2338-10/2 a do obce vyslán zemský účetní revident Josef Javadil.

Výsledek revise byl zarcující. Stavzenky o stavbě školy vůbec nebyly, zápisky o prodeji tuhové továrny J. Sokele spálil. Moravský zemský výbor rozhodl na zákla-

dě toho, aby obecní činovníci, kteří mohli býti těmito nepořádky vinni, zaplatili revizní útraty, a to: Josef Schertler 1200 Kč, Josef Sokele 600 Kč, Hynek Ulrich 150 Kč. (Rozhodnutí č. III. 2338-10/4 ze dne 8. června 1928).

Proti tomuto odvolání podali Josef Schertler a Josef Sokele, a to k nejvyššímu správnímu soudu. (Dosud nevyřízeno). Obec oba jmenované stíhá soudně. Rekurs. Žaloba.

K této revisi nutno podotknouti, že i v hospodářství nového zastupitelstva nalezeny nepořádky, ty však záhy napraveny složením příslušných obnosů (F. Kokyšem a F. Sandbachem).

Revisí učiněna náprava v obecním účtování, avšak dluh tíží obec dále. Joukalý stav je vidět z usnesení finanční komise ze dne 4. října 1925. Tížný dluh. Usnesení finanční komise.

Na obci váznе dluh skoro 250.000 Kč. Nelze platiti ani úroků z dluhu a tyto stále přirůstají k dluhu. Následek dluhu je jednak chatrný úvěr obce u peněžních Následky dluhu.

ústavu, jednak vysoké přirážky (v osadě Svinově až 1100%). Finanční komise vrací se mimoděk k příčinám dluhů a poznává, že hlavní příčinou je stavba místní školní budovy, jež byla postavena na úvěr a na níž vázne dluh více než 190.000 Kč. Komise nemůže najíti jiného východiska, než budovu prodati a tak se dluhu zbaviti.

Školní budova.

Odpomoc.

Obecní zastupitelstvo.

Místní šk. rada.

Alois Schwetz

Návrh tento projednán a schválen v sezení obecního zastupitelstva ze dne 11. října 1925, místní školní rada projevila svůj souhlas (přes odpor správce školy A. Schwetze) dne 18. října 1925.

Žádost o schválení.

Obecní zastupitelstvo žádalo dne 20. února 1926 okres. zem. výbor o schválení svého usnesení, proti němuž byl zatím podán J. Sokelem a soudruhy rekurs.

Rekurs.

Mezi tím stará se obecní rada spolu s místní školní radou o to, aby v případě prodeje školy bylo zajištěno dětem vzdělání. Dne 5. května 1926 zasílají okresnímu školnímu výboru v Jabloneci žádost o utvoření školního obvodu Rýšnice-

Školní obvod Rýšnice-Svinov.

Svinov. Domluva mezi zástupci obce Svinova a hišnice o tom stala se u okresního školního výboru v Žabřeze dne 11 června 1926. S utvořením školního obvodu souhlasí i zástupci obce hišnice za jistých podmínek. (Nebudou mu-sit nikdy přispívati na menšinovou školu ve Svinově, obnosem za školu utrženým budou zaplaceny dluhy na školní budově v Javadilce váznoucí a j. menší.) Dlužno podotknouti, že hlavním důvodem souhlasu hišnice byla snaha udržeti školu dvojtřídní. V hišnici bylo málo žáků a jejich dvojtřídní škola by byla v důsledku toho redukována na školu jednotřídní.

Domluva mezi zástupci obcí.

hišnice souhlasí.

Na základě domluvy obou obcí výnosem ze dne 21. srpna 1926, č. 1900/pres. nařizuje pan předseda zemské školní rady moravské, aby počátkem šk. roku 1926-27 utvořen byl jeden školní obvod. Proti tomu učinili němečtí občané rekurs k ministerstvu školství a národní osvěty. Rekurs tento byl však výnosem ministerstva školství a národní osvěty č.

Úřední potvrzení.

Rekurs.

Rekurs zamítnut.

ze dne . června 1927 zamítnut. Dosáhli tím jen toho, že se vyučovalo ve škole ještě po celý školní rok 1926/27.

Mezi tím (na opětovnou žádost obecní rady ze dne 1. září 1926) zamítá moravský zem. výbor rozhodnutím ze dne 17. září 1926, č. IV. 2338-13/24 stížnost Josefa Pokele a soudruhů do usnesení obecního zastupitelstva ze dne 11. října 1925 a usnesení toto schvaluje.

Rekurs zamítnut.

Usnesení obecního zastupitel. z 11. X. 1925.

Po té začíná se jednati se státem, aby budovu koupil pro účely menšinové školy. S počátku zdá se, že stát budovu koupí. Jednání se vleče a přichází konec šk. roku 1926/27.

Jednání o koupi školy se státem.

Opětné nařízení zem. šk. rady o přiškolení.

Zemská školní rada nařizuje opět (rekurs u min. šk. a nár. osv. zamítnut) výnosem ze dne 9. srpna 1927, č. 37.683 přiškolení obce Svinova do Říšnice a dává na vědomí, že dnem 31. srpnem 1927 zaniká německá škola v Javadilce.

Zánik něm. školy.

Ovšem nařízení je nařízení, ale zdejší němečtí občané se dle něho neřídili. Zahájili jakousi pasivní resistenci tím, že své dě-

ti neposílali do školy v Hišnici, ale do školy v Javadilce. Tato ovšem byla zavřena (správce její A. Schwetz byl zatím ustanoven učitelem v Hišnici) a tak děti sedávaly ve vyučovacích dnech před školou. Náprava stala se na rozkaz okresní správy politické v Jábře-ze asi v půli měsíce září.

A. Schwetz

Výzva německých dětí.

Budova školní v Javadilce neslou-žila již účelům školským a pronajal ji dne 4. září 1927 p. Frant. Reichl, bermi ta-jemník ze Jábřeha (je čestným členem místního odboru Národní Jednoty) za ústřední výbor Národní Jednoty v Olomouci za roč-ní nájemné 2000 Kč pro účely české menší-nové školy. Budova pronajata zatím na čtvrt roku, neboť se očekávalo, že budou do té doby koupi stát.

Budova pronajata.

Frant. Reichl.

Klíče od budovy.

A. Schwetz

Budova sice pronajata, ale klíče od ní měl zmíněný A. Schwetz a zdráhal se jich vydati. Učinil tak až na rozkaz okresního školního výboru v Jábřeze, č. 2449/sk. ze dne 5. září 1927. Němci udělali k předání klíčů a inventáře školního obec-

Předání klíčů a inventáře.

nímu zastupitelstvu „slavnostní doprovod" v podobě demonstrace, takže se předávání neobešlo bez četnické asistence z Hoštic. (Do Studené Loučky nevede ze Jábřeha telefon.)

Demonstrace.

V budově umístěna česká škola menšinová.

Česká škola byla do budovy nastěhována 13. září 1927.

Jednání se státem zmařeno.

Jednání s ministerstvem školství a národní osvěty o koupi školy zůstává na mrtvém bodě a nakonec je mařeno vývody, že budova nevyhovuje. Je nutno ohlédnouti se po novém kupci. Tento se nalézá za pomoci již zmíněného Frant. Reichla v Ústřední Matici Školské v Praze.

Frant. Reichl.

Nový kupec. - ÚMŠ.

Nutno znovu stanoviti podmínky za jakých se budova prodá. Tyto předběžně stanoveny v sezení obecního zastupitelstva dne 22. února 1928 a definitivně usnesením ze dne 2. března 1928, kterým se zároveň schvaluje příslušná kupní smlouva ze dne 29. února 1928. Touto kupní smlouvou prodává obec Svinov Ústřední Matici Školské v Praze dle plánku úředně oprávněného civilního geometra p. Václava Hýska v Jábřeze z knihovní vložky č. 40. kat. obce Javaďlky

Kupní smlouva.

Václav Hýsek.

Obecní rada ve Svinově u Moravské

stavební plochu č. 25. ve výměře 290 m², budovu č. 21., a zahradu parc. č. 52/2 ve výměře 1447 m² za 215.000 Kč a roli p. č. 52/3 ve výměře 361 m² za 10.000 Kč. Peníze budou vyplaceny přímo věřitelům, zbytek (26.000 Kč) obci.

Proti usnesení z 22. února 1928 podává Josef Sokele a soudr. stížnost datovanou 28. února 1928, tentýž podává rekurs proti usnesení ze dne 2. března 1928 s datem 15. března 1928. Proti usnesením oběma podává rekurs město Mohelnice ze dne 14. března 1928 č. 1690 jednak okresní správě politické v Jábřeze, jednak moravskému zemskému výboru.

J. Sokele - rekurs.

-"- - -"- rekurs.

Mohelnice - rekursy.

Okresní správa politická zamítá stížnost města Mohelnice dne 12. června 1928, č. 10.759.

Rekurs M. zamítnut.

Moravský zemský výbor zamítá všechny tři stížnosti a zamítnutí toto podrobně zdůvodňuje ve svém rozhodnutí č. VI. 2338-10/57 z. 1928 ze dne 8. června 1928, jímžto zároveň schvaluje kupní smlouvu mezi obcí Šrinovem a Ústřední Maticí Školskou o Praze ze dne 29. února 1928.

Rekursy zamítnuty.

Kupní smlouva schválena.

Rozhodnutí došlo obecnímu úřadu v pátek dne 16. června 1928, knihovní provedení

Knihovní provedení.

Rekurs.

bylo v pondělí dne 19. června 1928, čímž celá záležitost skončena (ačkoli Němci podali stížnost na nejvyšší správní soud).

Celá záležitost prodeje školy rozebrána vypadala by asi takto:

Prospěch z prodeje.

Jisto je, že prodej školní budovy přinesl obci prospěch neocenitelný. Obec zbavena většiny dluhů může se rovněji finančně pohybovati a spěti tím k pokroku. Pravda je, že vzala se tím Němcům škola, ale rozumně uváženo, rána není tak bolestná. Za vzdálení školy jednotřídní se dává dětem možnost vzdálení školy dvojtřídní. Co se týče vzdálenosti nespadá to mnoho v úvahu. Svinov takřka souvisí s Ostrcí, Zavadilka je nedaleko a dalo by se uvažovati jen o Vacetíně (2 km). Zde se musí podotknouti, že před zřízením školy v Zavadilce chodily děti do školy ještě dále. Konečně vezmeme-li v úvahy a přirovnáme jiné obce, seznáme, že v mnoha případech chodí děti cestu dvojnásobnou. Snad, kdyby věc provedlo německé zastupitelstvo a kdyby se dostala budova (třeba za mnohem menší

Nevýhody.

obnos) účelům německým, bylo by méně křiku a odporu a kdo ví, zda by i ti nynější nejhorlivější stěžovatelé se sami věci neprikloniti. Nechť to posoudí věky budoucí.

Podivno je asi, že k tomuto prodeji dala souhlas místní školní rada, o níž se může předpokládati, že byla německá a souhlas s prodejem odepřela. Považuji za důležito tuto okolnost blíže vysvětliti: Místní škol. rada.

5. února 1925 v sezení obecní rady navrhla tato do místní školní rady jako členy české občany: Rudolfa Čeha a Josela Procházku, jako náhradníky: Jana Vykydala a Jana Nepustila. Proti tomuto návrhu učinili členové dřívější místní školní rady: Alois Friedl, Josef Polak a Josef Sokole stížnost dne 11. února 1925. Stížnost tuto učinili přímo na okresní správu politickou v Žabřeze, kamž došla dne 13. února 1925. Odtud poslána byla obecnímu úřadu k vyřízení až 26. února 1925, došla tudíž až po uplynutí zákonité lhůty k podání stížnosti. Z toho důvodu (opoždění) Návrh členů. Rekurs.

a jako bezdůvodná byla okresním školním výborem v Žabčeze č. 103/sk. ze dne 25. dubna 1925 zamítnuta. Volba předsedy byla vykonána dne 13. září 1925 o 10 hod. dopolední. Předsedou zvolen byl Josef Procházka ze Bonova č. 1.

Rekurs zamítnut.

Volba předsedy.

Josef Procházka.

Dalším dílem, jímž si zajistilo české zastupitelstvo v obci trvalou památku jest elektrisace obce. O elektrisaci jednalo se delší dobu a že věc uvedena ve skutek jest zásluhou starosty Josefa Kočkyše. O zřízení elektrisace jednáno s elektrárnami města Mohelnice a Severomoravskými elektrárnami, akc. spol. s r. o. v Žabčeze. V jednání byl s počátku zmatek. České zastupitelstvo vědělo, že Mohelnice s tíží dostane k stavbě povolení, ale na podmínky SeME přistoupiti nechtělo, neboť podmínky města Mohelnice zdály se být výhodnější. Aby záležitost byla brzy rozřešena, zvolena v sezení obecního zastupitelstva dne 27. února 1927 elektrisační komise, jejímž členy byli: Jan Vykydal, Jan Smízek, Isidor Navrátil a jíž předsedal

Elektrisace.

Josef Kočkyš.

Mohelnice

SeME

Elektrisační komise.

starosta obce Josef Körkyš. Když se poznalo, že výhody města Mohelnice jsou pouze zdánlivé, bylo rozhodnuto přistoupiti na nabídku Se ME, a to usnesení obecního zastupitelstva ze dne 18. dubna 1927. Proti tomuto usnesení byl městem Mohelnicí (největší poplatník) podán rekurs dne 30. dubna 1927, Josef Sokele a soudruzi podávají rekurs téhož dne. Oba rekursy však zamítnuty rozhodnutím moravského zemského výboru ze dne 12. ledna 1928 č. 5520. Tímto rozhodnutím objasňuje moravský zemský výbor zdánlivé výhody města Mohelnice a usnesení obecního zastupitelstva schvaluje. Proti rozhodnutí moravského zemského výboru podal Josef Sokele, zastoupený advokátem Dr. Knöpfelmachrem v Litoměřicích odvolání k nejvyššímu správnímu soudu. Obec Sirnov, zastoupená advokátem Dr. Karlem v Olomouci podává svůj odvodní spis 1. března 1928. – Záležitost dosud nevyřízena. (Judr. Dr. Karel, advokát v Olomouci zastupuje obec ve většině uvedených stížností k nejvyššímu správnímu soudu.)

Mohelnice-rekurs.

Josef Sokele-rekurs.

Rekursy zamítnuty.

Rekurs k n. s. s.

Obecní zastupitelstvo i jinak hájilo zájmy obce. Příkladem toho může býti veselý proces v r. 1926 s Josefem Fickerem z Lišnice. Tento jezdil po obecní cestě od Nových mlýnů z Lišnice i po té, když jízda byla zakázána a zákaz tento na tabulkách u cesty publikován. Ficker si nenechal zákaz líbit a podal žalobu (zastupoval ho p. Fritscher advokát v Olomouci). Spor za obec Svinov vedl starosta Josef Korkyš (zastupován p. Kampelem, advokátem v Mohelnici). Spor byl veselý a Fickerův advokát nabízel několikrát smír. Obec smír nepřijala a spor byl konečně rozhodnut při soudním stání v hostinci p. Návrátila ve Svinově. S obou stran bylo asi 20 svědků. Fickerovi přitížily výpovědi bývalého starosty Josefa Schertlera č. 14, nyní již nového Josefa Penky ze Svinova č. 5. a p. Fritschera ze Sbagrova. Schertler vypovídá, že dokud byl starostou nesměl nikdo cizí bez jeho vědomí a povolení cesty použíti. Penka, jenž byl též před lety starostou, vypovídá, že nikdo z cizích nesměl

Proces s J. Fickerem.

Žaloba.

Smír nabízený Fickerovi.

Josef Schertler.

Josef Penka.

P. Fritscher.

za jeho starostenského období bez jeho svolení cesty použití. Pan Fritscher vypovídá, že za úřadování Penky mladšího (na rozdíl od dříve jmenovaného Penky, - tento byl také starosta) byl s cesty vzdálen a zákaz mu připomenut.

Celý spor byl rozhodnut v neprospěch Fričkera a tento musil zaplatiti soudní útraty. Fričker prohrává.

Ze jmění nemovitého obce Svinova bylo za českého zastupitelstva postoupeno: Prodej pozemků.

Josefě Penkové ze Svinova obecní cesta p.č. 501 ve Svinově, jíž se už po zřízení vodovodu nepoužívá ve výměře 2a 88 m² za 288 Kč. Obnos uložen co kmenové jmění osady Svinova. (Schváleno rozhodnutím moravského zemského výboru č. VI. 2338-13/15 z. 1926, ze dne 5 října 1926). Josefa Penkové.

Manželům Janu a Julii Výkydalovým ve Vacetíně č. 1. obecní pozemek před jejich obydlím parc. č. 292/2 ve výměře 2a 50 m² za 375 Kč. Obnos uložen co kme- Manželů Výkydalových.

nové jmění osady Vacetína. (Schváleno rozhodnutím moravského zemského výboru ze dne 14. prosince 1926, č. IV. 2338-13/27.)

Volby do Národního shromáždění.

Z důležitých událostí sluší podotknouti volby do Národního shromáždění. Konaly se dne 15. listopadu 1925. Ve volební komisi byli se strany Němců: Ignác Ulrich, Gustav Ficker, Josef Patz, ze strany Čechů: Jan Hrachovec, Jan a Robert Vykydal. Zástupcem dohlídacího úřadu byl ustanoven Josef Korkyš. Volební komise. Z německých stran soustředila na sebe nejvíce hlasů strana: Bund der Landwirte (127), Z českých: Republikánská strana československého venkova (29 hlasů).

To by byla v stručném přehledu práce českého zastupitelstva. Ovšem, nejsou to všechny práce, všechny ty drobnější události; jsou to jenom osy, podle nichž se dají poznati vůdčí myšlenky ~~této~~ českého zastupitelstva. Vylíčit drobněj-

ší události a práce znamenalo by, zapisovati události po celá ta léta den ode dne. Myslím však, že i z tohoto vidíti, že nespalo, ale pracovalo ne jak říkají Němci jenom ve prospěch svůj (české věci), ale v pravé řadě ve prospěch a v zájmu obce.

Volby do obecního zastupitelstva.

První volby.

Uplynulo čtyřleté období českého zastupitelstva a na den 18. března 1928 byly vypsány volby. Při těchto získali Němci 163 hlasy (10 mandátů), Češi 36 hlasů (2 mandáty). Proti volbám podány námitky Josefem Joskou, správcem české školy a Janem Vyhydalem z č. 1. ve Vacetíně dne 22. března 1928, Janem Smírkem a soudruhy dne 23. března 1928. Námitky tyto musily býti podány v zájmu prodeje školy. Jinak mohlo se státi, že by svévolí nového zastupitelstva byla dlouholetá práce ve prospěch obce zmařena. Na námitky Josefa Joskyy a druha zrušila zemská správa politická na Moravě volby

Počet hlasů.

Rekurs.

Proč rekursy.

Zrušení voleb.

i s celým předvolebním řízením výnosem ze dne 7. května 1928, č. 48.975/15.

Nové volby.

Nové volby vypsány byly na den 10. června 1928. Na žádost Josefa Joska, podepsanou zákonitým počtem voličů, konaly se volby dle zásady poměrného zastoupení. Zmocněncem strany „Bund der Landwirte" byl Josef Sokele, zmocněncem strany „Česká volební skupina" byl Jan Smrk. Obě kandidátky byly včas podány. (Pořadí kandidátek opisy jsou na str. 51. a 52.)

Poměrné zastoupení.

Zmocněnci stran.

Volba.

Volba sama konala se v neděli dne 10. června 1928 za přítomnosti zástupce dohledacího úřadu (Němci si ho vyžádali). Ve volební komisi by jako členi: za stranu „Bund der Landwirte" Vilém Doleček z Vacetína, Jan Kondler ze Svinova; za českou volební skupinu: Josef Joska, správce české školy a Robert Vyhydal z Vacetína, jako náhradníci: za stranu „Bund der Landwirte" Gustav Ficher a Alois Müller, za českou volební skupinu Josef Procházka a Vladimír Pataák.

Volební komise.

Obecní rada ve Svinově u Mohelnice

1.

Kandidatenliste

des Bundes der Landwirte, politischer Partei des deutschen Landvolkes für die Gemeindewahl in Schweine, bestehend aus den Ortschaften: Schweine, Vierhöfen und Dwacetin.

Něm. kandidátka.

1. Bilek Josef, Wagnermeistr in Vierhöfen Nro 4.
2., Pesh Josef, Landwirt in Schweine Nro 19.
3., Ulrich Alois, Landwirt, in Dwacetin Nro 4.
4., Sokele Josef, Landwirt in Schweine Nro 17.
5., Dolak Franz, Landwirt in Vierhöfen Nro 16.
6., Fritscher Rud., Waldarbeiter in Dwazetin Nro 7.
7., Navratil Isidor, Landwirt in Schweine Nro 7.
8., Dolak Klemens, Landwirt in Vierhöfen Nro 9.
9., Schestag Franz, Landwirt in Schweine Nro 3.
10., Watzlaf Alois, Landwirt in Dwazetin Nro 5.
11., Patz Josef, Landwirt in Dwazetin Nro 6.
12., Schwarz J., Spenglergehilfe in Vierhöfen Nro 17.
13., Klement König, Mauerer in Schweine Nro 12
14., Janu Anton, Gastwirt in Vierhöfen Nro 6.
15., Müller Albin, Landwirt in Dwazetin Nro 13.
16., Navratil Viktor, Landwirt in Schweine Nro 8.
17., Ficker Gustav, Landwirt in Vierhöfen Nro 1.
18., Mikulasch Wilhelm, Landwirt in Vierhöfen Nro 9.

Česká kandidátka.

2.

Kandidátní listina

české volební skupiny v politické obci Švinově u Mohelnice.

1, Jan Šmirk, rolník v Zavadilce č. 10.
2., Jan Čtyrkydal, rolník ve Vacetíně č. 1.
3., Josef Korkyš, rolník v Zavadilce č. 15.
4., Josef Procházka, rolník ve Švinově č. 1.
5., Robert Čtyrkydal, rolník ve Vacetíně č. 16.
6, Rudolf Čech, tesař v Zavadilce č. 14.
7, Martin Škopal, rolník ve Švinově č. 2.
8., Rudolf Novák, krejčí ve Vacetíně č. 18.

Volební výsledek.

Bund der Landwirte získal 153 hlasy - 9 mandátů - 5 náhradníků, česká volební skupina 46 hlasů - 3 mandáty - 2 náhradníky.

Rekurs.

Proti volbám podal Jan Šmirk námitky.

Josef Sokela.

Pro zajímavost dlužno podotknouti, že právě při předvolebním řízení ztratil zmocněnec Bund der Landwirte, Josef Sokele volební právo, takže se již voleb nezúčastnil.

Zmíněný, na předcházející stránce, Josef Sokole ze Svinova, podal odvolání proti rozsudkům jimiž mu bylo volební právo odebráno. Byly to spory: I. na ochranu republiky, II. a III. pro pych lesní. Odvoláním jmenovaného, nenabyly dosud rozsudky platnosti a ponechána jemu okresní komisy volebních listin, právo volební, do rozhodnutí sporu vyšší instanci.

Odvolání rozsudku Josefa Sokole.

Rekurs, podaný Janem Smírkem, po úřadě v české skupině byl odvolán a 10. srpna 1928 svolána za přítomnosti úředníka dohledacího úřadu první schůze nově zvoleného obec. zastup. a provedeny volby obecní rady.

Odvolání rekursu.

Do obecní rady zvoleni byli:

Starosta: Josef Pech, rolník ve Svinově č. 19.
I. Náměstek: Josef Bílek, rolník v Kravaříce č. 4.
II. Náměstek: Jan Smírk, rolník v Kravaříce č. 10.
Radní: Alois Urlich, rolník ve Vaclíně č. 4.

Volba obecní rady.

Proti této volbě obecní rady opět učiněny námitky k zemské pol. správě, p. Janem Vykydalem ve Vaclíně.

Námitky.

Stížnost tato však zamítnuta konečnou

Odevzdání obecní zprávy.

platností a dne 25. listopadu 1918. odevzdává české zastupitelstvo obce Svinova zprávu obce do rukou nově zvolenému obec. zastupitelstvu.

Počet členů německých. Počet členů českých.

Zastupitelstvo obce Svinova, skládá se 12 členů výboru a 7 náhradníků. Z nichž zvoleno 9 členů výb. a 5 náhr. národnosti německé a 3 členů výboru a 2 náhr. národnosti české. Jména členů výboru ukazují nám kandidátky č. 1. na str. 51. a kandidátka č. 2. na str. 52. následovně dle pořadí.

Schůze obec. zástup.

Dne 28. listopadu 1918., svolána první schůze nově zvoleného obecního zastupitelstva, jemuž po prve zasedal Josef Pech starosta. Pančvadž při první schůzi odepřeli zástupci německé národnosti, všechny požadavky českých zástupců, podali zástupci české skupiny stížnost na nezákonné jednání a zároveň žádost prostřednictvím obecního výboru na politickou správu v Žabřeze, aby nezákonné křivdy na českých hraničářích páchané napraveny byly.

Stížnost čes. zástup. Žádost.

Volby do okres. a zems. zástupitelstev.

Dne 2. prosince 1928 konány volby do okresního zastupitelstva v místnosti české státní škole v Žavadilce. Odevzdaných hlasů bylo: 176. Okresní volby.

Z uvedeného počtu získala česká skupina 27 hlasů.

Strana českých domovinářů 16 hlasů.

Strana nár. demokr. 8 hlasů.

Strana social. demokr. 3 hlasy.

Strany německé měly 147 hlasů.

Z počtu odevzdaných německých hlasů obdržela největší počet hlasů, strana německých rolníků: asice 137, strana soc. dem. německých 10, komun. 1 hlas.

Do zemského zastupitelstva provedeny volby v hostinci p. Antonína Janu v Žavadilce. Zemské volby.

Následovně: Všech hlasů bylo:

Českých hlasů bylo 27. Z nichž obdržela

strana domovinářů 24 hlasy,

strana social. demokr. 3 hlasy.

Německých hlasů bylo

Při schůzi obec. zastupitelstva, konané 13. prosince 1928, podal návrh Josef Šokele, aby pamětní kniha vedena byla textem německým. Poněvadž kronikář Jan Šmirk zvolený dřívějším českým obecním zastupitelstvem jest druhého jazyka neznalý, tedy zvolen 8 hlasy, téhož dne, kronikářem Vilém Dolák ve Vacíně, který od 1. ledna 1929 počíná ze zápisy pro pamětní knihu.

Volba kronikáře

Tímto způsobem končí zápis českého kronikáře a dne 22. ledna 1929 odevzdává kronikář Jan Šmirk pamětní knihu a lejstřík do rukou starosty obce Josefa Pechy, ve Šrinově.

Jan Šmirk
kronikář.

CHRONIK

d. pol. Gemeinde Schweine

der Ortschaften:

Schweine, Tierhöfen, Dwazetin

b. MÜGLITZ

vom Jahre 1928.

Vorstehendes Schriftstück liest
Die Russische Gemeindeverwaltung übersehen
und wird vom Gemeindevorsteher Wilhelm Polak
abgeschrieben und Unrichtiges gleichzeitig
richtig mitgetragen.

Einleitung

Es ist sicher wunderbar, daß die Gemeindechronik erst jetzt im Jahre 1928 angelegt wurde, da die Anlage derselben bis Ende des Jahres 1922 vorgesehen war. Schuld daran ist einerseits die damalige Gemeindeverwaltung (1922) andererseits der gewesene Chronikar. Jetzt wurde Johann Smiek, Landwirt in Vierhüfen Nr. 10 zum Chronikar bestimmt. Einleitung

Der Genannte wurde am 27./10. 1880 in Pawlow geboren. Im Jahre 1912 übersiedelte er in die hiesige Gemeinde (in die Ortschaft Vierhüfen). Als ein geborener Pawlower verfolgte er auch die hiesigen Ereignisse mit Interesse, er kannte und erinnerte sich auch an

wichtige Ereignisse der Gemeinde Schweine. Der Aufgabe als Chronikar unterzieht er sich im Jahre 1928, er ist also der Begründer der Chronik.

Diese Chronik soll rasch angelegt und ausgearbeitet werden, da die rasche Anlage in ihrem Interesse liegt, kann der Chronikar leider nicht auf Einzelheiten der Vergangenheit eingehen und begnügt sich mit einer kurzen Übersicht. Er versucht die Begebenheiten vom Jahre 1923 an eingehender zu behandeln, obgleich er sich auch hier wegen der raschen notwendigen Anlage der Chronik nicht so mit verschiedenen Sagen befassen kann, wie er wollte.

Die Geschichte von Schweine ist nur übersichtlich. In dieser Übersicht bediente der Chronikar folgender Bücher:

F. Černý a Pavel Vaša, Moravská jména
Václav Kubíček
Fr. A. Slavík Morava

Wer die Geschichte der Ortschaften näher kennen lernen will, der lese das Buch von Kubíček und nehme Einsicht in die zuständigen Archive.

Schweine, am 12./7. 1928

Johann Smirk

Chronikar

Obecní rada ve Svinoušově

Die politische Gemeinde Schweine bei Müglitz

(: Ortschaften :)

besteht aus den Ortschaften Schweine, Viehhöfen und Dwarzetin. dazu gehört noch Riedhof Skritesch.

Schweine, Viehhöfen Dwarzetin Riedhof

Die Lage.

Die politische Gemeinde Schweine gehört zum Bezirksgericht Müglitz, zum politischen Bezirk Hohenstadt, zum Kreis Olmütz und liegt an der Strasse, welche von Müglitz nach Braune führt, zwischen den Gemeinden Lesecen und Veselí. Am nächsten von Müglitz liegt Schweine (: 5 km westlich von Müglitz :) in der Mitte liegt Viehhöfen und von hier ungefähr 1 km ~~weiter~~ für westlich Dwarzetin. In den Wäldern über Dwarzetin ist die Einöde der Riedhof gelegen.

Lage

Der Ursprung der Ortschaftsnamen

Die ältesten Gemeinden sind Dwarzetin Schweine und der Riedhof. Viehhöfen ist eine jüngere Ortschaft.

der Name Dwarzetin entstand

Ortsnamen.

und dem altslavischen Worte Vel-e la Vacata, Vacata Vacetin. Schweine und dem Stamme svin und der Endung ov (: die Endung des zuzeignenden Eigenschaftswortes :) durch eine unrichtige Etymologie des Volksmundes und dem ursprünglichen Vacetin – Dvoczetin, daher dann auch die deutsche Bezeichnung derselben nach dem Schw. Schwein auf das deutsche Schweine.

Aus der Geschichte

Geschichte

Dwoizetin, Schweine und der Riedhof bildeten von altersher eine bestimmte Einheit und gehörten zur Braunauer Herrschaft.

Im Jahre 1355 kaufte diese Herrschaft der H. Jesek von Boskowitz um 600 Schwd. Silber. Ihm folgte in der Herrschaft sein Sohn Oldrich, welcher sie wieder seinen Söhnen Vanek und Johann überliess.

Jesek

Jesek verging sich aber gegen den Landesherrn, so dass er unter andern

auf die Braunauer Herrschaft verlor. diese übernahm der J. Hecht Schützendorf.

Nach seinem Tode gab der Markgraf diese Herrschaft der Katharina, der Gemahlin des Procek von Busau. Der Gemahl wurde im Jahre 1406 Mit. eigentümer. Procek benahm sich gewaltthätig gegen die Nachbarn. Eine Schlichtung versuchte der J. Hecht von Budau auf ihn hat diese Herrschaft sein Recht geraubt um. die Frau Katharina bemächtigte sich aber von neuem der Herrschaft. Procek

Im XI. Jahrhundert gewinnen Stritesch und Dwarzetin von Stritesch blieb nur der Herrschaftshof übrig. Zu Stritesch gehörte vor dem eine Festung, zu welcher ein Hof, eine Mühle und sieben Niederlassungen; dazu auch mündlicher Überlieferung auch eine Kirche. Die Festung war der Sitz der Herren von Stritesch, welche auf ihrem Siegel 3 markowice hatten. Sie gewinnen gleichzeitig während der Kriege zwischen Přemysl und Jost, die Bundesstreitigkeiten Stritesch Dwarzetin

wo sie stand, heißt heute noch am Schloßberg. Nach der Vernichtung blieb nur der Hof übrig, welcher Ysek v. Stilesch samt den Landen, der Mühle und den Hütten am Albert von Kralowy Lazu verkaufte. Von seinem Bruder und Erben Heinrich von Lazkaufte den Stileschen Hof Berg Kysecks Witwe Beneš zurück.

Kralowy Lazu

Im Jahre 1490 wurde der Streit um das Braunauer Gut beigelegt und das Gut erhielt ein Sohn des Ysek auf Prcek genannt. Die Erbin war seine Tochter Katharina, verehelicht mit Johannes von Prebor. Bis dem Jahre 1848 lebte sie mit ihrem Gemahl gemeinsam auf der Herrschaft. Im Jahre 1475 gehörte die Herrschaft seinen Söhnen Johann ~~und~~ Prebor und Aleš von Elhütten.

Prebor

Nach Johannes Tode, welcher länger als Aleš lebte, erbte die Herrschaft im Jahre 1482 seine Schwester Barbara, die Gemahlin des Sezema von Bukovka. Nach verschiedenen Schicksalen kaufte nach seinem Tode die Herr. Georg von Pol. Elhütten.

Georg.

Im Jahre 1565 kaufte Heinrich Podstatsky das Stileschen Gut, zu

welchen Spitesch mit dem hohe Schweine und Dworetin gehörten, mit allen Zuge-
hör um 6000 Gulden. Von ihm kaufte das Gut im Jahre 1567 mit dem Geld der Stadt Muglitz Wilhelm Prusinowsky das Gut und übergab es der Stadt zum Nutzgenuß. Von dieser Zeit waren Schweine, Dworetin und Spitesch Untertanen der Stadt Muglitz. (: Siehe noch heute den mitgedachten Stadtbesitz der Stadt Muglitz im Kreidlhof:) Prusinowsky Wilhelm.

An Stelle des heutigen Vierhofen stand das Dorf Lhotka welches anders auch Lhota, Lhola des Pfarrers (: es gehörte zuerst dem Pfarrer Velek von Allerheiligen:) oder Lhotka über Ziadlowitz hieß. Zuerst war es ein Feld, welches zum Meierhofe gehörte, das von Heinrich von Zvolka im Jahre 1378 Peček von Steinmetz gekauft hat. Im Jahre 1464 gehörte die Ortschaft schon zur Braunauer Herrschaft (: Später gehörte Vierhofen zur Ziadlowitzer Herrschaft.:) In Lhotka wohnten 4 Ansiedler (: dabei auch Lhotka:) welche während des 30 jährigen Krieges das Dorf verließen. Dieses wurde zerstört und erst mit Ende des 17. Jahrhunderts entstand die jetzige Lhotka

Ortschaft Vierhöfen. Der Name Zawodilka wird von dem Zeitwort „Zawodilky" ableitet während dort stand. Der Deutsche Name Vierhöfen bezeichnet wahrscheinlich die 4 Ansiedler, welche in Zhvolka wohnten.

Die Bewohner

Anzahl

Bewohner

Nach der Volkszählung waren Bewohner

Jahr	Schweine			Vierhöfen			Dwarzelin			Insgesamt
	Deutsch	Tsch	Fremd.	Deutsch	Tsch	Fremd.	Deutsch	Tsch	Fr.	
1890	126	6	÷	89	8	÷	113	6	÷	350
1900	122	÷	÷	94	13	÷	109	7	÷	345
1910	133	÷	÷	97	21	÷	85	9	÷	345
1921	108	12	2	98	18	3	85	28	1	355

Vom Jahre 1922 bis 1928 war die Anzahl der lebendig geb. Kinder folgende:

Jahr	Schweine Knaben	Schweine Mädch.	Vierhufer K.	Vierhufer M.	Dwarzetier K.	Dwarzetier M.	Zusammen
1922	1	1	4	1	1	1	9
1923	2	3	1	2	–	3	11
1924	–	1	–	–	–	–	1
1925	2	2	1	1	–	4	10
1926	1	2	1	1	–	1	6
1927	–	–	2	–	1	1	4
Im Ganzen	6	9	9	5	2	10	41

Die Verbrüche vom Jahre 1922 bis 1928 gestaltenschaftlich folgende Tabelle:

Jahr	Schweine Erw. M.	Schweine Erw. F.	Schweine Kind. K.	Schweine Kind. M.	Vierhufer Erw. M.	Vierhufer Erw. F.	Vierhufer Kind. K.	Vierhufer Kind. M.	Dwarzetier Erw. M.	Dwarzetier Erw. F.	Dwarzetier Kind. K.	Dwarzetier Kind. M.	Zusammen
1922	–	–	–	–	1	1	1	–	–	–	–	–	3
1923	1	2	1	1	~~2~~	1	1	1	1	.	–	.	9
1924	–	–	–	–	–	–	–	–	1	–	–	–	1
1925	–	–	–	–	2	2	–	–	–	–	1	–	5
1926	1	2	–	–	–	–	–	–	–	–	–	1	4
1927	1	1	–	–	–	1	2	–	–	1	1	–	7
Im Ganzen	3	5	1	1	3	5	4	1	2	1	2	1	29

Von den auf Seite 10 angeführten Gemeinden waren 7 Tschechisch, 34 Deutsch, die Nebenfälle durchwegs Deutsch.

Nationalität

Nationalität

Wie aus der Tabelle von der Volkszählung ersichtlich, ist die Bevölkerung aus 81.9% Deutschen 16.4% Tschechen und 1.79% Fremden zusammengesetzt. Die Deutschen sind in überwiegender Majorität. Es ist aber auch sehr zweifel, daß das nicht immer so war. Es ist bekannt, daß das Deutschtum in der hiesigen Gegend nach dem 30 jährigen Kriege gestärkt wurde. Die Deutschen gewannen 5% des Bodens, die Tschechen verloren 10.8% an Bewohnern. Trotz alledem war Dwozetin und Schweine noch tschechisch. In Dwozetin waren vom Jahre 1667-1679 nur bewohnte Häuser, davon 6 tschechische, 3 Deutsche, in Schweine von 14 bewohnten Häusern 7 tschechische und 7 Deutsche. Im Laufe von 200 Jahren d. i. bis zum Jahre 1880 gewannen die Deutschen in Dwozetin 66% in Schweine verloren die Tschechen 46%. Dadurch wurden also im Laufe von 200 Jahren diese Ortschaften germanisiert. Die tschechische Abstammung

der jetzigen ~~Namen~~ Deutschen verweisen auf ihre Namen.
(Deutsch:) Navratil, Dolak, Shestag, Mikulasch, Wazlaf und andere.

Dolak Navratil, Shestag Mikulasch Wazlaf

Berichtigung:

Zum obigen Punkte wird bemerkt, daß der Name Navratil aus Bezolek bei Busau stammt und von dort auf Schweine eingewandert ist. (: Angabe des Fidor Navratil in Schweine:)

Mikulasch hat im Jahre 1892 in Dwarze hin eingeheiratet und stammt aus der Deutschen Gemeinde Meedl bei M. Neustadt

Religion

Religion

Die Mehrzahl der Bewohner ist röm. kath. Einige Ehehalten (: ungefähr 18 Personen:) gehören der Schafhollandischen Kirche an.

Auch die Religion unserer Gemeinde hat ihre Geschichte. Im XV. Jahrhundert ist höchst wahrscheinlich auch hier eine Änderung in Religionskenntnisse eingetreten. Den Beweis hierfür liefert die Änderung in der genannten Umgebung (: In der Kirche in Allerheiligen, in Loschitz und in Muglitz wurde das Allerheiligenfest unter beiden Gestalten gefeiert:) In dem Buche von Koras V. Slamenieck

lesen wir von Sulislav von Dwozetin, welcher den Hussiten bei der Eroberung von Neustadt fiel. Das kann aber der Chronikler nicht verbürgen, denn er weiß nicht, woher der Autor f. Kozas diese Nachricht schöpft und ob sie auf Wahrheit beruht. Dwozetin war nach Allerheiligen eingepfarrt, Schweine ursprünglich nach Loschitz. Als die zerstreuten Ortschaften zur Herrschaft der Stadt Müglitz kamen, begannen die Ansiedler unbekannt aus welcher Veranlassung, dem Müglitzer Pfarrer das Geld aufzusuchen. Daraus entstand ein Streit. Schon im Jahre 1567 belieh das Dwozeliner Lehnl für seinen Pfarrer der Patron von Allerheiligen Heinrich Kobylka z Kobylího, von denen dann im Jahre 1571 Wolfgang, der Besitzer der Pfarre von Allerheiligen gleichzeitig mit dem ~~Besitzer~~ Loschitzer Pfarrer unbekannten Ursachen, welcher sich um die Zurückgewinnung von Schweine zum ursprünglichen Distrikte bemühte. Die Entscheidung ist unbekannt, sicher ist, daß zu Anfang des siebzehnten Jahrhunderts Dwozetin mit Schweine zu Allerheiligen gehörten.

Kobylka

Viehhöfen

Viehhöfen wurde zum Teil nach

Obecní rada ve Svinově u Mohelnice

Allerheiligen, zum Teil nach Loschitz eingepfarrt. Durch das erzbischöfliche Dekret vom 26. April 1921 wurde die Ortschaften 1, 2, 3, 4, 5, 6, 14, und 18 zu Allerheiligen eingepfarrt und somit auch der Rest der Ortschaft Vietkowes eingepfarrt.

Beschäftigung

Die Bewohner sind größtenteils ansässige Landwirte. Es gibt nur wenig Arbeiter und das sind größtenteils landwirtschaftliche Arbeiter. Auch Handwerker davon nur wenige sind beheimatet ein Wirtshaus hält. Es gibt hier auch kein größeres Geschäft. Es gibt 5 Gasthäuser. In Schweine, in Vietkowes und Skritesch je 1, in Dworetin 2, davon 1 Schächtschank, während der Schächtschänke Gemeindevertretung am 9. Oktober 1927:/ Beschäftigung Gasthäuser

Industrie gibt es hier überhaupt nicht, obgleich die Bedingungen hierzu vorhanden sind. Schon zur Zeit Heinrichs Podstatky hatten sich hier die Loschitzer Tuchmacher den Ton, das Recht den Ton zu halten, wurde schließlich in den Kaufvertrag zwischen Heinrich und Michalu Pusinowsky einbezogen /Siehe S. 8./ Industrie

Im Jahre 1858 wurde in der

Gessner u. Pohl.

Ortsgemeinde von der Firma Gessner und Pohl eine Grafit Fabrik errichtet. Diese beschäftigte anfangs 45–50 Leute, zuletzt ungefähr 100 Leute. Nach der mündlichen Überlieferung von Bergleuten, besonders des Rudolf Eck, aus Viehofen N: 14, der dort gearbeitet hat, wurde ein Grafit von ausgezeichneter Güte gewonnen, deshalb also um die Konkurrenz zu verhindern, kaufte die Fabrik im Jahre 1912 der H. Schwarzenberg. Dieser stellte die Arbeit ein, liess die Fabrik einreissen und das Baumaterial verkaufte er der Gemeinde. Durch den Verkauf des Materials hat sich dann die Gemeindevertretung Scheller bauen ein bisschen gemacht. Als Erinnerung an das Grafit Bergwerk sind die verschütteten Stollen und die Häuser N: 13, 21 und 22 in Schweine, welche dem H. Klemmel, H. König N: 13, Johann Dolak N: 21 und Josef Scheller N: 22 gehören.

H. König

H. König kaufte das Häuschen direkt vom Schwarzenberg, die andern 2 noch von der Gemeinde.

Richtigstellung.

Das Haus N: 13 gehört bis heute noch Dem Schwarzenberg.

Schulen

Bis zum Jahre 1921 war in der Gemeinde kein Schule. Die Schulen waren, wie bekannt ist, früher nur bei den Kirchen. In unserem Falle kommt die Pfarrkirche in Allerheiligen und in Loschitz in Betracht. Vierhöfen war nach Loschitz eingeschult, Schweine mit Dwaczetin nach Allerheiligen. Im Jahre 1784 wurde in Pawlow eine Schule errichtet. Vierhöfen wurde aus diesem Grunde ~~nach~~ von Loschitz ausgeschult und gemeinsam mit Dwaczetin nach Pawlow eingeschult. Mit dieser Entscheidung waren zwar die genannten Gemeinden nicht einverstanden, sie wollten nach Allerheiligen eingeschult werden; aber sie schließlich endlich durchgeführt.

Die Kinder von Vierhöfen gingen dann in die Schule nach Pawlow, von Schweine und Dwaczetin in die Schule nach Allerheiligen.

Schulen.

Im Jahre 1889 wurde in Pawlow eine gemischte deutsche Schulvereinsschule errichtet und da besuchte der größte Teil der Kinder aus unserer Gemeinde (: aus der Ortschaft Vierhöfen und Dwaczetin:) diese Schule.

Vereinsschule

Die tschechischen Kinder gingen in

öffentliche tschechische Schulen, die deutschen Kinder in die Privatschule. Einige tschechische Kinder aus Dwarzetin besuchten die öffentliche Schule in Wesely.

Nach Auflösung der Schulvereinsschule in Pavlov ging ein Teil der Kinder nach Lesecen in die Schule.

Im Jahre 1920 begann man wegen der Errichtung einer Schule für Schweine, Vierhöfen und Dwarzetin zu verhandeln. Die Pläne für diese Schule wurden im Oktober 1921 fertiggestellt (Baumeister Hugo Ziak in Müglitz) die Schule selbst im Jahre 1922 erbaut und im Schuljahre 1922/23 begann der Unterricht. Das Material wurde größtenteils von der zerstörten Schule in Pavlov genommen. An der Schule wurde als Lehrer und Verwalter der Schule Alois Schwetz angestellt. Die Gemeinde mußte für den Bau der Schule eine Anleihe aufnehmen. (: die Erfolge der Einschreibung in den einzelnen Schuljahren auf der folgenden Seite :)

Ziak

Schwetz Alois

Nach der Eröffnung der deutschen Schule wurde in Schweine die tschechische Minderheitsschule bewilligt.

Der Stand der deutschen Schule war

mit Rücksicht auf die Schulzahl in den einzelnen Schuljahren folgender.

Schuljahr	Anzahl der Schüler zu Anfang Knaben	Mädchen	am Ende Knaben	Mädchen	Verwalter der Schule
1922/23	24	32	22	33	Alois Schwetz
1923/24	19	29	18	28	" "
1924/25	14	29	14	27	" "
1925/26	13	28	13	25	" "

Schüler

Obzwar die tschechische Minderheitsschule rechtzeitig bewilligt wurde, so konnte der Unterricht mit Anfang des Schuljahres 1921/22 nicht gleich eröffnet werden, weil keine Räumlichkeiten vorhanden waren. Endlich wurde ein Zimmer der Frau Anna Blaschczik in Schweine N. 26 ein Raum gefunden. Das Schulzimmer war vollständig unzureichend. Ein kleines Ausgedingstübchen (4·30 x 5·60 x 2·6 m³ mit einer Holzdecke in welchem sich 16 Schüler drängten. Auch das Äußere der Schule entsprach nicht. Den Unterricht eröffnete am 17. November 1921 Alois Straka, welcher

Blaschczik Anna

Straka

so manches erlebt, das von keiner Zivilisation und Kultur der deutschen Bevölkerung zeugen kann. Eingeschlagene Fenster beim Repustil im Schweine Nr. 1 und beim Skopal in Schweine Nr. 2, das gestohlene Aushängeschild an der Schule u. v. a. Es ist zu bemerken daß sich besonders die Brüder Wilhelm und Josef Waschatka aus Schweine auszeichneten als sie das Aushängeschild stahlen.

Waschatka Wilhelm

Erst im zweiten Schuljahr wurde die Schule etwas günstiger im Hause des Johann Dolak Nr. 21 in Schweine untergebracht. Freilich ist auch diese Unterkunft ungeeignet: der Raum klein, finster, feucht, fortwährend voll Geruchstoff.

Dolak Johann

Der Stand der Schule ist mit Rücksicht auf die Schüler und Lehrerschaft in den einzelnen Schuljahren folgender:

Schuljahr	Anzahl der Schüler zu Anfang Knaben	Mädch.	zu Ende Knab.	Mädch.	Vorsteher der Schule
1921/22	8	8	8	8	Oldřich Straka
1922/23	8	9	8	8	" "
1923/24	10	5	10	5	Jaroslav Vzplel
1924/25	14	4	13	7	Jan Hrachovec
1925/26	15	4	13	7	" "
1926/27	11	8	12	8	" "
1927/28	9	8	11	8	Josef Hoska

Berichtigung

Die Schüler die die tschechische Minderheitsschule besuchten, stammen nicht sämtlich aus dem Schulbezirk, sondern einige Schüler stammen aus Pavlov, Lechovitz, woselbst Schulen bestanden.

Eine endgültige Unterkunft erhielt die tschechische Minderheitsschule erst am 13. September 1927. Darüber wird eingehender später berichtet werden.

Kultur

Für die Bildung der Bevölkerung und für die Kultur sorgen kulturelle und politische Vereine. Deutsche Vereine bestehen im Ort: Jugendbund (Obmann Franz Eletz Dwozetic V. 8.) Bund der Landwirte (Obmann Josef Sokele Schweine V. 17.) Kulturverband und Bund der deutschen Nordmährens (Obmann Leider Franz Dolak Vierhöfen V. 16.) Tschechische Vereine bestehen hier (Mistni osvetova komise (Obmann Josef Prochaska Schweine V. 1.) Zweigverein der Narodni Jednota (Obmann Johann Schmick Vierhöfen V. 10.)

Die Funktionäre der Ortsvereine wurden durch ein Rundschreiben des

Kultur

Gemeinderates aufgefordert, dem Chronikschreiber einen Bericht über ihre Tätigkeit zu erstatten. Den Bericht erstatten wir die Sektionen des Zweigvereines und der Národní Jednota:

Der Zweigverein wurde am 14. März 1924 gegründet. Seine Aufgabe ist, das tschechische Element in der Gemeinde zu stärken und Kultur und Fortschritt unter den tschechischen Bürgern zu verbreiten. Dieser Aufgabe entspricht er durch seine Tätigkeit genügend.

Aus der Tätigkeit in dem vergangenen Jahre ist die große Feier des 75. Geburtstages des H. Präsidenten der Republik T. G. Masaryk am 7. März 1925 zu erwähnen. Es wurde ein Umzug mit allgemeinen Spenden mit Musik durch alle drei Ortsschulen abgehalten, der durch einen Vortrag des damaligen Schulleiters der Minderheitsschule Johann Hrachovec von der Bedeutung des Geehrten und mit der Übergabe eines Bildes des Präsidenten an den Gemeinderat beschlossen.

Am 26. Dezember 1925 wurde eine Theatervorstellung „Fuciant" in Braun, Eichhütten, dann am 23. und 24. Mai 1926 das umfangreiche freiliegende Theater „Probuzení" im Garten des Johann Wykydal in Dvorec, Zetin gegeben.

Masaryk

Wykydal Jos.

Den Umfang dieses Unternehmens kann man am besten aus folgenden Zahlen ersehen: Bruttoeinnahme 5216·80 Kč, Reingewinn Kč 2000, für unsere Verhältnisse ungeheure Beträge.

Die Kleinarbeit bilden gelegentliche Vorträge bei verschiedenen Jubiläen (28. Oktober), Weihnachtsbescherung der Kinder der Minderheitsschule, Bälle und Unterhaltungen. Zum Schlusse muß erwähnt werden, daß durch die Bemühung des C. V. J. am 1. Mai 1927 vor dem Hause Johann Wykydal in Dwoczetice Č. 1 eine Freiheitslinde gepflanzt wurde. Kleinarbeit

Die Kultur in der hiesigen Gemeinde verdanken auch die Büchereien. In der Gemeinde sind zusammen 4, davon 2 deutsche, 2 tschechische. Die deutsche Gemeindebücherei zählt 37 Bände, die Bücherei des Bundes der Deutschen Nordmähren 127 Bände. Bücherwart der beiden ist Josef Penka aus Schweine Č. 5. Die tschechische Gemeindebücherei umfaßt 30 Bände, die Bibliothek des Zweigvereins der V. J. 180 Bände. Bibliothekar ist Johann Schmiak aus Viehofen Č. 10. Büchereien

Civilisation

Im Gemeindeorte ist kein Post, kein Telegraf, kein Telefon, keine Eisenbahn, nicht einmal eine Autobus-Verbindung. Wir gehören in den Postbereich der Stadt Müglitz. In Dwoczetice ist eine Postablage für Dwoczetice. Die nächsten Telegraphen und Telefonstationen sind in Müglitz und in Loschitz, die nächsten Eisenbahnstationen in Civilisation Postablage

Gendarmerie posten.

Müglitz und in Moravičan.

In der Gemeinde ist auch kein Gendarmerieposten. Sie gehört in den Bereich des Gendarmeriepostens in Kaltenlautsch. Auch die Zivilstation unbekannt unbekannt sind zwei sehr vorteilhafte Einrichtungen anzuführen; in der ganzen Gemeinde ist die elektrische Beleuchtung, /: in Betrieb genommen in der Hälfte des Monates September 1927, es wird von ihr weiter berichtet werden:/ in den Ortschaften Vierhöfen und Schweine ist auch eine Wasserleitung. /: In Schweine eher eingerichtet:/

Wasser leitung

In der Ortschaft Vierhöfen war früher kein Wasser. Man holte das Wasser aus der Bäche in der Schwolka oder im Bereitengrund. In den 90 Jahren des vergangenen Jahrhunderts beseitigte diese Schwierigkeit der arbeitsamen Herr Franz Lawitscha N. 14 in Vierhöfen. Zum Bau der Wasserleitung steuerte jeder einzelne Nummer mit einem bestimmten Betrage bei /: ungefähr 100 Gulden:/ Nach der Erzählung des Rudolf Eck N. 14 in Vierhöfen.

Laut Mitteilung der Gemeinde Kommission war der Erbauer der Wasserleitung in Vierhöfen, Franz Lawitschka ein Deutscher.

Obecní rada ve Svinově v Mohelnice

Hervorragende Gebäude

Von den Gebäuden sind die Kapellen in den Ortschaften Schweine, Vierhöfen und Dworzetin und die Schule in Vierhöfen zu erwähnen. Gebäude

Die Kapelle in der Ortschaft Schweine wurde im Jahre 1848 folgendermaßen erbaut: 14 Altenzgerichte in der Ortschaft Schweine erhielten für das Recht aus dem Gemeindewald Bauholz nehmen zu dürfen je 50 Gulden. Für dieses Geld wurde die Kapelle erbaut. Die Glocke für sie schaffte Josef Penka aus Schweine Nr. 6 an. Die Glocke ist sehr gesprungen. Ein Stück von ihr, welches 76 Dkg wog, führten die Schweiner Ansiedler im Weltkriege ab. – Mitteilung des Hr. Sandbach aus Schweine. Kapelle

Sandbach fg.

Berichtigung

Die Glocke in Schweine schaffte Josef Penka Nr. 5 (nicht 6.)

Herr Franz Haberland aus Vierhöfen Nr. 3 schenkte zu Ehren des Andenkens an seinen Sohn, der im Weltkriege fiel, eine Glocke, welche auf ein Holzgerüst aufgehängt wurde. Als im Jahre 1923 der Schulgebäude erweitert wurde, erbaute man gleichzeitig die Kapelle in Vierhöfen und die Glocke wurde hier untergebracht. Für die Kapelle wurde dasselbe Material wie für die Schule genommen. Haberland Franz

(: von der zerstörten Schulzerrinnschule in Pavlov :) die Gemeinde unterstützte den Bau mit einem bestimmten Betrage, ungefähr 4000 Kč :) das übrige Geld schenkten die Bürger.

Dwoczetin

In Dwoczetin stand an der Stelle der jetzigen Kapelle ein hölzernes Glockengerüst. (: Von diesem wird in dem Protokolle von der Kommissionellen Untersuchung vom 20. Oktober 1837 gesprochen :) Im Jahre 1838 wurde die jetzige Kapelle erbaut. Der Aufwand wurde teilweise durch die Schule ~~wurde~~ von 40 Gulden und gewissen Zehnten Erdt, teilweise aus dem Gemeindevermögen aufgebracht. Die Statuen des hl. Franz Xaver und Maria schenkte im Jahre 1887 Franz Čech Č. 13 in Dwoczetin (: dieser war ohne Nachkommen und deswegen unterstützte er ähnliche Zwecke. Er schaffte zum Beispiel das Kreuz vor Č. 12 in Vierhäusen und das hl. Grab in Allerheiligen an.

Vom Schulgebäude siehe Seite 16

Gemeindevermögen u. Wirtschaft.

(Stand Ende 1927)

Das Gemeindevermögen an Feldern und Wäldern ist folgendes:

Wertpapiere

Wertpapiere der Gemeinde Schweine.

Kommunal Schuld	5 600 Kč
IV. čsl. Staatsanleihe	25 840 "
Schuldverschreibungen	43 000 "

Gemeindevermögen u. Wirtschaft

Stand Ende 1927

Das Gemeindevermögen an Feldern und Wäldern ist folgendes:

Gemeinde-vermögen

Gemarkung	Benennung des Ackers		Ausmaß ha	a	m²	K. Reinertrag M.	P.
	Kreutzgraben	Feld	–	4	68	1	26
	Breitegrund	Wiesen	1	11	39	11	42
	Schachten	Weiden	–	97	47	4	34
	Mühlwiesen	"		90	01	–	02
	Kreutzgraben	"	–	12	23	–	18
	-"-	"	–	3	24	–	04
	Brunnlwiesen	"	–	6	29	–	20
	" "		–	42	08	1	18
	" "	"	–	65	85	1	82
	Breitegrund	"	1	56	09	4	34
	" "	"	–	35	25	–	98
	" "	"	–	11	33	–	16
	" "	"	·	27	51	·	74
	"	"		2	34	·	06
	"	"		9	17	·	26
	Zusammen	Weiden	5	58	86	14	32
	Kreutzgraben	Garten	–	11	98	3	34
	Kreutzgraben	Wald	2	36	84	22	38
	Breitegrund	Wald	61	27	44	482	46
	Zusammen	Wälder	63	64	28	504	84
		Weg in und hinter Flüssen	5	58	50	–	–
		Hofgrund	–	14	86		

Schwalbach

Ortschaft	Benennung	Art	Ausmaß ha	a	m²	Kat. R. K	h
Vierhüfen		Feld	6	50	91	96	30
		Garten		27	81	7	74
		Weide		71	34	2	42
		Wald	4	25	77	14	06
		Wege	·	02	12	·	·
Dwarzdrie	Milzow	Wiesen		52	50	8	98
	"	Garten		41	72	10	04
	Beilegrund	Weiden	2	64	62	7	22
	"	Wald	1	08	55	4	54
	Unbebaute	Fläche		80	92	–	–

Wertpapiere der Gemeinde Schwerin

Kommunalschuld		5600 Kč
IV. österr. Rente		25840 "
Schuldverschreibungen	St. Mk	43000 "
Aktien	" (2186)	10500 "
Rentenguthaben		1000
Summe		85.940 Kč

Stammvermögen

Stammvermögen

Ortschaft Schwerin	388 Kč
" Dwarzdrie	375 "
" Vierhüfen	
Summe	763 Kč

Politische Schulden der Gemeinde

Schulden

Schweine

Schweine

Zentralbank der Deutschen Sparkassen in Prag	25.820 Kč
Hypothekenbank in Brünn	4989.–
Spar- und Darlehenskassenverein in Angerd	240 000.–
Nordmährische Elektrizitäts-werke	87.000.–
Privatleuten	21 000.–
Summe	378.809.–

Es ist zu ersehen, daß die Gemeinde einen bedeutenden Schuld hat und es wird von nun an bekannt, daß das der Stand von Ende 1927 ist. Dieser Schuldenstand hat sehr Gemeindeumlagen zur Folge. Voriges Jahr waren durchschnittlich 500 % Gemeindeumlagen. Diese Aufstellung ist nach dem Ausweise des Gemeindevorstehers Josef Kerkisch ausgearbeitet.

Das tschechische Element

Tschechische Element

Auch in der hiesigen Gemeinde erlebten die Tschechen so manche Unterdrückung und deshalb traten sie wenig an die Öffentlichkeit. Besonders fühlten sie das während des Weltkrieges. Als markantes Beispiel kann der Vorfall des Franz Martinec, der damals in Vierhäusen N. Schwesta

Martinec

Jano Anton

/: fahl wohl er in Moravitschai / gelten.
Dieser rief im Gasthause des Anton Jano
in Vierhöfen N. 6. „Heil unserem Volke"
Dieser Ausruf wurde von Emilie Greger ist
im Ruf „Hoch Serbien" angedreht und an-
gezeigt. Ohne Untersuchung wurde daraufhin
Martinec gefangen genommen und ge-
fesselt / auf dem Felde des Vorwalt wo er
gerade arbeitete, es war ihm nicht einmal
möglich sich von der Familie zu verabschie-
den / auf den Gendarmeriposten in Lo-
schitz abgeführt und von dort in das
Garnisonsarrest in Krakau wegen Hoch-
verrat befördert. Bei der Untersuchung
wurde durch die Aussage des Anton
Jano und seiner Mutter alles auf das
vielige Maß gebracht und Martinec
endlich nach einer monatlichen strengen
Gefängnisse freigesprochen. Unterdessen
blieb seine Frau in Schanbatte und nicht
einmal hier hatte sie Ruhe, einige hei-
mischende Gemeindevorsteherinnen ver-
suchten ihr anstatt des Mitleides noch
Schmerzen durch Ausrufe und Bemerkun-
gen: Er ist schon dort wo er sein wollte.
Freu dich, du wirst ihn nicht mehr se-
hen und ähnliches. Das alles nach der Er-
zählung der genannten Martinec.
Der Vorfall ereignete sich im Septem-
ber 1914.

Solcher und ähnlicher Vorfälle gab es

mehrere. Freilich auch die deutschen entgingen nicht den Selbstbrüchen welche der Weltkrieg mit sich brachte. Auch hier sind die Schulden in traurige Höhe und noch heute winden sich die Bürger auf verschiedene solche Gründe des Weltkrieges /: Regulierung u. a. :/

Der Krieg ging wie ein böser Traum zu Ende und es kam die Freiheit. Mit einem Schlage begann auch hier Kuhner die tschechische Sprache zu erklingen, das tschechische Element gestem Selbstbewußtsein, so daß im Jahre 1923 die Tschechen schon selbständig in die Gemeindevertretung gehen. Die erwarteten daß sie einen Vertreter erhalten werden, aber der Ausgang war ein ganz anderer und zwar zu ihrem Vorteile, wie aus der weiteren Abhandlung zu ersehen ist.

Die tschechische Gemeindevertretung

Tschechische Gemeindevertretung

Am 16. September 1923 sollten die Tschechen in die Gemeindevertretung stattfinden. Gegenüber den vergangenen Jahren wurde die Erlöschung schon nachgeholt und gewünschen, daß sie mit der Hoffnung auf einen tschechischen Gemeindevertreter selbständig in den Wahlkampf gingen. Um den ganzen Wahlvorgang kümmerten und nehmen

sich um meister Josef Korkysch aus Vierhöfen N: 15 und Joh. Schmidt aus Vierhöfen N: 10 um.

Am Freitag den 31. August überreichten sie das Gesuch um die gesetzmäßige Verlautbarung, am Sonntag den 2. September Kurz vor 12h mittags folgende Kandidatenliste.

Kandidatenliste

1/. Josef Korkisch Landwirt in Vierhöfen N: 15
2/. Josef Vejvostil " " Schweine N: 1
3/. Joh. Wyczydal " " Dworzetin N: 1
4/. Rudolf Czech Zimmermann Vierhöfer N: 14

Schettler Josef

Der damalige Gemeindevorsteher Josef Schettler aus Schweine bestätigte die Übergabe der Kandidatenliste und auch daß bis zu mittag keine andere Kandidatenliste überreicht wurde. Es wurde nur eine Kandidatenliste überreicht und als gewählt verkündet, das war freilich gegen alle Möglichkeiten in Schweine und niemand konnte das begreifen.

Die Zweifel verschwanden aber als die ganze Begebenheit aufgeklärt wurde, als die Kandidatenliste mit den Namen der Kandidaten öffentlich ausgehängt wurde.

Rekurs

Die Deutschen brachten den Rekurs ein, als Begründung führten sie besonders an, daß Rudolf Czech der Gemeinde schuldig ist und daß Joh. Vejvostil ungesetzliche Daten zur Bemessung

der Bauer angesichts dieser Rekurs wurde aber abgewiesen und am 4. Dezember 1923 vorzuzeichnen die genannten Kandidaten die ganze Gemeindevertretung, daß sie sich als Mitglieder der Vertretung hinzunehmen.

1/. Jos. Schmidt Landwirt Vierhöfen Nr. 10
2/. Ignatz Soloř Hausler Dwozetin Nr. 11
3. Anton Schmidt Vierhöfen Nr. 10
4. Martin Skopal Landwirt Schweine Nr. 2
5 Rudolf Novak Schneider Dwozetin Nr. 18
6. Isidor Navratil Landwirt Schweine Nr. 8
7. Franz Sanolbach " " Nr. 4
8 Franz Demel " Dwozetin Nr. 15

als Ersatzleute Denn:

1/. Josef Wytzykolal Arbeiter Dwozetin Nr. 1
2/. Julius Wytzykolal " " Nr. 1
3. Wenzel Vejnostil Schweine Nr. 1
4. Franz Tilek Schneider " " Nr. 2
5. Josef Kondler Landwirt " " Nr. 6
6. Wenzel Jenner " " Vierhöfen Nr. 11.

Gegen diese Ergänzung wurde nur durch den Rekurs eingekommen. Die politische Landesverwaltung in Mähren wies diesen Rekurs ab und ordnete die Wahl des Vorstehers an. Diese wurde am 16. Januar 1924 mit folgendem Ergebnisse durchgeführt.

Vorsteher Josef Korkisch /: gewählt 11 Stimmen Korkisch Josef
Stellvertreter Rudolf Czech 7 Stimmen.
I. Rat Jos. Vejnostil /: 9 " "
II. " Jos. Wytzykolal /. 9 " "

Auch gegen die Wahl des Gemeindevorstehers wurde der Rekurs

eingebracht. Nach dessen Abweisung durch die politische Landesverwaltung überreichte

Sokele Josef

Josef Sokele Landwirt in Schweine 7-17 den Rekurs bis zum Obersten Verwaltungsgerichtshof. Der Oberste Verwaltungsgerichtshof wies über den Rekurs gegen die Schule in die Gemeindevertretung am 15. Juni 1925 Zl. 5970/24 in den Gemeinderat am selben Tage Zl 9324/24 ab.

Unterdessen amtierte aber schon die sudetische Gemeindevertretung seit 7. März 1924. Noch vor der Übergabe des Amtes

Scheitler Josef

versuchte Josef Scheitler die geb. Bezirksverwaltung in Hohenstadt, daß die Übergabe des Amtes verhindert werde, aber ohne Erfolg.

Es wäre gewiß interessant festzustellen durch wessen Schuld die Deutschen trotz überwiegender Mehrheit 5/6 der Bevölkerung die Vertretung verloren. Allgemein gibt man dem damaligen Josef Scheitler die Schuld. Es ist sicher daß er die größte Schuld hat. Als Vorsteher konnte er am besten die Gesetze kennen und seinen Mitbürgern zur rechten Zeit Aufschluß und Hilfe geben. Er mußte schließlich keine Belehrung geben, die er zu geben nicht verpflichtet war. Man kann ihm aber nicht die ganze Schuld beimessen.

Eine große Hälfte der Schuld tragen auch die Wahlführer der Deutschen. Man kann ihnen zwar nicht Faulheit

Obecní rada ve Šrnově

vorgesehen, aber trotzdem dass sie sich nicht mit den Gesetzen der csl. Republik bezüglich der Gemeindewahlen bekannt machten, danach konnten sie in die Rakurs solche Mängel des Verfahrens aufnehmen, welche die Aufhebung der Wahlen zur Folge gehabt hätten und solche Mängel waren hier vorhanden.

Tschechische Gemeindeverwaltung.

Die erste Arbeit der tschechischen Gemeindeverwaltung war, dass sie die tschechische Amtssprache einführten. Die Tafeln welche den Wohnort der Gemeindefunktionäre in deutscher Sprache bezeichneten, wurden mit solchen in tschechischer Sprache vertauscht, der Stempel wurde mit tschechischer Text versehen die Beamter tschechisch gezwungen, die Protokolle in tschechischer Sprache geschrieben und die Korrespondenz tschechisch erledigt. (: deutsche Zuschriften wurden den Adressaten und Absendern zurückgestellt:) Dagegen wurden Verhandlungen mit den Bauern in ihrer Muttersprache geführt. Dem entgegen gerade der Vorsteher, welcher gut tschechisch und deutsch sprechen konnte.

Das Hauptziel das sich die tschechische Gemeindeverwaltung zur Aufgabe machte war die finanziellen Verhältnisse der Gemeinde zu regeln, das heisst ihre bedeutende Schuld herabzusetzen. Es war sicher auffällig, dass dennoch

auf der Schule in Viehofen eine Schuld mehr als 190.000 lastet, obgleich das Material für den Bau der Schule von der zerstörten Schulgrundschule in Pawlow genommen wurde. Außerdem wurde eine Menge Baumaterial von der Grafitfabrik verkauft und der Erlös wurde nirgends. Wegen dieser Auffälligkeiten entschloß sich gleich vom Anfange an die Gemeindevertretung beim mähr. Landesausschuß in Brünn um die Zusendung von Revisionsorganen zu ersuchen. Dieses Gesuch brachte sie schon am 24. März 1924 ein. Schüler mußte dieses Gesuch begründet und auch Erledigung des mähr. Landesausschusses /Zl 2338-10/8 vom 9. April 1928/ durch die Verhandlung der Finanzkommission am 25. Mai 1924 erzwungen werden. Diese wurde am 1. Mai mit folgenden Mitgliedern eingesetzt.

Revisons-organ

Johann Vespastil Schweine V:1
Franz Sokoll Dworetzin V:11
Franz Wzkykodal Dworetzin V:16
Josef Hanzlik Schweine V:6

Endlich wurde dem Gesuche durch die Zuschreibung des mähr. Landesausschusses vom 9. Juli 1928 Zl III. 2338-10/2 stattgegeben und in die Gemeinde der Rechnungsrevisor Josef Zawadil entsandt.

Zawadil Josef

Das Resultat der Revision war vernichtend. Bestätigungen über den Bau der Schule bestanden überhaupt nicht

die Leitungen über den Werkauf der Grafitfabrik hat Josef Sokele verbraucht, der müsse. Landesausschuß entschied auf Grund dessen, daß die Gemeindefunktionäre, die wegen dieser Unstimmigkeiten gerichtlich gemacht werden konnten, die Revisionskosten tragen und zwar: Josef Schertler 1200 Kč Josef Sokele 600 Kč, Ignaz Ulrich 150 Kč. Entscheidung Zl III 2338-10/4 vom 8. Juni 1928 Dagegen überreichten Josef Schertler und Josef Sokele und zwar zum Obersten Verwaltungsgericht die Berufung. Dieser nicht erledigt. Die Gemeinde schreitet gerichtlich gegen die beiden Genannten ein.

Sokele Josef

Berichtigung

Laut Entscheidung des obersten Verwaltungsgerichtshofes in Prag Zl. 16817/28 vom 28. Dezember 1929 wurde Josef Sokele als auch Josef Schertler von der Bezahlung der Revisionskosten freigesprochen.

Zu dieser Revision muß erwähnt werden, daß auch in der Schlußrechnungsgebarung der neuen Verwaltung Unregelmäßigkeiten aufgedeckt wurden die aber bald durch Ablegung der entsprechenden Belege richtig gestellt wurden. / durch Josef Korkisch und Franz Sandbach. /

Korkisch

Sandbach

Gemeindeverrechnung

Auch die Revision wurde die Gemeindeverrechnung in Ordnung gefunden. Über die Schuld drückt die Gemeinde weiter. Der verzweifelte Stand ist aus dem Schlusse der Sanierungskommission vom 4. Oktober 1925 zu ersehen.

Schuld.

Auf der Gemeinde lastet eine Schuld beinahe von 250.000 Kč. Nicht einmal die Zinsen von der Schuld können bezahlt werden und die erhöhen ständig die Schuld. Die Folgen der Schuld ist einerseits der geringe Credit der Gemeinde bei den Geldanstalten, andererseits die hohen Umlagen in der Ortschaft Schweine bei 1100 %; die Sanierungskommission kommt unwillkürlich auf die Ursachen der Schuld zurück und erkennt, dass die Hauptursache der Schuld der Bau des Ortsschulgebäudes ist, das auf Credit gebaut wurde und auf dem eine Schuld von mehr als 190.000 Kč lastet. Die Kommission findet keinen anderen Ausweg als das Gebäude zu verkaufen und sich so der Schuld zu entledigen.

Dieser Antrag wurde in der Gemeindevertretersitzung vom 11. Oktober 1925 behandelt und angenommen. Der Ortsschulrat gab seine Einwilligung trotz des Widerstandes des Schulleiters Alois Schwetz am 18. Okt. 1925.

Schwetz Alois.

Berichtigung

Nicht nur der Schulleiter Alois Schwetz

sondern alle Deutschen Anstalten und Hausbesitzer wirken gegen den Verkauf der Schule.

Die Gemeindevertretung ersuchte am 23. Februar 1926 den mähr. Landesausschuß um Genehmigung dieses Beschlusses gegen den unterzeichneten durch Josef Lokele und Genossen der Rekurs eingebracht wurde. Lokele Josef

Inzwischen sorgt der Gemeinderat mit dem Ortsschulrat dafür, daß den Kindern im Falle eines Verkaufes der Schule die nötige Bildung gesichert wird. Am 5. Mai 1926 überreichen sie dem Bezirksschulausschuß in Hohenstadt das Ansuchen um die Bildung einer Schulsprengel Lesecn-Schweine. Eine Verständigung zwischen den Vertretern der Gemeinde Schweine und Lesecn darüber kam beim Bezirksschulausschuß in Hohenstadt am 14. Juni 1926 zu stande. Mit der Bildung eines Schulsprengels sind auch die Vertreter von Lesecn unter bestimmten Bedingungen einverstanden: daß sie nicht auf die Errichtung einer Hilfsschule in Schweine bestehen müssen, daß mit dem von der Schule gelösten Betrage die Schulden bezahlt werden, die auf dem Schulgebäude in Viehofen lasten u. andere kleinere. Es muß erwähnt werden, daß der Hauptgrund für die Zustimmung Lesecn Gemeinderat. Lesecn

in dem Bestreben liegt, die Schule zweiklassig zu erhalten. In Leseden waren wenig Schüler und ihre zweiklassige Schule wäre infolge dessen auf eine einklassige herabgesetzt worden.

Auf Grund der Verständigung beider Gemeinden erlässt mit dem Erl. vom 21. August 1926, Zl 1900/ pres der Vorsitzende des mähr. Landesschulrates an, daß mit Beginn des Schuljahres 1926–27 eine Schulkommission gebildet werde. Dagegen brachten die deutschen Bürger den Rekurs an das Ministerium für Schulwesen und Volkskultur ein, der Rekurs wurde aber durch den Erl. des Ministeriums für Schulwesen und Volkskultur Zl. vom Juni 1927 abgewiesen. Sie wollten blos das eine daß noch das ganze Schuljahr 1926/27 in der Schule unterrichtet wurde.

Rekurs

Inzwischen auf das wiederholte Ansuchen des Gemeinderates vom 1. Sept. 1926/ beschloß der mähr. Landesausschuß mit der Entscheidung vom 17. Sept. 1926 Zl III 2338/13/2 die Beschwerde des Josef Sokele und Genossen gegen den Beschluß der Gemeindevertretung vom 11. Oktober 1925 ab und genehmigt diesen Beschluß.

Sokele Josef.

Verhandlung.

Demnach beginnt man mit dem Baue zu verhandeln, damit er das Gebäude für den Zweck der Minderheitsschule ankaufe. Im Anfang schien es als ob der Bau des Gebäudes kaufen werde, die Verhandlung wird in die Länge gezogen und es kommt das Ende des

Schuljahres 1926/27.

Der Landesschulrat ordnet nunmehr (: der Rekurs beim Ministerium für Schulwesen und Volkskultur wurde abgewiesen :) durch den Erlass vom 9. August 1927 Z. 37683 die Einschulung der Gemeinde Schweine nach Lescen an und gibt bekannt, dass mit dem 31. August 1927 die deutsche Schule in Vierhöfen aufgelöst. Landesschulrat

Leider ein Erlass bleibt Erlass, aber die hiesigen deutschen Bürger richteten sich nicht darnach. Sie zeigten eine heftige Resistenz, dadurch, dass sie ihre Kinder nicht in die Schule nach Lescen, dafür in die Schule nach Vierhöfen schickten, diese war allerdings geschlossen, der Schulleiter Alois Schwetz war unterdessen zum Lehrer in Lescen ernannt worden, und so sassen die Kinder an Unterrichtstagen vor der Schule. Auf Befehl der gel. Bezirksregierung in Hohenstadt wurde nachhin um die Hälfte des Monates September Abhilfe geschaffen. Erlass.

Das Schulgebäude in Vierhöfen diente nicht mehr Schulzwecken und am 4. Sept. 1927 wählte es Franz Reichl Bauernfabrikant in Hohenstadt für den Zentralverband der Národní Jednota in Olmütz um den jährlichen Mietzins von 2000 Kč für Zwecke der Tschechischen Minderheitsschule. Das Gebäude wurde vorderhand auf ein Probejahr gemietet, dann man erwartete, dass bis dahin der Rest des Gebäudes Schulgebäude

Gebäude

ankaufen werde.

Das Gebäude war zwar permiert, aber die Schlüssel dazu hatte der verzeichnete Alois Schwetz und er weigerte sich, sie herauszugeben. Er tat dies erst auf Befehl des Bezirksausschusses in Hohenstadt Zl 2449/ vom 5. Sept. 1927. Die deutschen Parteiblätter zur Übergabe der Schlüssel und des Schulinventars der Gemeindevertretung einen feierlichen Umzug in der Form einer Demonstration, so daß die Übergabe nicht ohne Gendarmerie Assistenz und Beschutz vorübergegangen wäre /: Nach Kaltenlautsch führt von Hohenstadt kein Telefon:/

Die Schechische Schule wurde in das Gebäude am 13. Sept. 1927 übersiedelt.

Die Verhandlungen mit dem Ministerium für Schulwesen und Volkskultur bezüglich des Verkaufes der Schule sind auf einen toten Punkt angelangt und zuletzt mit der Begründung zu nichts gekommt, daß das Gebäude nicht amtsfähig. Man ist bemüht sich um einen anderen Käufer umzusehen.

Reichl Franz

Dieser wird unter Mithilfe des schon erwähnten Franz Reichl in der Ustředni matice školská in Prag gefunden.

Es ist nötig zu wissen die Bedingungen unter welchen das Gebäude verkauft wird festzulegen.

Diese werden vorläufig in der

Gemeindevertretersitzung vom 22. Feber 1928 bestimmt und definitiv mit dem Beschluss vom 2. März 1928 und gleichzeitig mit dem anhängenden Kaufvertrage vom 29. Feber 1928 genehmigt. Auf diesen Kaufvertrage verkauft die Gemeinde Schweine der ustředni matice školska in Prag mit dem Plane des amtlich beeideten Civil Geometers Wenzel Hýsek in Hohenstadt und der Grundbuchseinlage Zl 40 der Katastral Gemeinde Vierhöfen die Parzelle Zl 25 im Ausmasse von 290 m² das Gebäude Nr. 21 und die Gartenparzelle Nr. 52/2 im Ausmass von 1447 m² um 215.000 Kč und die Feldparzelle Zl 25/3 im Ausmasse von 364 m² um 10.000 Kč. Das Geld wird direkt den Gläubigern, der Rest (26.000 Kč) der Gemeinde ausgezahlt. Kaufvertrag

Gegen den Beschluss vom 22. Feber 1928 überreicht Josef Sokele und Genossen die Beschwerde, datiert vom 28. Feber 1928 desgleichen überreicht gegen den Beschluss vom 2. 3. 1928 datiert vom 15. März 1928 den Rekurs. Sokele Josef

Gegen beide Beschlüsse überreicht die Stadt Müglitz am 14. März 1928 Zl 1690 an die gef. Bezirkshauptmannschaft sowie an den mähr. Landesausschuss den Rekurs. Müglitz

Die gef. Bezirkshauptmannschaft wies die Beschwerde der Stadt Müglitz am 12. Juni 1928 Zl 10789 ab.

Der mähr. Landesausschuss wies alle 3 Beschwerden ab und begründet ausführlich Landesausschuss

die Abweisung in der Entscheidung vom 8. Juni 1928 Zl III 2338-10/57 1928, wodurch er gleichzeitig den Durchgang zwischen der Gemeinde Schweine und der Ministerium matice školská in Prag vom 29. Oktober 1928 bestätigt.

Entscheidung

Die Entscheidung erhielt der Gemeindevorstand am Freitag den 16. Juni 1928 und die gründliche Durchführung erfolgte am Montag den 19. Juni 1928, womit diese Angelegenheit beendet ist. / Obgleich die Deutschen die Beschwerde an das Oberste Verwaltungsgericht übergeben.

Die Angelegenheit des Verkaufes der Schule könnte folgendermaßen ausgeglichen werden.

Schulverkauf

Es ist sicher, daß der Verkauf der Schule der Gemeinde einen nachhaltigen Vorteil bringt. Die Gemeinde ist von den größten Schulden befreit und kann sich finanziell freier bewegen und einen Fortschritt anstreben. Es ist wahr daß durch den Deutschen die Schule genommen wurde aber vernünftig betrachtet ist dieser Schlag nicht so schmerzlich. An Stelle einer einklassigen Schulbildung wird den Kindern die Bildung einer zweiklassigen Schule zu teil. Daß die Entfernung unbedeutend so fällt das nicht in die Wagschale. Schweine hängt zusammen mit Lescen zusammen. Niedrosen ist nicht weit und es gäbe blos Dwa Zetin zu bedenken (2 Km.)

Obecní rada ve Svinově

Hier muß erwähnt werden, daß vor Errichtung der Schule in Kirchhofen die Kinder noch viel weiter in die Schule gingen. Wenn wir schließlich überlegen und andere Gemeinden vergleichen, so kommen wir zur Überzeugung, daß in vielen anderen Fällen die Kinder den doppelten Weg zurücklegen. Wenn vielleicht die Angelegenheit die deutsche Gemeindevertretung durchgeführt hätte und wenn das Gebäude (vielleicht um einen bedeutend geringeren Betrag) für deutsche Zwecke verwendet werden wäre, so wäre weniger Ärgernis und Widerstand gewesen und wer weiß, ob nicht die jetzigen eifrigsten Beschwerdeführer der Angelegenheit selbst genügt gewesen wäre. Das möge das künftige Zeitalter beurteilen.

Man wird sich vielleicht wundern, daß zu diesem Verkaufe der Ortsschulrat seine Zustimmung gegeben hat, von dem man voraussetzen konnte, daß er deutsch war und die Zustimmung zum Verkaufe verweigern werde. Ich achte es für richtig, diese Angelegenheit näher zu erklären.

Am 5. Februar 1925 wurde in der Gemeindesitzung als Mitglieder in den Ortsschulrat die tschechischen Bürger Rudolf Čuk und Josef Procházka, als Ersatzleute Johann Vykydal und Johann Nejedlil vorgeschlagen. Gegen diesen Vorschlag erhoben die früheren Mitglieder des Ortsschulrates Alois Heindl, Josef Kitzler und Josef Klet die Beschwerde am 11. Februar 1925. Diese Beschwerde brachten sie direkt an die politische Bezirksverwaltung in Schönstadt ein, wo sie am 13. Februar eintraf. Von hier wurde sie dem Gemeindeamte zur Erledigung bis zum 26. Februar 1925 geschickt, sie traf hier aber erst nach

Ortsschulratsitzung

Ablauf der gesetzlichen Frist zur Einbringung der Beschwerde ein. Aus diesem Grunde (Verspätung) und als unbegründet wurde sie vom Bezirksschulausschuss in Schönstadt Zl. 103/ vom 25 April 1925 abgewiesen. Die Wahl des Obmannes fand am 13. September 1925 um 10h vormittags statt. Zum Obmann wurde Josef Prochazka aus Schwina N. 1 gewählt.

Elektrisierung:

Ein weiteres Werk, durch welches sich die tschechische Gemeindevertretung ein dauerndes Andenken gerichtet hat, ist die Elektrisierung der Gemeinde. Wegen der Elektrisierung wurde lange verhandelt und dass diese Angelegenheit verwirklicht wurde, ist ein Verdienst des Vorstehers Josef Korkeš. Wegen der Elektrisierung wurde mit dem Elektrizitätswerke der Stadt Müglitz und mit der mährischen Elektrizitätsgesellschaft mit beschr. Haftung in Schönstadt verhandelt. Die tschechische Gemeindevertretung wusste, dass Müglitz schwerlich die Konzession zum Bau erhalten wird, auf die Bedingungen der Se Ate wollte sie nicht eingehen, denn die Bedingungen der Stadt Müglitz schienen vorteilhafter zu sein. Damit diese Angelegenheit bald entschieden werde, wurde in der Gemeindevertretersitzung am 27 Febr 1927 eine Elektrisierungskommission gewählt, der Mitglieder waren: Johann Vyhejdal, Johann Šnick, Ondřej Hlavatil und bei der, der Vorsteher Josef Korkeš, den Vorsitz führte. Als man erkannte, dass die Vorteile der Stadt Müglitz nur scheinbare sind, entschloss man sich auf das Angebot der Se Ate einzugehen und zwar in der Gemeindevertretersitzung vom 18. April 1927 (vom Josef) Gegen diesen Beschluss wurde von der Stadtgemeinde Müglitz (die größte Steuerpflichtige) am 30. April 1927 von Josef Kotala und Genossen am selben Tage der Rekurs eingebracht.

Beide Rekurse wurden aber mit der Entscheidung des mährischen Landesausschusses vom 12. Jänner 1928 Zahl 5.520 abgewiesen. Durch diese Entscheidung bestätigt der mährische Landesausschuß die scheinbaren Vorteile der Stadt Müglitz und befürwortet den Beschluß der Gemeindevertretung. Gegen diese Entscheidung des mährischen Landesausschusses erhob Josef Pekela, vertreten durch den Advokaten Dr Ruzefalmacher in Leitmeritz die Berufung an das oberste Verwaltungsgericht. Die Gemeinde Schweina, vertreten durch den Advokat B. Karel in Olmütz überreichte ihre Widerlegungsschrift am 1. März 1928. Diese Angelegenheit ist bisher nicht erledigt. (Judr. B Karel, Advokat in Olmütz, vertritt die Gemeinde in der meisten hier angeführten Beschwerden beim obersten Verwaltungsgerichte.)

Die Gemeindevertretung vertrieb auch sonst die Gemeindeinteressen. Als Beispiel diene der hinausgezogene Prozeß im Jahre 1926 mit Herrn Josef Ficker aus Lagau. Dieser führ auf dem Gemeindeweg von der Kaumühle aus Lagau auch dann noch, als die Fahrt verboten wurde und das Verbot auf den Tafeln beim Wege publiziert war. Ficker ließ sich das Verbot nicht gefallen und reichte die Klage ein (Es vertrat ihn Herr Geissler, Advokat in Olmütz.) Den Streit für die Gemeinde Schweina führte der Vorsteher Josef Rerych, (vertreten durch J. Langer, Advokat in Müglitz.) Der Streit wurde in die Länge gezogen und Fickers Advokat bot einigemale den Ausgleich an. Die Gemeinde nahm aber den Ausgleich nicht an und der Streit wurde endlich bei der Gerichtstagung im Gasthause des J. Havratil in Schweina entschieden. Von beiden Seiten waren

Ficker Josef

ungefähr 20 Zeugen anwesend. J. Fiker belastete die Aussagen des gewesenen Vorstehers Josef Schwetler N 14, des schon verstorbenen Josef Penka aus Schwein N 5 und des J. Fritscher aus Schwegnersdorf. Schwetler sagt aus, dass kein Fremder ohne sein Wissen und ohne Erlaubnis, solange er Vorsteher war benützen dürfte. Penka, der vor Jahren ebenfalls Vorsteher war sagt aus, dass niemand von den Fremden während seiner Vorsteherzeit ohne seiner Einwilligung den Weg benützen dürfte. J. Fritscher sagt aus, dass er während der Amtszeit Penkas des jüngeren (zum Unterschiede vom früher genannten Penka – dieser war auch Vorsteher) vom Wege zurückgewiesen und ihm das Verbot in Erinnerung gebracht würde.

Der ganze Streit zu Ungunsten Fikers entschieden und dieser musste die Gerichtskosten bezahlen.

Vom Josef Penka aus Schwein

Vom unbeweglichen Vermögen der Gemeinde Schwein wurde während der Schriftführung abgetreten.

Penka Josef

Vom Josef Penka aus Schwein der Gemeinde Weg Zl. 501 in Schwein, der schon seit der Fertigstellung der Wasserleitung nicht benützt wird, im Ausmasse von 2a 88m² um 288 Kč. Der Betrag wurde als Nummarvermögen der Gemeinde Schwein angelegt. (Erwilligt durch die Entscheidung des mähr. Landesausschusses Zl. III. 2338 – 11/18 Jahr 1926, vom 5. Oktober 1926.)

Vykydal Jos.

Von Ehleuten Jos. und Julia Vykydal in Drozdov N 1 das Gemeinde Grundstück vor ihrem Wohnhause Parzelle N 229/2 im Ausmasse von 2a 50m² um 375 Kč. Der Betrag wurde als Nummarvermögen der Gemeinde Drozdov angelegt. (Erwilligt durch die Entscheidung des mähr. Landesausschusses vom 14 Dezember 1926, Zahl III. 2338 – 13/27.)

Parlaments-wahl.

Von den wichtigen Ereignissen ist auch die Wahl in das Parlament zu erwähnen. Diese fanden am 15. Nov. 1925 statt. In der Wahlkommission waren von deutscher Seite: Ignaz Ulrich, Gustav Fiker, Josef Patz, von tschechischer Seite Johann Hrachovec, Jos. und Robert Vykydal. Als Vertreter der

Aufsichtsbehörde war Josef Korkyš bestimmt. Von den deutschen Parteien vereinigten am meisten auf sich: Bund der Landwirte (127), von den tschechischen die Republikanská strana československého venkova (39 Stimmen).

Das waren nun kurze Übersicht die Arbeit der tschech. Gemeindevertretung. Das sind freilich nicht alle Arbeiten, nicht alle kleinen Tagesarbeiten, es sind das nur Gesichtspunkte, an denen die führenden Gedanken der tschech. Vertretung zu erkennen sind. Die kleinen Tagesarbeiten und Arbeiten zu schildern, hieße die Ereignisse durch die ganzen Jahre hindurch Tag für Tag zu verzeichnen. Ich denke aber, daß daraus zu sehen ist, daß sie nicht geschlafen, sondern gearbeitet hat, nicht nur wie die deutschen sagen, zum eigenen Vorteil (der tschechischen Partei), sondern in erster Linie zum Nutzen und im Interesse der Gemeinde.

Übersicht

Wahlen in die Gemeindevertretung.

Die vierjährige Wirkungsdauer der tschechischen Gemeindevertretung ist verflossen und am 18. März 1928 wurden die Neuwahlen ausgeschrieben. Bei diesen erhielten deutschen 163 Stimmen (10 Mandate) die tschechen 36 Stimmen (2 Mandate). Gegen die Wahlen wurden Einwendungen erhoben von Josef Jorka, Leiter der tschech. Schule und Jos. Vykydal von Nový Jičín dvorec am 22 März 1928, von Jos. Smirk und Genossen am 23. März 1928. Diese Einwände müßten im Interesse des Verkehrs der Schule erhoben werden. Sonst hätte es geschehen können, daß durch den Eigensinn der neuen Vertretung die langjährige Arbeit zu Gunsten der Gemeinde vernichtet worden wäre. Auf die Einwände des Josef Jorka und Genossen wurden die Wahlen von der pol. Landesverwaltung in Mähren vom 7. Mai 1928, Zl. 48.975/III. aufgehoben mit der ganzen Wahlkommission aufgehoben.

Wahlen Gemeindevertretung

Die neuen Wahlen wurden auf den 10. ~~Januar~~ Juni 1928 ausgeschrieben. Auf das Ansuchen des

Joška Josef

Josef Joška, unterschrieben mit der gesetzlichen Anzahl von Wählern, fanden die Wahlen nach dem Verhältniswahlsystem statt. Der Bevollmächtigte der Partei „Bund der Landwirte" war Josef Pokela, der Bevollmächtigte der Partei „Česká volební skupina" war Joh. Šmejk. Beide Kandidatenlisten wurden zur rechten Zeit eingebracht (die Abschriften der gedruckten Kandidatenlisten sind auf den Seiten 51 und 52.)

Die Wahl selbst fand am Sonntag, den 10. Juni 1923 unter Anwesenheit einer Vertretung der Aufsichtsbehörde (die deutschen forderten ihn an) statt. In der Wahlkommission waren die Mitglieder für die Partei „Bund der Landwirte" Wilhelm Volak aus Brozatin, Joh. Rendler aus Schwarina für die tschechische Wahlgruppe Josef Joška, Lehrer der tschech. Schule und Robert Vykydal aus Brozatin, als Ersatzmänner: Gustav Sikor und Alois Müller, für die tschech. Wahlgruppe Josef Procházka und Vladimir Patát.

Kandidatenlisten.

Kandidatenliste 1.

Kandidatenliste 2.

Bund der Landwirte erhielt 153 Stimmen 9 Mandate – 5 Ersatzmänner, die tschech. Wahlgruppe 46 Stimmen – 3 Mandate – 2 Ersatzmänner

Gegen die Wahlen brachte Joh. Šmejk Einwände ein.

Es ist interessant anzuführen, daß gerade bei der Wahlkommission der Bevollmächtigte des Bundes der Landwirte Josef Pokela das Wahlrecht verlor, sodaß er sich an den Wahlen nicht mehr beteiligte.

Josef Pokele

Der auf der vorhergehenden Seite erwähnte Josef Pokela aus Schwarina, erhob die Berufung gegen die Rechtsprüche, mit denen ihm das Wahlrecht entzogen wurde. Es waren das Strafsachen I. zum Schutze der Republik, II. und III. wegen Waldfrevel. Durch die Berufung des

Genannten gewinnen diese Urteile keine Geltung und ihm das Wahlrecht durch die Wahlkommissionen der Wählerlisten bis zur Entscheidung des Streites höheren Instanz belassen.

Der von Joh. Šnirk eingebrachte Rekurs wurde wegen einer Lücke in der tschech. Wahlordnung zurückgewiesen und am 10. August 1928 unter Anwesenheit eines Beamten der Aufsichtsbehörde die erste Sitzung der neu gewählten Gemeindevertretung einberufen und die Wahlen in den Gemeinderat durchgeführt. Šnirk Johann

In den Gemeinderat wurden gewählt: Gemeinderatswahl.

Vorsteher: Josef Fuch, Landwirt in Schwinna Nr 19.

I. Stellvertreter: Josef Bilek, Landwirt in Kierschen Nr 4.

II. Stellvertreter: Johann Šnirk, Landwirt in Kierschen Nr 10.

Rat: Alois Ulrich, Landwirt in Drozatin Nr 4.

Gegen diese Wahl in den Gemeinderat wurden neuerlich durch J. Johann Vykydal in Drozatin an die pol. Landesverwaltung Einwände erhoben. Rekurs.

Diese Beschwerde wurde aber mit entgiltiger Wirksamkeit abgewiesen und am 25 Oktober 1928 übergibt die tschech. Gemeindevertretung die Verwaltung der Gemeinde in die Hände der neugewählten Gemeindevertretung.

Die Gemeindevertretung von Schwinna besteht aus 12 Ausschußmitgliedern und 7 Ersatzmännern. Davon sind 9 deutsche Ausschußmitglieder und 5 deutsche Ersatzmänner und 3 tschechische Ausschußmitglieder und 2 tschechische Ersatzmänner gewählt. Die Namen der Ausschußmitglieder zeigte uns die Kandidatenliste Nr 1 auf Seite 51 und die Kandidatenliste Nr 2 auf Seit 53 in derselben Reihenfolge. Gemeindevertretung.

Am 28. Oktober 1928 wurde die erste Sitzung der neugewählten Gemeindevertretung einberufen, bei der zum erstenmale der Vorsteher Josef Fuch den Vorsitz führte. Weil bei der ersten Sitzung die deutschen Vertreter alle Peck Josef

Forderungen der tschechischen Vertreter verweigerten, erhoben die tschechischen Vertreter die Beschwerde gegen ungesetzliches Vorgehen und ersuchten gleichzeitig die gef. Bezirksverwaltung in Hohenstadt durch Vermittlung des Gemeindeausschusses, die an den tschechischen Grenzen verübten ungesetzlichen Umtriebe gut zu machen.

Bezirks und Landesver. tretung

Wahlen in die Bezirks- und Landesvertretung.

Am 2 Dez. 1938 fanden die Wahlen in die Bezirksvertretung im Raume der tschech. Staats-schule in Wiesenhöfen statt. Abgegebene Stimmen waren: 176. Aus der angeführten Zahl erhielt die tschech. Gruppe 27 Stimmen.

Strana českých domovináři 16 Stimmen
" nár. demokr 8 "
" sozial demokr. 3 "
die deutschen Parteien hatten 147 Stimmen

Bund der Landwirte

Von der Anzahl der abgegebenen deutschen Stimmen erhielten die größte Anzahl der Bund der deutschen Landwirte und zwar 137, die Partei der deutschen Nationaldemokraten 16, die Kommunisten 1 Stimme.

In die Landesvertretung wurden die Wahlen im Gasthause des Herrn Anton Janů in Wiesenhöfen abgehalten.

Stimmenzahl.

Die Anzahl aller Stimmen war:

Tschechische Stimmen waren 27. Davon erhielt strana domovináři 24 Stimmen, strana social. demokr. 3 Stimmen.

Deutsche Stimmen waren: 147

Bei der Gemeindevertretersitzung am 13. Dez. 1928 stellte Josef Sokele den Antrag, daß das Gedenkbuch in deutscher Sprache geführt werde. Weil der Chronikler Johann Smirk von der früheren tschech. Gemeindevertretung gewählt der anderen Sprache nicht mächtig ist, so wurde also am selben Tage mit 8 Stimmen zum Chronikler Wilhelm Dolak in Dwarzetin gewählt, der mit 1. Jänner 1929 mit den Eintragungen in das Gedenkbuch beginnen wird. Sokele Josef

Auf diese Weise endet die Eintragung des tschechischen Chronisten und am 22 Jänner 1939 übergibt der Chronist Johann Smirk das Gedenkbuch in die Hände des Gemeindevorstehers Josef Pech in Schreiner.

Am 1. Februar 1929 übernahm der Chronist, Lehrer Wilhelm Dolak aus den Händen des Gemeindevorstehers Josef Pech die Gemeindechronik. Dolak Wilhelm

Derselbe ist am 6/2. 1877 in Dwarzetin geboren, diente 2 Jahre im Landesschützenregiment Nr. 1 in Jaroslau und durch 8 Jahre als Gendarm im Landesgendarmerie Kommando Nr. 10 in Troppau.

Verteilung des Gemeindewaldes Dwarzetin

Die Ortschaft Dwarzetin soll in früheren Jahren aus blos 9 Häusern bestanden haben, das muß festgestellt werden, daß dieses Dorf wohl schon seit vielen Jahren, mindestens seit dem Jahre 1800 aus 18 Häusern bestand davon 11 Altbäuser, es sind dies die Häuser Nr. 1, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 13, 14, 15 und 16, zu welchen Grundstücke gehören und 6 Neubäuser die Nr. 2, 3, 9, 10, 11, 18 und das der Gemeinde gehörige, früher als zur Bearbeitung des Gemeinde, wald

Flurstück f. Brettsnitz / bauliche Gebäude N. 17. Zu den holzbezieheden Häusern gehörten früher keine Grundstücke, weil solche von deren Besitzern später zugekauft wurden, liegen selbe in den angrenzenden Katastralgemeinden, diese Besitzer f. Schulst. / hatten daher keine Grundsteuer für die erbrichten, waren daher mit den Besitzern der Altheuser nicht gleichberechtigt in Bezug auf Rechte und Pflichten der Gemeinde betreffend.

Leistungen

Alle Leistungen, Robaiten, Spannfuhrungen etc. wurden von den Altheusbesitzern in Natura d. h. mit Bespannung und Handrobot unentgeltlich geleistet, so daß die Gemeinde keine Barausslagen hatte.

Wohl aus diesen Verhältnissen folgend wurde im Jahre 1880 mit Bewilligung des mährischen Landesausschusses der Gemeindewald an die hiesigen angesessenen 11 Altheuser mit je einem einzelnen Anteil aufgeteilt, welche Anteile ungrundbücherlich sind und bei denselben Hause verbleiben muß.

Vergütung

Als Vergütung für den zugemessenen Wald mußte jeder Altheusbesitzer den Betrag von 50 Gulden österr. Währung erlegen, welcher den Betrag von 450 Gulden österr. Währung erreicht und in Raten-Schuldverschreibungen angelegt, welche Obligationen auf die Ortschaft Dwarzelin eingetragen sind, dermal der Zinsenertrag der Gemeinde gehört.

Obligationen

Vorbeugsmäßig erhielten aber auch die 6 Auenhäuser einen, wenn auch kleineren Waldanteil zugewiesen, der gemeinsam von ihnen bewirtschaftet wird.

Auenhäuser

Infolge des Beginnes der zweiten

Obecní rada v Svinovém

Gemeindeverwaltungen hatte die Gemeinde bis in die neueste Zeit keine Gemeindezuschläge nötig, erst durch den Bau der Elektrizitätsanlage wurden solche eingeführt.

Bezirksstraße

Bau der Bezirksstraße.

Im Jahre 1898 wurde die Bezirksstraße Müglitz Tüchau als Fortsetzung von Lesen über Schweine, Vieskisen Dworetin zum Bezirksstraßenanschluß bis Müglitz, unter Beihilfe einer Leistungen dieser Ortschaften ausgebaut.

Der Weltkrieg

Weltkrieg

Am 28. Juni 1914 wurde der österreichische Thronfolger Erzherzog Franz Ferdinand und seine Gemahlin Sofie in Sarajevo der Hauptstadt Bosniens und der Herzegowina ermordet.

Österreich Ungarn

Österreich Ungarn hat daher bereits am 28. Juli 1914 einige Festungen mittelst Sicherungskorps einbrechen und am 2. August 1914 erfolgte die allgemeine Mobilisierung der gesamten berufsfähigen Mannschaft der öster. ung. Monarchie gegen Serbien. Dieses Aufgebot umfaßte die Jahrgänge bis zum 42. Lebensjahre.

Kriegserklärung

Durch die Kriegserklärung gegen Serbien entstand der Weltkrieg, welcher vom August 1914 bis Oktober 1918 dauerte.

Durch die lange Kriegsdauer wurden bereits anfangs 1915 die Jünglinge vom 18. Lebensjahre und später noch die waffenfähigen Männer bis zum 50. Lebensjahre zum Kriegsdienste herangezogen.

Regulierung

Bereits im Jahre 1914 wurde Getreide und Vieh durch die Gemeindevorsteher requiriert, später

wohlgleich diese Regulierungen durch einige
höchst traurige Regulierungs-Kommissionen.

Um jedoch eine ziemlich gleichmäßige Vor-
sorgung der Bevölkerung durchzuführen sah
man bereits im Jahre 1915 die Zwangswirt-
schaft ein, welche durch Verbrauchung von
Brot und Fleischkarten zum Ausdruck kam.
Später wurden noch Zucker, Salz, Kaffee,
Tee, Kaffee und Kunstkarten eingeführt.

Die Verteilung derartiger Karten be-
sorgte in unserer Gemeinde der Gemeindevorsteher.

Brotkarte

Auf eine Brotkarte entfiel die Selbstversor-
gerin Landwirtin, der Kopf und Monat 15 kg.
Getreide für Kinder die Hälfte, später reduzierte
sich diese Kopfquote auf 9 bezw. 5 kg Getreide.

Auf eine Zuckerkarte entfiel anfangs der
Kopf und Monat 3/4 kg, später nur 1/2 kg.

Auch die Rindviehhaltung wurde eingeschränkt,
so daß auf 2 ha Feld ein Rind gehalten
werden durfte.

Alles übrige Getreide welches, welches nicht
auf Bunen, oder zur Selbstversorgung ge-
braucht wurde, mußte abgeliefert werden. Leute
welche sich eine Hintergehung des übrigen Ge-
treides zu schulden kommen ließen wurden
strenge bestraft, trotzdem sie nicht mit der zu-
gesprochenen Quote aus Ausbeutungen finden konnten.

Das Ergebnis des Krieges war die Zerstücke-
lung der Österr. ungar. Monarchie und die Gründung
der Tschechoslowakischen Republik am 28. Oktober 1918.

Zwangswirtschaft

Die Zwangswirtschaft dauerte bis in das
Jahr 1920.

Aus der hiesigen Gemeinde wurden nachstehende

Personen zum Kriegsdienste herangezogen:

Kriegsdienstleistung

In der Ortschaft Schweine:

Landwirt Franz Shestag N: 3
Die Brüder Josef, Franz und Johann Handler N: 6
Landwirt Isidor Tomatil und sein Sohn Viktor N: 8
Fuhrer Romuald Horkisch N: 9
" " Franz Hautny N: 10
Die Brüder Josef, Ferdinand und Franz Shertler N: 11
Maurer Klemens Höing N: 13
Landwirt Josef Shertler N: 14
" " Josef Sokele N: 17
Die Brüder Franz und Wilhelm Wouschatka N: 18
Landwirt Josef Beck N: 19
Schuster Johann Dolak N: 21 und der
fürstliche Waldhüter Robert Brauner in Riedhof

In der Ortschaft Veitshöfen:

Landwirtssohn Franz Haberland N: 3
Landwirt und Bürgermeister Josef Bilek N: 4
Landwirtssohn Adolf Friedl N: 5
Gutsbesitzersohn Anton und Rudolf Jenne N: 6
Fuhrer Ludwig Schneider N: 7
" " Franz Beck N: 8
Landwirt Klemens Dolak N: 9
" " Johann Shning N: 10
Fuhrer Arnold Mikesch N: 13
" " Rudolf Czech N: 14
Spengler Josef Schwarz N: 17 und der
Fuhrer Franz Haberland N: 20

In der Ortschaft Dwaxetin

Landwirt Johann Wykydal u. sein Bruder Josef N: 1
die Brüder Johann und Rudolf Kritscha N: 2 u. 3 Alois
Landwirt Alois Ulrich N: 4
" " Alois Wazlaf und sein Bruder Klemens N: 5
" " Josef Pokr und sein Vater Wilhelm N: 6
Die Brüder Wilhelm und Rudolf Mikulasch N: 9
der Landwirt Josef Dolak N: 12
der Landwirtssohn Albin Müller N: 13
Landwirt Wilhelm Dolak N: 14
" " Franz Demel und sein Bruder Josef N: 15

Gefangenschaft.

Von diesen zur Kriegsdienstleistung herangezogenen Männern waren in Gefangenschaft:

Aus der Ortschaft Dwaxetin:

Wazlaf Alois N: 5, wurde anfangs September 1914 verwundet und geriet am 8. September 1914 bei Rawa ruska in russische Kriegsgefangenschaft, kam nach Kotow später nach Ufa, arbeitete dortselbst in einer Schuhfabrik und kehrte im Oktober 1918 zurück

Mikulasch Wilhelm N: 9 geriet im November 1914 bei Lublin in russische Gefangenschaft kam nach Krasnojarsk ins Gefangenlager und war bei österreichischen Offizieren als Offiziersdiener und kehrte erst im August 1920 zurück

Mikulasch Rudolf wurde am 10. Juli 1916 in Kozlow bei Moskau von den Russen gefangen genommen und beschäftigte sich dort bei der Landwirtschaft, später fand er Verwendung als Schmied und kehrte im November 1918 zurück

Müller Albin N.° 13 von den Italienern gefangen genommen am 3. November 1918 im Gebirgskrieg, kam nach Albanien, wurde dort beim Straßenbau verwendet und kehrte am 1. November 1919 in die Heimat zurück.

Aus der Ortschaft Viehofen:

Habeland ~~Franz~~ Jos. N.° 20, am 15. Mai 1915 von den Russen gefangen genommen, kam nach Klimentow bei Wladiwostok, arbeitete dort bei der Landwirtschaft und kam am 9. Dezember 1918 zurück.

Friedl Adolf N.° 5 am 15. Juni 1916 bei Dubno gefangen, kam in russische Gefangenschaft, wurde nach Kiew, dann nach Odessa transportiert, arbeitete daselbst in einer Zuckerfabrik, später als Tischler bei Privatpersonen und kehrte im Oktober 1918 in die Heimat zurück.

~~Aus der Ortschaft Schweine~~:

Dolak Klemens N.° 9 wurde im Juni 1916 am russischen Kriegsschauplatz gefangen genommen, kam nach Tuzunka, arbeitete dort in einer Gießerei und kam im Juni 1918 zurück.

Aus der Ortschaft Schweine

Hönig Klemens wurde 3/10 1918 am italienischen Kriegsschauplatz gefangen genommen, kam nach Sardinien, arbeitete dort in einem Bergwerk und kam am 7. September 1919 zurück.

Von diesen 48 im Kriege Eingerückten kehrten in die Heimat nicht mehr zurück.

Aus der Ortschaft Schweine:

Gefallene

Kandler Franz, geb. 1889, gefallen 13. September 1914 an der serbischen Front und sein Bruder Kandler Josef geboren 1887, gestorben infolge Kriegsverwundung im November 1914 im Spital in Kalusch / Russland.

Kautny Franz geboren 1873, gefallen am 8. Jänner 1916 bei Rarenwce / Russland.

Kozkisch Romun geboren 1888, gekennzeichnet am russischen Kriegsschauplatz und vermisst seit 16. Juni 1916

Scheller Eduard geboren 1891 gekennzeichnet am italienischen Kriegsschauplatz und vermisst seit Dezember 1916.

Aus der Ortschaft Vierhäusen:

Haberland Franz geboren 1898 gefallen am 21. April 1916 Valsugana bei Foto.

Aus der Ortschaft Dwarzetic.

Fritscher Franz geboren 1879 gefallen bei Lublin im September 1914.

An Pferdematerial wurde herangezogen
Im November 1914 aus Dwarzetic:

Je 1 Pferd der Grundbesitzer Alois Ulrich Nr. 4, Alois Wazlaf Nr. 5, Wilhelm Dolak Nr. 14, Franz Wykydal Nr. 16 und im Juli 1915 ein Pferd des Josef Dolak Nr. 12.

Aus Schweine.

Im November 1914 je 1 Pferd des Josef Penka N: 5 des Ignaz Navratil N: 8 und im Juli 1915 ein Pferd des Franz Waschatka N: 18.

Kriegsanleihe

Nachdem der Weltkrieg über 4 Jahre dauerte so mußte auch der Beschaffung der Mittel zum Krieg führen gedacht werden. Der österreichische Staat beschaffte sich dieselben durch Auflegung der sogenannten Kriegsanleihe, an der sich jedermann freiwillig mit einem beliebig großen Betrag konnte und in Form von Kriegsanleihe-Obligationen vom Staate begeben wurde. Kriegsanleihe.

Diese Kriegsanleihen wurden mit 93 bis 95 Kronen gegen 100 Kronen österr. Währung gezeichnet und mit 5½% verzinst.

Nach Beendigung des Krieges und Auflösung des österreichischen Staates wurde die Kriegsanleihe von den Nachfolgestaaten nicht gänzlich anerkannt und verloren einige Kriegsanleihezeichner Geld.

Vermögensabgabe

Nach dem Kriege im Jahre 1919 wurde sämtliches Vermögen der einzelnen Personen, bestehend aus Grundbesitz, Viehstand, Wirtschaftsgeräte, Obstbäume, Spareinlagen und Bargeld abgeschätzt und von der sich ergebenden Gesamtsumme mußte ein bestimmter Betrag als Vermögensabgabe, bezw. Vermögenszuwachsabgabe Vermögens-abgabe.

an die Bauarbeiter bezahlt werden. Die Höhe dieser Abgabe beträgt ungefähr 3½ % vom Gesamtlohnertrag.

Winter 1928-29

Der Winter 1928-29 war ein ungemein strenger. Die größte Kälte zeigte sich am 11. Febr. 1929 mit 35° Celsius. Viele Zwetschken und Nußbäume sind erfroren. Auch in den Niederungen der Stallungen hat die Kälte erhebliche Schäden angerichtet.

Gendarmerieposten Auflassung

Der Gendarmerieposten Kaltenleutsch wurde im November 1929 aufgelassen und die hiesige Gemeinde dem Gendarmerieposten in Mödlitz zugewiesen.

Autobusverkehr

Am 6. Dezember 1930 eröffnete J. Otto Schiller aus Brüsau in Mähren eine Autobuslinie Mödlitz-Mkl Tünau.

Der Autobus verkehrt täglich zweimal von Tünau, Vöm und Siebenhaus auf bis Dreizehn und zurück.

Nachdem die Gemeindevorstehung der Gemeindevertretung mit Ende 1932 abblieb, so wurde von Seite der politischen Bezirksverwaltung in Hainstadt die Gemeindewahlen für den 25. September 1932 anberaumt.

Zu dieser Wahl wurden 4 Deutsche und 1 tschechische Kandidatenliste eingebracht.

Kandidatenliste

„Sdružený českých volců" ve Svinově

Kandidatenliste

Kandidatenliste N. 2

Deutsche-national sozialistische Arbeiterpartei

Kandidatenliste N. 3

„Bund der Landwirte" gel. Partei des deutschen Landvolkes in Dwoczetin

Kandidatenliste N. 4

„Bund der Landwirte" gel. Partei des deutschen Landvolkes in Schweine

Kandidatenliste N. 5

„Bund der Landwirte" gel. Partei des deutschen Landvolkes in Viehöfen.

Bei der Wahl war ein Vertreter der Aufsichtsbehörde anwesend.

Abgegeben waren 202 Stimmen, hiervon 7 Stimmen ungültig.

Die deutschen Parteien hatten die Listen untereinander gekoppelt. Es erhielten

Wahlgruppe N. 1, 34 Stimmen = 2 Mandate
Wahlgruppe N. 2, 42 Stimmen = 2 Mandate
Wahlgruppe N. 3, 38 Stimmen = 2 Mandate
Wahlgruppe N. 4, 48 Stimmen = 3 Mandate
Wahlgruppe N. 5, 33 Stimmen = 2 Mandate

Durch die Koppelung erhielt die Wahlgruppe N. 2 von der Wahlgruppe N. 3 die Reststimmen und damit 3 Mandate.

Wahlgruppen

Von den einzelnen Wahlgruppen wurden in die Gemeindevertretung gewählt.

Wahlgruppe N: 1

Hrachovec Johann Lehrer in Vierhöfen

Wytzdal Johann Landwirt in Dwazetin

N: 2 Ficker Gustav Eisenbahner in Vierhöfen N: 1

Waschatka Josef Fabriker in Schweine N: 18

Müller Albin Landwirt in Dwazetin N: 13

N: 3 Ulrich Alois ~~Landwirt~~ in Dwazetin N: 4

Wazlaf Alois Landwirt in Dwazetin N: 5

N: 4 Sokele Josef Landwirt in Schweine N: 17

Schestag Franz Landwirt in Schweine N: 3

Kondler Johann Landwirt in Schweine N: 6

N: 5 Pilek Josef Wagenmeister in Vierhöfen N: 4

Dolock Franz Landwirt in Vierhöfen N: 16

Gemeindevorsteherwahl

Bei der am 11. Oktober 1932 stattgefundenen Gemeindevorsteherwahl wurden gewählt.

Sokele Josef in Schweine zum Gemeindevorsteher

Pilek Josef in Vierhöfen zum Vorsteherstellvertreter

Ulrich Alois und Müller Albin in Dwazetin zu Gemeinderäten.

Damit übernahm am 28. Okt. 1932. Josef Sokele das Amt des Gemeindevorstehers, aus den Händen des Franz Schestag.

Nichtbestätigung des Gem. Vorstehers.

Die Wahl des Vorstehers Josef Sokele wurde von der politisch. Bezirksbehörde nicht bestätigt und am 30. Okt. 1933. wurde die Nichtbestätigung als rechtskräftig erklärt. Mit der vorläufigen Ausübung der Funktion des Gemeindevorstehers wurde der Vorst. Stellv. Josef Pilek aus Vierhöfen betraut.

Obecní rada Ve Svinově u Hl.

Zu den Gemeindewahlen im Jahre 1928. wird folgendes bemerkt:, der Gemeindevorsteher Josef Bek legte sein Amt als solcher nieder. Am 12. Januar 1930. legte selber ein ärztliches Zeugnis vor. Jerak Repignatius. Am 26. Januar 1930. wurde Josef Zielak zum Vorsteher gewählt. Derselbe hatte auch das Amt inne bis zum 10. Januar 1931. Auch er legte sein Amt nieder, mit der Vorlage eines ärztlichen Zeugnisses. Jerak Repignatius. Am 8. Feb. 1931. fand nunmehr Wahl statt in welcher Franz Sperlay Schweina zum Vorsteher gewählt wurde.

Nachtrag der Gemeindewahlen 1928. Seite 107.

Der Chronikführer Wilhelm Bolek legte sein Amt als solcher nieder, wegen Auseinandersetzungen l mit einigen Nachbarn betreffs der Chronikführung. Und so wurde am 4. März 1934. bei einer Gemeindevertretersitzung meine Wenigkeit, d. i. Josef Bek jun. zum Gemeinde Chronikführer gewählt. Das Gedenkbuch übernehme ich am 29. Juni 1934. aus den Händen des Gem. Vorst. Josef Zielak aus Kiechsen und beginne somit mit den Eintragungen.

Chronikführer Josef Bek jun.

Es ist ein alter Brauch daß der neue Chronikführer einen kurzen Bericht über sein Leben und seinen Lebenslauf gibt, und das sei auch hier getan. Ich bin am 8. Sept. 1907. in Kreczatin geboren. Meine elterliche Abstammung ist Deutsch, und auch meine Ahnen bis in die grauesten Zeiten zurück waren Deutsch. Ich besuchte bis zu meinem 6ten Schuljahre die 1. Klas. deutsche Schulvereinsschule in Paslow. Dann

besuchte ich die Bürgerschule in Mügliz, und absolvierte sie. Auch besuchte ich die landwirtschaftliche Landwirtschaftsschule in Mügliz. Meinen Militär Dienst leistete ich beim 6. Art. Reg. in Brünn, in der Theresien. Gemeinde, und dauerte 1½ Jahre. Mein Beruf ist Landwirt, und bin auch als solcher tätig in Breaztin No. 6.

Besitzer oder Gem. u. deren Vorfahren.

Breaztin. Haus No. 1. Der gegenwärtige Besitzer dieser Wirtschaft ist Johann Witzigdal und dessen G. Julia. Beide Nationalität: Tschechisch. Es entstammen dieser Ehe 4. Kinder. Namen derselben: Joseph, Johann, Jaroslav, Johann Witzigdal erwarb die Wirtschaft von seinem Vater Joseph Witzigdal ~~u.~~ dessen Gattin Filomena. Dieser Ehe entstammten 4. Kinder. Johann, Rosalia, Joseph, Maria. Johann übernahm die elterliche Wirtschaft. Joseph heiratete Anna Ulrich aus Breaztin Grund besitzer's Tochter und ~~bewohnte~~ Ulrich in Breaztin. Die Ehe Witzigdal stammt aus Hapili und kaufte die Wirtschaft im Jahre 1904. vom damaligen Besitzer Ignaz Müller. Dieser Mann dürfte seit den Jahren ~~1~~ 1565 u. 1570 auf diesem Besitz gelebt haben. Also seit der Wiederbesiedlung des Ortes. Immerhin ein alter Bauernnachkomme von deutscher Nationalität. Ein Bruder des Ignaz Müller Alois Müller heiratete auf Haus No. 13. und lebt dortselbst heute noch. Joh. Witzigdal beschäftigt sich nur mit Landwirtschaft.

Haus No. 2. Rudolf Fritscher. Der gegenwärtige Besitzer dieses Hauses hat in der Ortschaft Breaztin keinen Grund & Boden. Der dazu gehörige Acker ist in Paralowa. Von seinen Vater Franz Fritscher und dessen Frau Franziska

geb. Čulik aus Lazec, welche das Häuschen kauften und weil zu demselben ein Acker war sich deshalb in Pardes kauften. Die Fam. Fritscher Rud. entstammen 5. Kinder 2. Knaben 3. Mädchen. Mitzi, Otto, Franziska, Julie Rudolf. Die Frau des Fritscher, Julie Fritscher, geb. Gigl aus Lorinitz ist im Jahre 1934, sehr jung im 45. Lebj. gest. Hinterlies Mann mit 4 unerzogenen Kinder, das jüngste war kaum 2 Jahre alt. Die Fam. ist Deutscher Nationalität. Franz Fritscher kaufte das Häuschen von Kolliček. Dessen Eltern, weiter Anton Emdt kaufte es von einem gewissen Till. Dem Ehepaare Franz Fritscher entstammten Kinder: Josef Rudolf, Franz. Seine Beschäftigung ist Landwirtschaft.

Haus No 2. Josef Tritscher als derzeitiger Besitzer und dessen Frau Josefa geb. Wolf aus Gr. Poirl. Kinder sind folgende Josef, Anna, Josefa. Nationalität: Deutsch. Es ist dies ebenfalls ein kleines Häuschen. Die dazu gehörigen Grundstücke sind gekauft, teils von Ehrenin und teils von Pardes. Mein Vater Franz Fritscher kaufte das Häuschen und später den Acker und war Besitzer von Haus No 2 + 3. Dasselbe wurde gekauft von einem Wolf. Dieser Mann hat mehrere Generationen auf dem Häuschen gelebt. Von demselben sind Angehörige in Österreich. Beschäftigung, Landwirtschaft.

Haus No 4. Der gegenw. Besitzer ist Alois Albrich und dessen Fr. Emilie, geb. Leischner aus Charlottenhof. Es entstammen 3. Kinder. Dieser Fam. Josef, Heinrich, Elisabeth. Fam. ist Deutsch. Der derzeitige Besitzer erbte die Wirtschaft von seinem Vater und Mutter, Alois + Franziska geb. Henning beide aus Angezd, welche die Wirtschaft im Jahre 1883. um den Preis von G. 800fl aus den Händen des Polizka kauften.

Der Hann. Alois Ulrich ver. entstammten 5. Kinder. Alois, Franziska, Maria, Anna, Hermine. Franziska Ulrich war verehelicht mit Josef Patz. Juni 1866. Der Mann Polizeiwachmann von Beruf v. Hann. Anriehl ~~war~~ aus Saxen aus der Mühle. Beschäftigung Landwirtschaft.

Haus No 5. Alois u. Anna Wazlaf, geb. Schetkay aus Schwarzau. Franz, Gertrude u. Anna Wazlaf sind die Kinder dieses Ehepaares! Nationalität ist Czech.

Die Eltern des Alois Wazlaf waren Josef und .... Wazlaf von denen er die Wirtschaft erbte. An Kindern des Josef Wazlaf sind noch zu verzeichnen Clemens, Franziska, und Gustav, letzterer stammt von der zweiten Gattin des Josef Wazlaf, dessen erste Gattin ... geb. ... und die zweite geb. Fiedler. Dieser Stamm ist ein alter Bauernstamm und stammt soweit es sich zu erfinden läßt von Drozdin Haus No 8. Der Vorbesitzer des Josef Wazlaf No 5 war Ignatz Müller von welchem Josef Wazlaf, geb. 1857. Vater des genannten Josef Wazlaf die Wirtschaft kaufte. 18

Haus No 6. Patz, Josef und Theresia Besitzer dieser Wirtschaft. Theresia Patz, geb. Weigel aus Walsch. Beide deutscher Nationalität. Ihren Eltern Josef und Franziska Patz geb. Ulrich aus Drozdin No 4. Dieses Ehepaar entstammt 3. Kinder. Josef, Franz, Rolli. Franziska Patz, also meine liebe Mutter ist frühzeitig im Alter von 47. Jahren an den Folgen einer Arteriverkalkung plötzlich gestorben. Der Besitz wurde von meinem Großvater Ignatz Rosalia Patz von einem Anton Trautner käuflich erworben, im J. 1863. Kinder des Ehepaares Ignatz u. Rosalia waren Ignatz, Josef, Franziska, Anna, Rosalia, Alois. Vorbesitzer des Trautner war Joh. Jaroschka Jahr 1775. Beschäftigung, Landwirtschaft.

Kopie 1/V od p. 1931 poruučila A. Pinecky

Haus. No 7. Hanka, Richard, Franzitka geb. Daglas Franzlin. 7.
Kinder. Ihre Eltern Joseph, Veronika Daglas geb.
2. Kinder waren ihnen geschenkt, Ludmilla, Franzitka. Der dreizehnte Besitzer Richard Hanka besitzt eine Wirtschaft nach in Lugau und wohnt auf Vorstelle. Die Familie Daglas ist ein alter Stamm und Kirche seit der Wiederherstellung des Orts auf diesem Hause leben. Ein Besitzer dieses Hauses Johann Daglas war Soldat und diente 12. Jahre in Italien. Er kehrte zurück, schwer tragend von Gold-münzen. Derselbe ist auf der Flucht des Kaisers bei der Kugelle im Jahre 1853. Beschäftigung, Landwirtschaft.

Haus. No 8. Eckelt, Franz und Maria geb. Schreiter aus Schweinitz.
Kinder. Ihre Vorfahren Franz und Franzitka Eckelt. Ihrem Ehegatte entstammen 4. Kinder. Jakob, Franz, Mitzi, Gustav
Dem Ehegatten Franz und Franzitka 7. Kinder, Anna, Josefi, Alois, Josefine, Maria, Franz u. Alois. Die Fam. Eckelt stammt Kuschin. Eckelt kaufte die Wirtschaft von Zendulka. Zendulka kaufte die Wirtschaft von Stanzel, welcher gleichzeitig Besitzer auf No 15. war. Beschäftigung Landwirtschaft und Holzhäuer, Alles ist auch bestehend.

Haus No 9. Mikulasch Wilhelm und Maria geb. Kunz aus Lugau.
Kinder von Früher Nationalität. Mikulasch heirate übernahm das Anwesen von seinen Eltern. Sein Vater stammte aus Mähr. Neustadt welcher hierher heiratete. Sein Schwiegervater war Gabel. Vor ihm war auf diesem Hause Gabel (Gapold Fritz Matthias) ein Jäger. Dieser Haus wurde von der Herrschaft Mitglied gebaut und diente ursprüngl. als Jägerhaus für den umgrenzenden Wald Stritisch. Derselbe wurde von der Herrschaft verkauft wurde Bauernhof und ist jetzt eine kleine Wirtschaft von ungef. 12. Metzen. Der Hausbesitz Mikulasch entstammt ein Knabe. Wilhelm Mikulasch entstammt aus einer Ehe von 3. Kindern. Seine Beschäftigung ist Landwirtschaft und Holzhäuer.

Haus No 10. Gresl . . und Theresia . . geb. aus . . . . . Gresl. stammt aus . . . und kaufte das Wirthschaftshaus im Jahre 1933. Er ist tschechischer Nationalität. Sein Vorbesitzer war Dunkel. Derselbe wurde irrsinnig und sein Haus wurde gerichtlich versteigert. Dunkel kaufte es von Paul No 15. Vor Paul besaß das Haus Friedrich Adamek. In dieser Zeit brannte das Haus nieder, deßgleichen auch sein Nachbar No 11. Im Jahre 1897. Vor Friedrich war ein Peter Lehner, der diesen Bau. Der Fam. Gresl. entstammen 3. Kinder. Seine Beschäftigung ist Landwirtschaft und Holzfuhrwerk.

Haus No 11. Hausek . . . . und Theresia . . . . geb. . . . aus . . . . . Hausek stammt aus Wosly und kaufte von Polarsky im J. 192. . Nationalität tschechisch. Also sein Vorbesitzer Polarsky und dessen Vater Vital und vor Vital Hek. Wie vorher brannte das Haus im J. 1897. mit No 10. nieder. 2. Kinder entstammen dieser Familie. Derselbe beschäftigt sich mit Landwirtschaft und ist auch Musikant. Derselbe ist Invalide und bezieht daher eine Rente.

H. No 12. Trentner Alois u. d. Fr. Anna geb. Zesula stammt aus Mokrein kauften die Wirtschaft im Jahre 1934. von Dobak No 110. Das Geschlecht Dobak war ein altes Geschlecht und hatte mehr wie 200 Jahre auf diesem Hause gelebt haben. Die Familie Dobak hatte keine Kinder. Nachkommen und so wurde die Wirtschaft nach dessen Ableben verkauft. Die Fam. Trentner sind Deutscher Nationalität, und entstammen ihr 4. Kinder. Beschäftigung ist Landwirtschaft.

Haus No 13. Müller Alois u. Aurelia geb. Barratil aus Schweine Walde übernahmen die Wirtschaft von ihren Eltern. Vater dessen, Alois Müller heiratete auch diese Wirtschaft und stammt von No 1. Zweiger, Vater des Alois Müller, Čech hatte keine Kinder, war wohlhabend und besaß deshalb viel hier erbgerichtliche Gründe, so pachtete er und. Das Gut in Allerheiligen, drei Häuser in unserer Gegend und mehr äußerliche Wagen. Vorfahr des Čech war Lindemann.

Die Fam. Müller ist von deutscher Nationalität, haben 3. Kinder. und beschäftigen sich mit Land wirtschaft.

Haus No 14. Dolak Wilhelm und Marie geb. Schreiber aus Schreiner. Übernahmen von ihren Eltern. Die Familie Dolak zählt zu den ältesten des Ortes. Ist ein alt eingesessenes Geschlecht wie sie nur wenige im Orte sind. Der Fam. Wilh. Dolak entstammen 3. Kinder, Fam. ist deutsch und beschäftigen sich mit Landwirtschaft, Wilh. Dolak ist gepriefter Gendarm. Auf ist in diesem Hause die Brennerei seit dem Jahre 1898.

Haus No 15. Demel Franz u. Julie geb. Hönig aus Angern. Dieselben übernahmen von den Eltern. Dessen Eltern kauften von Stengel. Dessen Vorbesitzer war Jurek. Seit dem Jahre 1897 ist auf diesem Hause Gasthaus. Fam. Demel stammt aus Lukowitz. Dieselben sind deutsch, Kinderzahl 1 Tochter. Beschäftigung ist Landwirtschaft und Gastwirtschaft. Letzteres seit 1

Haus No 16. Wykidal Robert und Theresie geb. Seit aus Radnitz. Ehemalig. Vater des Rob. Wykidal heiratete auf diese Wirtschaft und stammte aus Wepply. Dessen Schwiegervater Ulrich. Vorbesitzer des Ulrich war Müller. Kinderzahl 1. Beschäftigung Landwirtschaft. Auf diesem Hause besteht eine ehemalige Mineralwasserhandlung seit 19

Haus No 18. Novak Rudolf u. dessen Fr. Theresia geb. aus Petschendorf. Dieselben kauften das Haus von Rosberg Antonie im J. 19.

Ortschaft: Kiachofen.

Haus-Nr. 1. Picker Johann u. Fr. Emilie geb. Klotzer aus Angezd. Vater d. gegenwärtigen Besitzers Picker Franz die Wirtschaft von Rudil. 1907. Vorbesitzer d. Rudil war Stromitschka. Die Fam. ist deutsch und besitzt mehrere Kinder. Beschäftigung, Landwirt und Arbeiter. Die Fam. Picker stammt aus Lugau. Dessen Vater ist Gerichtsherr, der Gerichtsherr Zadhorita. Seit d. 1. brauta wieder 19

Haus-Nr. 2. Ulbrich Ignatz u. d. Fr. Maria geb. Kudlar aus Angezd. Ulbrich stammt aus Lugau und kaufte von einem Luchmann im J. 1911. Vorbesitzer d. Luchmann war Zill. Die Fam. ist deutsch und besitzt mehrere Kinder. Beruf: Landwirt und Arbeiter.

Haus-Nr. 3. Cepa Edmund u. d. Fr. Franziska geb. Jabrlend. Cepa E. stammt aus Altenbruck und heiratete in diese Wirtschaft. Sein Schwiegervater Jabrlend heiratete ebenfalls ein und übernahm Schwiegervater war Adolf Franz, welcher die Wirtschaft im J. 1870. von Joh. Narratil kaufte. Die Fam. Cepa ist deutsch und selber entsprossen 2. Kinder. Beruf Landwirt und Schuhmacher. Die Schuhmachergerätschaft hat er in Schwiegervater Jabrlend war Bergmann im Grafschaftsamt Gabersdorf.

Haus-Nr. 4. Bielek Joseph u. d. Fr. Silvanna geb. Hungata aus Altenbruck. Es ist dies die 2te Ehe. Der erste Ehe entsprossen 6. Kinder. Bielek übernahm die Wirtschaft von s. Eltern. Vater Hugo Hugo (~~Kaufman~~) also von seinem Schwiegervater übernommen.

19-8-1937

Hugo
B. Sch.

Die Fam. Lidlak stammt von Rudwitz seit 1871, besitzt hier auch diesen Hause. Lidlak ist Wagnermeister und hat die Werkstätte in diesem Hause. Nationalität ist Deutsch. Beschäftigung Landwirtschaft, Wagnerei.

Haus No. 5. Gärtner Alois Friedl u. Emilie geb. Schabl aus Reigersdorf. Mein Vater heiratete auch diese Wirtsch. 1885 und stammt von H. No. 13. Behielt sich die Grundstücke des Hauses 13 und so sind zu diesem Hause keine Grundstücke. Schwiegervater des Friedl - Adalbert K. kaufte von Thomitschek Johann Schuppler. Es gehören in die Wohnung der alten Fam. Friedl entstammten 10. Kinder. Nationalität, Deutsch. 3. Kinder d. alten Fam. zogen nach Amerika.

Haus No. 6. Gärtner Anton und Otilie Jaun geb. Knisch Gr. Friedl. Dessen Vater stammte von Rosenz und heiratete in diese Fam. hier. Dessen Schwiegervater kam von Kaufe von Winkler Adolfine, von Winkler war Besitzer Nach Schul. meister Allerheiligen. Die Gesamtwirtschaft besteht, in diesem Hause, seit sich die ältesten Einwohner erinnern, der Fam. Jaun entsprossen 2. Kinder. Nationalität Deutsch. Eine Ergänzung: Kaufmann war Besitzer von No. 11.

Haus No. 7. Friedl u. Josefine Alle, Lehrer geb. Schneider. Alle heiratete in diese Haus 1930. Mein Schwiegervater Schneider kaufte von Lipsky. Schneider stammt von Chiesl. Die Fam. Lipsky war auch diesem Hause ein alt eingesessener Geschlecht und verkaufte

im Jahre 1913 und kaufte Haus No. 11. und nahm den Zuschlag der Ausgedingen mit zu No. 11.

Der Hausl. Ale ist Landw. Beschäftigt sich mit etwas Landwirtschaft & Taglöhn. Ale stammt von Charlottendorf.

Haus No. 8. Die Hausnummer trägt der Hausl. Augustin Besitzer des Hauses, Alois Dolak u. Maria geb. Pantl, Eheleute. Ein Vater Johann Dolak hat diese Wirtschaft im Jahre 1875 und stammt von Haus No. 16. dessen Schwiegervater war Skrivanek Wenzel. Alois Dolak kaufte im Jahre 1913. den Besitz No. 9. und vereinigte beide Häuser. No. 8 blieb unbewohnt und das es auf seinen Augustin wie es übertragen. Derselbe kaufte das Besitzes Schwester Anna und verehel. sich mit Joh. Lorka aus Ober Wolfsen. Lorka war 2 mal verh. & der entstammen drei Söhne 6. Töchter. Lorka von Beruf Schlosser. Nationalität Deutsch.

Haus No. 9. Als Vorbesitzer Johann Schneider. Derselbe starb kinderlos und hinterließ eine minderjährige Tochter Anna als Erbin. Ihr Vormund Lauser verkaufte die Wirtschaft dem ungarischen Besitzer Dolak um 4000 Gulden. Für den ganz unbedeutenden Ertrag zeigende Wirtschaftsanlage. Infolge der Geldentwertung verringerte sich der Ertrag auf ungefähr den 10ten Teil. Über diesen Unglücksfall gekränkt verließ Ihr Erbin Heimat. Der Hausl. Dolak Alois entstammt nur einem Sohn. Sein Name ist Deutsch. Joh. Dolak ging in die Schule nach Zerlotz in die heutige tschechische Schule wo lauter der Unterricht Deutsch und tschechisch erteilt wurde.

Obecní rada v Dolní Nové u Mohelnice

Haus No 10. Gärtner, Johann Schwing u. Anna geb. Pohl aus Paulow. Schwing stammt aus Paulow und kaufte von Franz Dolak, im Jahre 1912 Hofer war verheiratet in Mühlendorf, erbte die Wirtschaft nach seinem Vater Michael Dolak und verkaufte freiwillig weiter. Joh. Dolak Fleischer Schwing ist auch ein Sohn des Mich. Dolak. Ein weiterer Bruder Mich. Dolak war auch Fleischer, und hat sich erschossen. Der Ehem. Schwing entstammen 4. Kinder. Beschäftigung Landwirtschaft, Nationalität: tschechisch.

Haus No 11. Gärtner Ludwig Alois u. Isabella geb. Nikla Schwing. Vater des derzeitigen Besitzers kaufte im Jahre 1912 von Jubelbauer, derselbe verkaufte das dazugehörige Ausgedinge anderweitig einem Jubelbauer Bruder von Adalbert Jubelbauer war nur Zwischenkäufer von Lorenzmann zu Ligotz, wie er es öfteren tat, kaufte u. gleichzeitig verkaufte. Lorenzmann kaufte dann in Schwing No 1. Wie schon erwähnt sind zu diesem Hause die Grundstücke von Höf, von welchem Hause Ligotz stammt und sich die Felder zu No 11 mitnahm. Der derzeitige Ehem. Ludwig Schwing bis jetzt 2 Kinder. Ehem. ist Beschäftigung Landwirt.

Haus No 12. Gärtner, Richter Alois u. Josefine geb. Gärtner aus Schwing. Richter stammt von Altpart bei Mährisch Trübau. Richter kaufte von Franz Dolak im J. 192.. Ihr Gemahl

Josef Polak übernahm seinen Vater Čech welcher kam von diesem Hause in Dragotin No 14. einheiratete. Karl Fl. Krenz von seinem Hause wurde von Čech verzichtet. Der Fam. Richter mit Frau bezieht 2. Kinder. Beschäftigung Landwirtsch. Deutsch.

Haus No 13. Franz Mikschova

aus Malotin, Miksch kaufte von Martinez. Derselbe hatte das Haus aus Burgo Gut und kaufte es von Popovitsa. Derselbe kaufte von Friedl, welcher Mann auf diesem Hause allanässig war. Die Frau war, nachdem sie heiratete Alois Friedl auf No 5. und nahm die Grundstücke mit, das andere Haus verkaufte er. Mikschova stammt von Lugar (Pasetky). Miksch ist von Beruf Arbeiter, die Fam. ist deutsch und besteht aus 2. Kinder.

Haus No 14. Čech Rudolf und . . . .

aus Braun. Die Wirtschaft ist auch eine gemischte Gebirgsstelle, gehört No 7 Hs. No 13. Čech stammt von Pavlova Hirnetka nach Braun verkaufte dortselbst und kaufte hier von Laritschka. Laritschka verkaufte und gestürzte, die Grundstücke wurden verkauft an Haus No 9. und No 16. Čech kaufte im Jahre . . . . Die Fam. mit zusammen 8 Kinder Čech ist von Beruf Zimmermann. Nationalität tschechisch

Haus No 15. Gärtner. Dorbitsch Josef und Cäcilia geb. Schwing aus Pardo. Dorbitsch stammt von Brazätin als unehelicher Sohn der Frau Josefa Dolak No 12. Der Sohn kaufte im J. 19... von Jaberland, Lehrer von Pausa das dazugehörige Ausgedinge mit dem Martinz und pachtete eine frische Hem. und ~~[illegible]~~ No bei dem Haus. Jaberland kaufte der Anna von Mravitschka Libor. Somit steht fest, daß der Stamm Mravitschka bestehet aus Franz Mravitschka No 1., Joh. Mravitschka No 5., Wenzel Mravitschka No 9. und Libor Mravitschka No 15. aus dem Orte verschwanden. Der Hem. Dorbitsch mit seinen 3. Kinder. Lehf. Kondrätsch. Anhang.

Haus No 16. Gärtner, Dolak Franz u. Franziska geb. Jaun. Wirthsleute. Dolak ist unzweifelhaft auf diesem Hause der älteste Stamm der Peter. Soweit er sich urkundlich hat feststellen läßt, lebte auf diesem Hause Valentin Dondler. Diese Ansiedlung wurde dem Genannten erst im J. 1781 vom Zizellovicer Gutsherrn Joh. Baptist v. H. R. R. Graf von Mitrowsky aus dem Grundkomplex des Meierhofs Lazen um 43 Gld. 27 Kreuzer, ~~[illegible]~~ verkauft. Valentin Dondler hatte keine männl. Nachkommen und seine Tochter Johanna heiratete Josef Dolak aus Dallenlauch im J. 1. ...
Josef Dolak war auch Besitzer der Ansiedlung No 10. Josef Dolak hatte 2 Söhne Ignaz u. Johann. Ersterer übernahm N. 16. Letzterer No 10. Auf welche Weise Dolak zu dieser Ansiedlung gelangte

ist nicht zu ermitteln. Zur Zeit des Kaufes Valentin Kowalczyk Katastr.: „1. Metzen Hafer – 1 Gld 30 Kreuzer. 1. Met. Korn 1. Gld. 1. Met. Gerste – 45 Kreuz. 1. Met. Heber – 30 Kreuz.
Die Felder des Ges. Besitz. vergrößerten den Besitz um 8. Met. Acker, 3 Met. Wiese, 12. Metzen Wald.
Der Ges. Besitzer ist Gem. Vorst. Die Fam. ist Deutsch, Besitz. Landwirtsch. Kinder 3.

Haus Nr. 17. Gärtner Otto Schwarz. Der Vater des Besitzers kaufte im Jahre 1903 von Kremitzka Franz, Sohn des Wenzel Kremitzka. Franz Kremitzka war nur Zwischenkäufer und kaufte von den Erben Johann Kuntz, Vorbesitzer des Kuntz Richard und – Eisenberger. Das Anwesen des Schwarz brannte im J. 1913 ab. Schwarz kaufte im J. 1911. Letzter Besitzer von Inhaber Franz Wirtschaft Nr. 11. Jetzige Beschäftigung des Otto Schwarz ist Landwirtsch. Er arbeitet er auch mehrere als Tischlergehilfe. Nationalität. Deutsch.

Haus Nr. 18. Schmied Johann u. Theresia geb. Nimmerfroh auf.

Schmied stammt aus Schlesien. ... und heiratete auf dieser Häuschen im J. 1908. Schmied bildet die zweite Ehe, erste Ehe war kinderlos und der zwei Kinder entstammen. Vorbesitzer des Grundstücks war Čech von welchem Grundstück Kaufte. Schmied Joh. ist Invalide und bezieht eine Rente. Seine Beschäftigung ist Landwirtschaft: Nationalität: Deutsch.

Haus. Nr. 19. Horák Johann u.

Fam. Horak stammt aus Pardoun. Horak kaufte von Franz Krejčí im J. 193. Dieselbe kaufte von Anna Drescher. Drescher von Martinz, dieselbe

von Haberland, welcher nun das Häuschen, das das Ausgedinge zu No 15. bildete etwa weiter verkaufte. Der Jan Jorek entstammte. Unter Lehöftigung Arbeiter. Nationalität. Tschechisch.

<u>Haus No 20.</u> Čech Franz und Maria geb. Schwarz aus Kirchhöfen. Die Jan Čech stammt aus. Franz Čech kaufte im J. 1932 das Haus im Lizitationswege von Eduard Haberland, im Preise von ...
Ehe. Haberland kaufte von Haberland Franz, welcher, wie er es das öfteren tat, das Häuschen, welches das Ausgedinge zu No 11. bildete überkaufte, um auf diese Art wieder ein paar Gulden für seine Tasche zu gewinnen, im J. 1912. Der Jan Čech entstammt bis dorzeit 1. Kind. Lehf. Fier-Drittel Landler. National. Deutsch.

Ortschaft Schweine.

No 1. Franzl Josef und Maria geb. Poulíčková Veselí.

Franzl stammt aus Veselí und kaufte im J. 19 von Hrabatka. Innerhalb weniger Jahre kam diese Wirtschaft in mehrere Hände. J. K. kaufte Hrabatka von Černohlek, dieser von Nepraušil. Derselbe kaufte von Lockmann welcher stammt war aus Wirschen No 11. Lockmann kaufte von Vaubach Fr. welcher diese Wirtschaft nach dem Tode seiner ersten Frau verkaufte und einheiratete auf No 4. Die Witwe der Lang Sohn. Vaubach heiratete auf No 1. und stammt von Lugar. Seine Vorbesitzer waren der Stamm Josef welcher auf diesem Hause mehr wie 100 Jahre lebte.
Die Fam. Franzl ist tschechisch und beschäftigt sich mit Landwirtsch. Viehzucht...

Haus No 2. Jiřa

Jiřa stammt aus Slowakei u. kaufte im J. 19 von Mogal welcher am 8. Feb. 1931. abbrannte und jetzt verkaufte. Mogal kaufte von Jiřy und dieser von Schuster. Schuster kaufte von Čellik & Stoban. Diese teilten die Wirtschaft in das Hauptwirtschaftsgebäude, mit einem Teil Felder, und in das Ausgedingegebäude mit den anderen Teil Felder

und verkauften es getrennt und machen so 2. Häuser.
Von dem Verkauft als Hauptgebäude No 2. Hinterhaus, und
als Ausgedingegebäude Vorderhaus später, aus welchem
dann No 24. entstand. Das war im J. 19.

Mit dieser Zeit ist No 2. nur eine halbe Wirtschaft.
Eulik & Urban kauften die Wirtschaft von Lunz. Vorher
hat Lunz war Ulrich, welcher auch die Wirtschaft No 16. in
Drazetin besass. Vor und nach dem J. 1800 hatte auf
dieser Wirtschaft ein Stamm Jenka durch mehrere Generationen.
Der derzeitige Besitzer Jira ist tschechischer Nationalität. Keine
Landwirtschaft. Eine Ergänzung: Vorher hat Ulrich war Kiffler

Haus No 3. Schestag Franz und Anna geb. Urlak
aus Drazetin No 12. Schestag übernahm von seinen
Eltern. Dieser Stamm bedeutet auf dieser Wirtschaft ein
alt eingesessenes Geschlecht und erfreut sich einer regel-
mässigen Lebensdauer. Soweit es sich erfassen lässt ist bis
zum J. 1796. hier der Stamm Schestag zu verzeichnen.
Vor Schestag ist Kamrat zu erwähnen, welcher Stamm, in
weiblicher Linie an Schestag weiter vererbt. Kamrat
reicht zurück bis 1747.
Der jetzige Schestag ehel. 3 Kinder, Landw. Leontwirtsch. Sporg, Rentbed.

Haus No 4. Wilhelm Urzeitig und Johanna geb. Sandberg.
Urzeitig stammt von Lagau und heiratete in diese
Wirtschaft im J. 1932. Sein Vorerb Sandberg stammt

von No 1. und heiratete hinein. Vorbesitzer des Anwesens war Lang Fridolin und dessen Vorfahren waren ein alter Namen: „Müller" welcher bis ungefähr zu in den J. 1680 zurück reichen.

Der fam. Anzeitung entsp. bezeit 1 Kind. Bekf. Landw. Deutsch.

Haus No. 5. Joseph Penka u. Maria geb. Fuchs aus Schweina.

Joseph Penka ist einer der ältesten Bauerngeschlechter und in der Besitzerreihe von Schweina übergangen.

Bezeit Urkunden berichten ist der Name u. Stamm Penka auch diesem Hause. Bis im 16. Jahrhundert ist der Name zu finden. Seine Ehenreihe gibt Zeugnis einer gesunden, tüchtigen Bauernfamilie, der sich fast jeder Zeit treuend auf der Scholle erhielt. Einzig. d. Fam. bis Erg. 2. Sprache. Deutsch. Als Nachtrag: Erzählung:

„Um 1848 war auf diesem Hause der Appel; es ist zu ersehen, daß der Name als einer zweiten Ehe, partl. der Name jedoch auch der ersten Ehefrau ab blieb.

Haus No 6. Johann Conder u. Anna geb. Lutz Eheleute

Fr. d. ersten Ehe. Theresia geb. Werner Schweina.

Conder übernahm von s. Eltern. Sein Vater stammt von Nemila, bei Hohenstadt und heiratete in dieses Anwesen das eine kleine Landwirtschaft bildet. Die Vorbesitzer des Conder waren Lang, — Wolf, — Rissler, Rissler wird genannt bis 1828. Seine Vorbesitzer waren Dolak bis 1749. wo Franz Dolak von Paul Jetschmanka kaufte. Der fam. Conder entsp. bis Erg. 2. Kinder. Bekf. Landw.

Sprache: Deutsch.

Haus No 7. Navratil Ignatz u. . . . . geb. Schaupl aus Allerheiligen. Navratil Ignatz kaufte von Lutz im J. 1. . .
Lutz kaufte von Adamsky welcher das Haus käuflich erwarb von der Gemeinde. Als weiterer Vorbesitzer ist Lungfalo zu verzeichnen. Dieses Haus wurde bei einem Verkaufe geteilt, und der Stamm Lungfalo blieb am Ausgedinge als H. No 25. weiter. Lungfalo ist zu finden bis 1827. Vor ihm war Jurel als Besitzer.
Ignatz Navratil genießt das Haus als Ausgedinger.
Seine Nationalität ist Deutsch.

Haus No 8 Viktor Navratil und Julia geb. Lutz über Walter. Viktor Navratil übernahm von seinem Vater Ignatz. Vater des Ignatz Navratil kaufte von
? im J. 18. . und stammt von Wirtshaus No 3.
Vorerste der Navratil waren Lutz bis 1828, welcher von Jos. Hofer kaufte; im J. 1819 kaufte Hofer Johann von Ulrich.
Im Jahre 1913. brannte ein Teil des Hauses No 8 nieder. Auf diesem Hause ist auch Gastgewerbe. Der Sam Navratil ist Deutsch, Landwirtsch. Kinder 3.

H. No 9. Lorkisch Marie geb. Schwarz. Ihr Gemahl Roman ist im Weltkriege gefallen. Lorkisch heiratete auf dieses Hausteil u. sein Schwiegervater war Schwarz, stammt

von Pappe. Schwarz stammt von No 11. mit welchem er mit Schetler No 9 tauschte. Als Vorbesitzer sind zu erwähnen Müller Joseph. Weiters Polak bis 1744.
Fam. Vorbesitz ist Deutsch. Kinder 2.

Haus No 10 Kontny . . . . . geb.
Ihr Gemahl Franz Kontny stammt aus Dewitten ist im Soldatenstande gefallen. Ihr Vorbesitzer Josef Kontny war Knecht.
Der Fam. Kontny entstammen 2 Kinder, die Sprache, Kontny Beschäftigung, Landwirtschaft u. Taglöhn.

Haus No 11 Schetler Franz und Julie geb. Čislinsky Altenhauptf. Die Wohnst stammt Schetler von No 9. Der eigentliche Stammort des Schetler ist von Schetler No 14. Schetler Franz übernahm das Häuschen von seinem Eltern. Schetler ist so wie sein Vater Waldhüter im Gemeindewalde Schweiner. Als Vorbesitzer dieses Häuschens ist zu erwähnen Fr. Zaiserl.
Fam. Schetler ist Deutsch, Kinder 1. Beim Baugleichf. tätig.

Haus No 12. Čepa Franz von Nr. Haus No 3.
Čepa ist Schmiedmeister und kaufte dieses Haus mit Schmiedewerkstätte von Josef Pauke

Occul rada

H. No 5 Schweine im J. 19... Josefa Janka geb. Dukůla stammt von diesem Hause u. heiratete auf No 5. Als Erbin des Altenhauses verkaufte sie Dasselbe und behielt die Felder zu No 5. Sein Vorbesitzer und Schwiegervater war Ignatz Dukůla.

Haus No 13. Hönig Clement und Maria geb. Lux aus Mirau. Hönig stammt aus Hagen. Dieses Haus war Eigentum der Bergwerksbesitzer „Gessner u. Pohl". Es war hier ein Beamtengebäude des Werks. Nach dem Auflassen des Betriebes im J. 191.. Das von Schwarzenberg gekaufte und ~~von~~ stillgelegte wurde wegen Hönig über das aufgelassene Werk den Aufsehersposten, und hatte Wohnung in No 13. In letzter Zeit hat Hönig das Haus von Schwarzenberg gekauft im J. 193 Heuer soll hier ein Gasthaus aus Holz bestanden haben. Als Vorbesitzer wären zu erwähnen Joh. Gessner um 1848, im J. 1823. Kaufe Anton Kopper, Fleischer, von Elisabeth Leitner, im 1782 hat die Gem. Schweine das Haus verkauft an einen Ignatz Leitner.

Angehörig. des Hönig ist Maurer, Kinder 3. Nationalität. Deutsch.

Haus No 14. Hübel Scherzler und Luise geb. Friedl aus Wiesthöhen. Scherzler übernahm von seinen Eltern

Der Stamm Schetler lebt auf diesem Besitz seit 1736, also 200 Jahre. Dieser Stamm kann mit Stolz auf eine geschlossene Ahnentafel zurückblicken, wie es nur in wenigen Fam. der Fall sein dürfte.

Im J. 1871. brach auf diesem Anwesen ein Brand aus, dem die Scheune zum Opfer fiel.

Die Fam. beschäftigt sich mit Landwirtschaft, bekenntnis. Deutsch.

Haus No 15. Josef Klara geb. Unzeitig, kl. Poidl. Ihr Gemahl Franz Josef starb im J. 19. . Aus dieser Fam. sind keine männl. Erben. Der Stamm Josef ist ~~ist~~ auf dieser Wirtschaft zu finden bis um das Jahr 1790. Vor diesem, Lech Johann, welcher Johann Josef um 1000 Gld. verkaufte. Die Fam Josef ist deutscher Nationalität und beschäftigt sich mit Landwirtschaft.

Haus No 16. Mekiska Albert u. Franziska geb. Felgl Wolldorf. Mekiska heiratete Franz Dmisch zweite Frau und stammt von Bizgau. Nach ihrem Tode heiratete Mekiska wieder, und da aus dem Stamm Dmisch keine Nachkommen waren, ging der Besitz sozusagen in fremde Hände über und das alte Dmisch'sche Geschlecht das über 200 Jahre diesen Besitz inne hatte, war ausgestorben. Der Fam Mekiska entstammen 2 Mädchen. Deutsch.

Haus No 17. Potela Josef u. Maria, geb. Pinka, Wirtsleute No 17.
Potela hat die Wirtschaft von seinen Eltern. Vater des
heutigen Besitzers heiratete in diese Bauernfamilie im J. 18..
und stammte von Dollanitsch. Die Eltern des
Potela waren ebenfalls ein altes Bauerngeschlecht, dessen
Geschlecht weit in die Vorzeit zurückreicht. Diese Wirtschaft
wurde als einzige im Orte als Bauernwirtschaft genannt.
Der heutigen Familienmitglieder 5. Kinder. Nationalität
Deutsch.

Haus No 18. Warschatka Wilhelm u. Angela geb.
Krif, Lagen. Die Fam. Warschatka stammt aus
Gemeß, und kam durch Einheirat in diese Wirtschaft
im Jahre 18.. Ihre Vorbesitzer waren Gemeß bis
um das Jahr 1797. und vor diesen Hudorle. Die Fam.
Warschatka ist deutsch, Linkszahl 2.

Haus No 19 Peck Franz und Johanna geb. Linkatz
Wirtsleute. Vater des heutigen Besitzers kaufte
die Wirtschaft von den Fr. von . . . . im J. 19
und stammt von Lagen. Ein Vorbesitzer Pinka Clement,
Bruder des Josef Pinka No 5. Derselbe hatte die Wirtschaft
nur kurze Zeit inne, verkaufte und heiratete nach Angel.

Vorbesitzer Peter war Maur. Dieser kaufte im Jahre 1825 von Josef Seiler um 1580 Gulden.
Der jetzige Hans Puch entstammen die Bezirk 1 Kind
Nationalität, Deutsch.

Haus No 20. Zur Zeit der Eintragungen besteht das Häuschen nicht mehr, und daher fällt auch diese etc. Den Garten wo das Häuschen stand kaufte Franz Klamert von Gasser und Post erhielten Schwarzenberg. Als letzter Besitzer dieses Häuschens ist Kanzel (Weber) zu erwähnen. Der Garten mit der Mauer des Häuschens liegen angrenzend an den Garten des Hauses No 19, auf der unteren Seite.

Haus No 21. Das Haus No 21. gehört jetzt der politischen Gemeinde Schwaim, welche es im Lizitationswege nach Johann Dolak (Fleischer) kaufte, um den Preis von 24.000 Kr. im J. 1934. Der vormalige Besitzer kaufte es von der Gemeinde. Die Gem. kaufte es von Schwarzenberg im J. 19.. Dieses Haus wurde von Maur No 19. erbaut, von der Firma Gasser & Post gekauft, und diente derselben als Arbeiterwohnung.

H. No 22. Scheitler Joseph u. Emilie geb. Dvořák aus Pohrlitz

Der Vater des Erg. Besitzers J. Scheitler kaufte das Haus von Schwarzenberg im J. 19.. Dieses Haus war ebenso wie No 21. Eigentum des Fürsten des Graafitzgewerbe Gesinnen- u. Fehl, und diente desselben als Verkaufsläden. Der dreizeitige Besitzer ist von Durch. Tischlern. baute sich dazu ein Verkaufsläden und diente demselben zu diesem Zwecke.

Der Fam. Scheitler mitzählend 2. Kinder, unehelich von Deutscher Nationalität.

H. No 23. Klaschek Gottfried u. Paula geb. Fischer aus Drietsch. Dieses Haus bildete das Anhängsel zu No 17. Der dreizeitige Besitzer gab es seiner Tochter Anna im J. 19.. welche sich verehelichte mit Klaschek aus..

Der Erg. Besitzer des Hauses, welches nun das Hofhausnr. No 23 erhielt besitzt keine Felder, lebt seiner Lohnarbeitung, Tagloser Arbeiter. Ist deutscher Nationalität.

H. No 24. Warschatka Franz u. Emilie geb. Nagratil Sohn von No 8. Warschatka übernahm von seinem Schwiegervater, welcher, wie schon erwähnt, das Haus, das das Anhängsel zu No 2 bildete und einen Gehilfen, von Čulik u. Urban kaufte.

Warschatka stammt von No 18. u. ist ein Bruder des dreizeitigen Besitzers 18. Keine Landw. Nationalität Deutsch. Kinder 1.

H. Nr. 25. Franz Richard u. Maria geb. Ostbal aus dem Hause wechselt bilden das heutige Nr. 25. einstens das Anwesen zu Nr. 7. Franz stammt aus Kirchsehen Nr. 6. und bekam das Haus von seiner Tante. Sein Vorbesitzer Anzschek war auch Wabsheger in Rheina.

Franz beschäftigt sich mit Landwirtschaft. Kinderz. 2. Deutsch.

Womit schließe ich die kurz gefaßte Familienchronik der Besitzer von Rheina Kirchsehen u. Groschitz ab.

Ergänzung zur Gem. Wahl von 1932, (siehe S. 120.)

Im Juni 1934. fand die Ergänzungswahl des Gem. Vorstehers statt, wobei Franz Pertlag Rheina zum Vorsteher gewählt wurde. Derselbe nahm aber die Wahl unter Vorlage eines ärztlichen Gutachtens nicht an. Im Okt. fand nun nunmehr eine Ergänzungswahl statt, bei welcher Franz Polak Kirchsehen zum Vorsteher gewählt wurde. Derselbe hat das Amt am 29. Okt. 1934 vom Wahlbeh. Josef Lisek übernommen.

Nach der Auflösung der Nationalsozialistischen Arbeitergewerkschaften wurden die 3. Vertreter der Wahlgemeinschaft durch je einen Vertreter der Wahlgemeinden 3, 4, 5. ersetzt,

in den Personen der Marschatka Franz Schreiner, Jaun Anton. Kirchschen, Erletz Franz, Dworzetzky.

Ernennung des Präsidenten T. G. Masaryk zum Ehrenbürger der Gemeinde.

Bei einer Gemeindevertretersitzung am 6. März 1935. wurde einstimmig beschlossen, den H. Staatspräsidenten T. G. Masarik, als Ehrenbürger der geb. Gem. Schreiner zu ernennen u. ihm ein Huldigungstelegramm nachstehenden Inhalts zu übermitteln.

„Die Gemeindevertretung in Schreiner bei Mügelitz, geb. Bez. Hohenstadt, Mähren, erlaubt sich „H. Präsidenten Sie anläßlich Ihres 85. Geburtstages zum Ehrenbürger unserer Gem. zu ernennen u. bittet ergebenst diese Ehrung als Bekundigung der Liebe und Ergebung von Seite unserer entgegen zu nehmen

Mykisal Jos.
Dendler Jos.
Sokola Jos.
Erletz Franz
Woglaf Alois
Schreiner Franz.

Vorst. Polak Franz.
Marschatky Fr.
Ublich Alois
Hracharec Johann.

Wirtschaftsplan des Gem. Waldes der Ortsch. Schweine.

Am 21/3. 1935. wurde bei einer Gemeindevertretersitzung, entgültig der Beschluss gefasst, mit der Ausarbeitung des Wirtschaftsplanes für den Gemeindewald „Schweine", den Forstverwalter von Lobositz H. ~~Ferdinand~~ Franticek Harlicek u. H. Rechnungsführer Leimner von Ziadlowitz zu betrauen.

x Ignaz Al. Jungmann, Kanonikus Wrd.

Die eigentlichen technischen und graphischen Arbeiten machte Rechnungsf. Leimner. In den graphischen Arbeiten, wurde er vom Forstg. Jäger ~~F~~ der Gemeindewalder „Schweine", Franz Wetter noch Kräften unterstützt.

Der Wirtschaftsplan ist ausgearbeitet auf 10. Jahre, und muss nach 10 Jahren wieder kontrolliert und überarbeitet werden. Im Laufe des Frühjahrs 1935. wurde der Plan, mit den erforderlichen graphischen Arbeiten fertiggestellt.

Die Kosten hierfür betrugen 40'– Kč pro ha.

Katastralgebiet der Gemeinde Schweine.

Das Katastralgebiet der Ortsg. Schweine hat im Ausmaß von:

237 ha 81 a 94 m²

Das, der Ortsg. Vinhöfen im Ausmaß von 56 ha 83 a 43 m²

" Dwakstein —"— " 118 ha 26 a m²

Stadtgem. Wald Strütesch —"— " 521 ha 92 a 82 m²

Katastralgebiet der polit. Gem. Schweine 935 ha 45 a 83 m².

Rechnet man das Ausmaß des Stadt-Waldes Strütesch ab, so ergibt sich die Fläche von 413 ha 53 a 01 m² als Ausmaß der politisch. Gem. Schweine.

Abzüglich . ha a m² erhält man das Ausmaß des Jagdgebietes der politisch. Gem.

Das Jagdgebiet der politisch. Gem. Schweine verpachtet von J. 1920–1926 auf die Dauer von 6 Jahren von Franz Schrag Landwirt in Schweine Nr. 3. um den jährl. Jagdzins von 500 Kr, und wurde von ihm und einigen Jagdgästen das Revier Schweine u. Dwakstein ausgeübt.

Die Jagdgäste der damaligen Pachtperiode waren folgende Herren Schweine; Josef Scheitler Nr. 14. Wilhelm Herzfeldt Nr.

Von Drazetin Alois Ulrich Nro 4. Josef Patz Nro 6
Josef Dolak Nro 12. Alois Müller Nro 13.

Nach dieser abgelaufenen Pachtperiode pachtete die Jagd Jaroslav Matějak, Bauer in Sobotein b. Olmütz um den jährl. Pacht von 2 . . . Kč. für die Pachtperiode von 1. Jänner 1927. – 31. Dez. 1932.

Als Jagdgäste und Jagdaufsichtsjäger stellte er an Josef Schetler, Stadt-Jäger in Schweine Nro 11. u. dessen Sohn Franz Schetler Schweine Nro 11.

Nach Ablauf dieser Zeit pachtete Jar. Matějak nunmehr die Jagd auf 6 Jahre d. i. von 1. 1. 1933. bis 31. 12. 1938. um den Preis von 2000 Kč. Seine beiden Jäger behielt er sich auch für diese Pachtperiode. Da aber sein erster Jäger Josef Schetler an den Folgen eines Magenkrebses starb, 1934 so stellte er zu dessen Nachfolger Josef Patz, Drazetin Nro 6 an.

Parlamentswahlen 19. Mai 1935.

Am 19. Mai 1935. fanden im ganzen Staatsgebiete die Parlamentswahlen statt. In unserer Gemeinde wurde in den Lokalitäten des Gasthauses Jano

Obecní rada v Svinově u Mohelnice

in Wirksamkeit gezählt. Für Wahlkreise im Abgeordneten-haus schritten 190. Personen und zu der des Senats 166. Personen.

Der Wahlkommission gehörten an:

„als Vorsitzender der Wahlkommission fürs Abgeordnetenhaus „Vorsteher Franz Dolak.

u. als Vorsitzender der Wahlkommission im Senat Lehrer Hrachovec Joh.

Weitere Kommissionsmitglieder waren: im Abgeordnetenhaus: „Rob. Zikmund, Novak Rudolf, Schmirg Joh. Dolak Wilh. Schwarz Otto Dolak Josef, Königsfrang, Grafl.

Im Senat:

Schwarz Viktor, Zikmund Joh. Joh. Dvořak.

Von den 190. Stimmen im Abgeordnetenhaus waren 2. ungültig. 31. wählten für die čech. Agrar Part. 2 für tschech. fortschr. Dem. 2. für die tschech. christlich. Part. 1. für die deutsch. fortschr. Dem. 41. für Land der Landwirte. 1. für Nat. deutsch. Wahlbund. 110. für Soz. dem. tsch. Partei.

Im Senat: 166 St. abgegeben, 1. Person ungültig. 27. Stimmen für die tschech. Agrar. Partei. 2. für tschech. fortschr. Dem. 1. für tsch. christl. fortschr. Part. 1. für für die deutsch. fortschr. Dem. 43. für Land d. Landw.

Deutsch. christl. 1. S. d. P. 89.

Am 26. bei den Wahlen die Bezirks-Kontrolle wiederholung statt.

In die Bez. Vertr. wählten: 28. Stimmen tschech. Agr. P. 3. für die tschech. Agrarier, 1. für tschech. Volkspartei. 27. für D. d. L., 3. für d. christl. 110. für D. d. P. 1. C. C. Volksp.

In d. Kontr. Vertr. 29. für tschech. Agrar. P. 1. tschech. Agrarier. 1. tschech. Volksp. 28. d. d. L. 2. d. christl. P. 2. C. C. Volksp. Vert. d. P. 110.

Wasserleitungsplan der Ortschaft Vierhöfen

Für die Ortschaft Vierhöfen wurde im August 1936. für die seit 1895. bestehende Wasserleitung ein Wasserleitungsprojekt verfertigt.

Ausgearbeitet wurde das Projekt von Ing. Prokaschek für die Firma Ing. E. Bartosch Bauunternehmung Lundenburg.

Das Projekt enthält:

1.) einen Plan des Gesamtbereiches.

2.) einen Situationsplan mit Wasserleitungstrasse der Ortsch. Vierhöfen.

3.) Längenprofil der Wasserleitung Viechsen.

4.) Einen technischen Bericht.

5.). Hydrotechnische Berechnungen.

6.) Verträge und Erklärungsurkunden.

Die Kosten hiefür betragen: 1300 Kč für das Projekt.
für Wassergenehmigung: 175 "
Provision zur Realisierung: 638 "

Vom Hausholz in Schwaiga.

Mit undenklichen Zeiten erhielten die 14 Altsaurbesitzer von Schwaiga aus dem Gemeindewalde, jährl. 6 m³ ~~jeder Besitzer~~ Brennholz, jeder Besitzer zugeteilt, als sogenanntes Hausholz. Nach mündlichen Überlieferungen, mußte jeder Hausholzberechtigte seinerzeit den einmaligen Betrag von 50 Gulden entrichten, um als berechtigter Anspruch auf die 6 Raummeter Brennholz haben.

Im März 1919 wurde ein Gesetz geschaffen, durch welchem alle dinglichen Rechte aufgehoben wurden. Nach diesem Gesetze wurde auch der Hausholzbezug der 14 Altsaurbesitzer in Frage gestellt. Einige Jahre bezog man es noch stillschweigend weiter, bis im J. 1933 der Bezug

eingestellt wurde. Auf diese Weise, wurde den Besitzern von Schwaine, ein alter ererbter Rechte entzogen.

Abschrift des Schreibens vom J. 1848. in der Kreuzes, Kuppel der Kapelle, in der Ortsch. Schwaine.

Bei den Ausbesserungsarbeiten in der Kapelle in Schwaine, im J. 1932. wurde in der Kirchenkreuz. Kuppel ein Schreiben (Urkunde) gefunden mit folgenden Inhalt:

Zeit. I. der jetzigen Zeit, wie auch von verflossenen 1846 bis 1848. der Ereignisse und Begebenheiten der Zeiten, welche in dem Besitz: Unter dem löblichen Magistrate der Stadt Müglitz als Ignatz Escher, Bürgermeister, Johann Wotherna Bürgt. Bürgt Franz Weisbrich, erster Rat Josef Rüttelinger 2. Rat Dann der Commun Vorsteher Karl Müller

Joh. Grabner, Joh. Drechsler Controllor Dann in unserer Pfarrkirche befanden sich Joachim Kruschl Pfarrer
Franz Pitner Coperator
Alois Pascel Schullehrer
Fabian Pfaz als Gehilf

Der Gerichtsbeisitzer Joseph Maier Ortsrichter alt 19. Franz Xaver Wöl. Ignatz Lungschu alt 7. Geschworene.

Im Jahre 1848. wurde diese Angelle zu ehren der heil. Dreifaltigkeit von der Gemeinde Wheime ganz neu erbaut. Unter den Lagerbarteien.

Im Jahre 1846 galt der Metzen Korn im Oktober 8 fl. n/m. oder 3 fl 24 kr Ltz. der Metzen Weizen 10 fl. w. 4 fl Ltz. 6 fl w. 2 n fl. 2 ½ kr der Metzen Gerste, der Haber 2 n fl 30 kr n/m. oder 1 fl Ltz. Metzen Erdäpfel 50 kr n/m. oder 20 kr Ltz. Carry 1846

Heuteut aber stieg das Getreide im J. 1847 vom März bis Juli stieg der Metzen Korn bis 22 fl. 30 kr n/m. oder 9 fl Ltz. der Weizen mit 10 fl Konsenfirtmünze oder 25 fl Wiener Währung die Gerste mit 7 fl Ltz oder 17 fl 30 kr W/m. der Metzen Erdäpfel 12 fl Ltz oder 30 fl n/m.

Der Haber mit 6 fl n/m oder 2 fl 24 kr Ltz. Ein Metzen Erdäpfel mit 5 fl n/m oder 2 fl Ltz. was aber noch den größten Eindruck macht war dieses, daß die Erdäpfel schon Jahre 1846 bis gegenwärtig immer im Monat August schwarz wurden und verfaulten. Ein paar Pferde galten 240 fl n/m Ltz oder 600 fl n/m. ein Wagen 160 fl n/m oder

46 fl lte. ohne Ausf 120 fl lte. oder 300 fl 20/20. im Dall 16 fl lte oder 40 fl 20/20.

Ex pis e proclus de Francii.

Im Jahre 1848 brannte die Flamme der Revolution in Frankreich auf, welche auch Anlass gab die Italiener die sich der österreichischen Herrschaft nicht unter geben wollten und bis jetzt noch nicht ausgemittelt ist. Unter dieser Zeit erneuerte sich die Revolution in Wien unter den Studenten und Bürgern am 16. May 1848. welche die Constitution erhalten wollten und auch erhielten. zugleich wurde darauf gedrungen dass auch die Landleute von der besseren Einrichtung machen sollten, so wurde dann die lästige Natural Robot und Zehnt vom 1. Juli an 1848. durch eine sehr billige Ablösung gänzlich aufgehoben wozu alle österreich. Abgeordnete, Deputierte auf den grossen Reichstag nach Frankfurt schickten und Mähren musste auch noch Deputierte nach Brünn schicken, von der Gemeinde Wien und mehreren Gemeinden wurde ein Deputierte gewählt, dieser Schubert Richter von Liberin für einen zweiten Bezirk wurde gewählt Joseph Dunz. Schuster von Groß Stritt, für den grossen Landtag nach Frankfurt wurde gewählt Doktor Karl Gisera

Bürgerrecht der Wiener Universität von Mähr. Trübau.
Auch der Konstitutionsurkunde wurde die National-
Garde verliehen. Alle diese Veränderungen geschahen
unter Ferdinand dem ersten Kaiser von Österreich.
Als Wohlthäter sind zu merken Franz Kiffler Nro 2.
Franz Mathag Nro 3. Josef Penka Nro 5. Die Maurer-
arbeit zu dieser Kapelle machte Josef Reich von
Angezt, die Zimmerarbeit machte Franz Winkler
Zimmermeister aus Lugau.

Im Jahre 1848 bestanden in der
Gemeinde als Insassen.

Franz Hönig Nro 1.
Franz Kiffler Nro 2. der das Bild der h. Dreifaltigkeit
geschaffen hat.
Franz Mathag Nro 3.
Johann Müller Nro 4.
Franz Aggel Nro 5.
Josef Kiffler Nro 6.
Ignatz Langhals Nro 7.
Anton Penka Nro 8.
Anton Dolak Nro 9.
Johann Anreiß Nro 10.
Franz Kuhrat Nro 11.
Josef Stangl Nro 12

Johann Gromes No 13.
Johann Müller No 14.
Franz Jonas No 15.
Franz Anzeil No 16.
Anton Pech No 17.
Veronika Gromes No 18.
Josef Meier No 19.
Anton Stanzl No 20.

Alle diese Letztere als diese Kapelle erbaut wurde, in Frieden und Einigkeit. Wer von ~~diesen~~ den Nachkommen diese Schrift wollte lesen, so möchten wir bitten, daß ihr in euren Gebete unsere Eingedenk sein möchtet.

Es geschehen in der Gemeinde Schweinz den 26. Juli 1848 nämlich am Tage der hl. Anna Großmutter unseres Herrn Jesu Christi.

Geschrieben von Franz König.

Einwohnerzahl, Geburten, Todesfälle. der Gem. Schweine.

Die Einwohnerzahl der Gem. Schweine beträgt ungefähr 320. Personen, nach Nationalität zu zählen sind 84% Deutsch. und 16% Tschechen.

Die Geburtenziffer der Gem. seit 1935-~~37~~ auf 3 Jahre beträgt 16.

Schweine.	Nieschen	Drazetin
Anzeitig Helga 3/3 1935	Tschech Franz 2/2 1935	Grafl Franz 26/1 36.
Pantka Amalie 22/6 "	Friedl Helga 7/2 "	" Marie 2/7 37.
Nosratil Franz 1/2 1936	Ille Helmut 22/3 "	
Lauber Anna 1/4 1937.	Richter Anna 18/8. 1936	
Schaffelitz Al. 28/7 "	Bruk Johanna 7/1. 1937	
Nosratil Walter 10/8 "	Lightzy Rudolf 10/2 "	
Anzeitig Johanna 5/9 "		
Scheller Hubert 9/10 "		

Die Geburtenzahl für die Ortsch. Schweine in 3. Jahren ist 8.

Die Geburtenzahl für die Ortsch. Nieschen in 3. J. ist 6.

Die Geburtenzahl für die Ortsch. Drazetin 3 J. ist 2.

Die Sterbezahl der Gem. von 1935-37. beträgt 16.

gestorben sind in Schweina:

Sandler Gertrud 30.1.1935. 27. Tage alt (Darmkatarrh)
Sandler Theresia 25/5. 1935. 34. Jahre (Grippe)
Grabowsky Anna 20/8. 1935. 83 Jahre (Altersschwäche)
Nagratil Franz 3.5. 1936. 4. Tage
Schwarz Johann 6.7. 1936. 86 Jahre (Altersschwäche)
Schreiber Hubert 9/10. 1937. 1. Tag.

in Kirchshan.

Kunzelt Franziska 16/3. 1935. 66. Jahre (Lungenentz.)
Lisk Franz 9/9. 1936. 58 Jahre (Darmverschlingung)
Lechner Jerak 22/6 1937. 54 Jahre (Krebs)
Fiedler Alois 2/8. 1937. 75 Jahre (Arteriosclerose)

in Dwatzchen.

Wilczek Franz 16/7. 1935 72 Jahre (Herzschlag)
Schesl Franz 6/5 1936. 4. Tage (Magenkatarrh)
Mikulasch Marie 17/12 1936. 71. Jahre (Altersschwäche)
Trautner Otto 25/5. 1937. 20 Jahre (Selbstmord)
Nowak Theresie 30/9. 1937 47 Jahre (Lungenentz.)
Schesl Marie 30/12 1937 5. Monat (Lungenkatarrh)

Obecní rada v Svinově u Rakovníka

Somit beträgt eine 3.jährige Geburtenziffer 16.
und die Sterbeziffer 16. in der politisch. Gemeinde
Schweina.

in der Ortsch. Schweina: verhält sich die 3.jährige
Geburtenziffer zur Sterbeziffer 8:6.

in der Ortsch. Wirchseln: 6:4.

in der Ortsch Roßdorf: 2:6

Mangel
Reichtum

Witterungs-Elementar u. Naturereignisse

Das Jahr 1921.22 war ein abnormales Trockenjahr
deren Folgen sich katastrophal auswirkten.
Das Getreide am Halm konnte in Folge der Trockenheit
nicht aufschossen. Das Futter für das Vieh war so wenig
daß man die Ställe nicht vom Viehbestand überbauen
mußte. Die Kartoffeln hatte es so wenig, daß von
einer Schweinefütterung fast gänzlich abgesehen werden
mußte.

Im Winter des Jahres 1932 auf 33. war ein starker Rauchreif.
Unter der Last des Rauchreifs brachen die Bäume unter
großem Getrach mitten entzwei und es wurde dadurch
in unseren Wäldern erheblicher Schaden angerichtet. In
der Zeit im Walde sich aufzuhalten war lebensgefährlich.

Viel Wild wurde erschlagen.

Das Jahr 1934 u. 1935 war teilweise trocken, doch kann von einer gänzlichen Mißernte nicht gesprochen werden.

Im Jahre 1884 ging über unsere Gemeinde ein großer Hagelwetter nieder, das die Ernte 100% vernichtete.

Ein anderes bedeutendes Hagelwetter im J. 1913. war 70% der Ernte vernichtet wurden.

Das letzte Hagelwetter im J. 1931. war ein Schaden von 45% angerichtet wurde. In Folge von großen Regengüssen wurden in den Jahren frühkultivierten Äcker angerichtet.

Am Januar 1938. war auch bei uns ein Nordlicht zu sehen, das von solcher Stärke bei uns nur sehr selten zu sehen ist.

Schädlinge.

Als erster Schädling unserer Wälder war die Nonne, in den Jahren 1922 – 25. Dieser Schädling befiel unsere Wälder strichweise und dauerte durch 3 Jahre. Alle Bekämpfungsmittel blieben erfolglos. Nach dem 3ten Jahre, gingen diese Schädlinge infolge der Hungersnot zu Grunde.

Ein neuerer Schädling unserer Obstbäume war in den letzten Jahren die Schildlaus. Von welcher vorzüglich die Zwetschenbäume befallen wurden. Dieser Schädling dauerte vom J. 1925 – 35. und trat

stellenweise so stark auf, daß die Gratspitzen sehr beeinträchtigt wurde.

Im J. 1933 u. 36. wurden durch ein übermäßiges Auftreten von Feldmäusen unseren Feldkulturen viel Schaden angerichtet. Man mußte im Herbst Vertilgungsmaßregeln treffen, um die Saaten vor Vernichtung der ~~Ver~~ Nager zu schützen.

Im J. 1937. trat der Schorfpilz in derartigem Maße auf, daß deren Raupen das Kraut, die Blätter von Sträuchen und Obst buchstäblich bis zum Gerippe abfraßen.

Wirtschaftliche Verhältnisse, Preise, Maschinen Änderungen in der Arbeitsweise, unsere Kulturpflanzen u. deren Ertrag.

Die wirtschaftlichen Verhältnisse waren in den letzten Jahren und bis heute für die Landwirtschaft als auch für den Gewerbetreibenden und Arbeiter ungünstig. Da die Bewohner unserer Orte sich fast ausschließlich mit Landwirtschaft beschäftigen, haben wir ja im Gegensatz zu anderen nicht landwirtschaftlichen Gebieten eine geringe Arbeitslosenziffer. Die Arbeits- und Verdienstmöglichkeit der Landwirte sind stark

zurückgegangen. Das ja letztendes auch die Krise der Landwirtschaft zurückzuführen ist. Die Landwirtschaft hat bei uns fast überall mit schlechten Zeiten zu kämpfen. Unsere Landesartikel sind teuer, zu hoch im Gegensatz zu unseren Produktionsartikeln.

Der Landwirt bekommt z. B.:

für ein Schwein per kg Lebgew. durchschn. 5–6 Kč, im J. 1934 3–4 Kč
für ein Kalb . . . . 4–6 . . . 3 .
für eine Kalbin . . . . 4–5 . . . 3 .
für eine ältere Kuh . . . . 2 Kč . . 1'50

Im J. 1937. bekamen wir für Getreide einen annehmbaren Preis, wie er seit Jahren noch nicht zu verzeichnen war, speziell vor dem J. 1934. war noch kein Getreidemangel existiert bekam man per q Getreide jeder Gattung ungefähr um 50' Kč, weniger.

1937. Kostet. ein q Korn 130' Kč
1 " Weizen 150' "
1 " Gerste 130 "
1 " Hafer 110 '
1 " Kartoffeln 15–20 Kč

1. l. Milch kostet 1' Kč, ein Ei 40–45 h. durchschn.

Unsere Lebensartikel kosten zurzeit:

1 kg Butter 6·– Kč, 1 kg Salz 1·80 Kč, 1 kg Reis 6·– Kč.

1 kg Rindfleisch 10–12 Kč. 1. Schachtel Streichhölzer 0·30 Kč. 1 l Petr. 3·10 Kč

1 qm Kohle kosten 140–200 Kč., ein Herrenanzug 300–500 Kč. 1 m Leinen 6·– Kč

Ein stärkerer Wagen kostet . . .

Eine Nähmaschine 2500–3000 Kč.

1. Kw. Stunde elektrisches Licht 2·90 Kč – Strom 1·90 Kč.

Ein Tagelöhner kostet 8–10 Kč, mit Verpflegung, tägl.

Ein Knecht, kostet 100–150 Kč samt Verpflegung, monatl.

Eine schöne Last der Landwirtschaft sind Kranken- und Invaliditätsversicherungsbeiträge, welche zu hoch bemessen sind.

Von Maschinen u. manzeitlichen Einrichtungen in der Arbeitsweise ist folgendes zu berichten:

Nähmaschinen, die vor noch nicht gar zu langer Zeit, wurde vielfach noch mit der Hand gefüllt, nun hat die Nähmaschine auch in den kleineren Landwirtschaften Verwendung gefunden, und gehört somit zu den wichtigsten landw. Maschinen.

Auf Betrieben, wo mit Pferdegespann gearbeitet wird, findet die Mähmaschine u. die Kartoffelerntemaschine große Verwendung.

Zur Getreideernte, stellte die Handdreschmaschine eine wesentliche Erleichterung beim Drusch der bis dahin

geschlagen Flegeldreschens das oft den ganzen Winter dauerte. Diese Handdreschmaschine, welche mittels Handhabe durch Drehen in Bewegung, in Tätigkeit gesetzt wurden, ist später durch größere Maschinen mit Göpelantrieb, welche von tierischen Gespannen gezogen wurde, ersetzt worden. Auch für das Vieh fand man eine Erleichterung, durch die Einleitung von elektrischem Licht und Wasser im J. 1927. Diese Göpeldreschmaschine wird jetzt mit elektrisch. Motorantrieb betrieben. In letzter Zeit wird nun die Göpeldreschmaschine schon teilweise durch kombinierte Fruchtdreschmaschinen ersetzt.

Auch die Fruchtmühlen gehören zu den mangelhaften Einrichtungen, durch die viel Arbeit und Zeit erspart wird.

Nun von den Einrichtungen die als Arbeitserleichterung der Hausfrauen angesehen werden kann.

Seit dem J. 1928. sind wir Mitgl. der Genossenschaftsmolkerei in Mügeltz. Seit der Zeit wird die Milch unserer Landwirte tägl. dorthin geliefert. Dadurch wurde den Hausfrauen viel Arbeit abgenommen, nämlich das tägl. Milchschleudern oder Kehrschlagen und das sogenannte Butter machen, das in zu diesem Zweck gefertigten Gefäßen durch stampfen oder drehen (Butterfaß) erzeugt wurde. Letzteres auch die Zubereitung des Tagesbrots gehört zu den Arbeiten die durch die Lieferung in die

Nun haben auch die Hausfrauen das Butterfaßen nicht mehr notwendig, da nun allwöchentlich der Käser das Brot ins Haus bringt.

Eine wichtige, zur wirtschaftl. Notwendigkeit gewordene Einrichtung ist das Fahrrad. Vor 25. Jahren in unserer Gem. sehr wenige im Besitze selbes. Das was damals noch als Luxus betrachtet wurde ist selbstverständlich geworden.

Eine bemerkenswerte Änderung und Besserung in der Lebensweise ist in folgender Tatsache festzustellen.

Vor wenigen Jahren galt der Jenige Mann der nicht rauchte und wenigstens trank (viel trank) als kein rechter Mann. Nun sind die Zeiten anders geworden. Nun achtet man Denjenigen, der diese Laster zu meiden im Stande ist. In unserer Gemeinde hat die Jugend den Kampf gegen Alkohol und Nikotin angesagt. In unserer Gem. gibt es in der jüngeren u. jüngsten Generation, kaum noch einen Mann oder Knaben der gewohnheitsmäßig leidenschaftlich, trinkt oder raucht. Diese Zustände die sich vor Jahren noch manchmal störend ausgewirkt sind verschwunden. Die Jugend hat erkannt daß ihr Aufenthaltsort nicht das Wirtshaus, sondern die freie Natur bei Wort und Spiel ist.

Als Kulturpflanzen sind bei uns von Wichtigkeit.

Korn, Weizen, Gerste, Hafer, Kartoffeln, Futterrüben, Rotklee, Luzernklee, vereinzelt Wicke, Erbse, Bohne, Mais, Weggerübe, und vereinzelt in Ehrenin Futterrüben für die Fabrik zur Zuckergewinnung.

Der ha-Ertrag bei unseren Getreidearten liegt zwischen 20–25 q, bei Kartoffeln bei 160–200 q.

Bis vor ungefähr Jahren wurde bei uns Flachs gebaut und sind noch die Dörrhütten in Ehrenin und Drazetin vorhanden, welche heute als Gemeindehäuser benützt werden.

Trauersitzung.

Anläßlich des Ablebens des Altpräsidenten T. G. Masarik am 14. Sept 1937. fand am 20/Sept. bei J. Fr. Dolak, Vorsteher eine Trauersitzung statt. Dabei wurde die Trauerfeier mit dem Choral die im Rundfunk übertragen wurde angehört. Bei der Trauersitzung waren die Gemeindevertretung fast vollzählig erschienen.

6. 6. 1938

Vidil 30. IX. 1949
Josef Hubálek,
okres. kultur. inspektor.

Politický a veřejný život:

Dne 1. února 1929 přivzal kronikář Vilém Dolak z rukou představného obce Josefa Pechy obecní kroniku. Vilém Dolak narodil se dne 6. února 1877 ve Vacetíně. Sloužil 2 roky u zemědělnického pluku čís. 1. v Innsbruku a 8 let jako četník u zemského četnického velitelství č. 10. v Opavě.

Kronika obce Svinova je tedy v letech 1929-1938 vedena Dolakem německy.

Rok 1938 přinesl našemu národu těžké chvíle. Po částečné mobilisaci v květnu 1938 následovala dne 23. září 1938 všeobecná mobilisace všech mužů do 40 let. Z naší obce nastoupili nadšeně pod prapory vlasti tito čeští občané:

1, Vilém Horák, 13. pěší pluk v Šumperku,
2, Jan Čech,
3, Antonín Čech,
4, Arnošt Rámert.

Než nebylo jim dopřáno, aby hájili vlast proti odvěkému nepříteli, neboť zradou západních mocností byli jsme nuceni vydati naše odvěké hranice - naše krásné pohraničí. Mnichovským diktátem dostala se naše obce do t.z. „Sudet". Na úskou menšinu přišly zlé časy. Rychle se stěhuje do Loštic dosavadní správce školy Jan

Hrachovce, který je pak ustanoven správcem školy ve Chválkovicích u Bučovic.

Přes německou okupaci zde zůstaly tyto české rodiny: Rámertora, Šmírkora, Korbyšora, Čechora; na Vacetíně: Grézlora, Roberta Vyhydala, Josefa Vyhydala a Jana Vyhydala.

Koncem dubna 1945 byl zastřelen nacistou Josefem Fickerem na Zavadilce Jaroslav Jořenek, partizán z Bezděkova nad Třebůvkou, ve věku 20 let. Slavný pohřeb konal se až 17. května 1945 ze hřbitova ve Vyšehorkách na hřbitov v Bouzově. Jos. Ficker byl po osvobození obyvatelstvem, lidovým soudem v Olomouci odsouzen k trestu smrti provazem a popraven.

Počátkem května 1945 fašistická vojska bezhlavě prchají, německých obyvatel se zmocňuje strach. Přijíždí Rudá armáda a hned za ní přicházejí první Češi, kteří obsazují německé usedlosti. Začíná se učit opět česky na národní škole na Zavadilce. Prvním ředitelem učitelem je zde ustanoven Richard Nedbal, který přišel z Žoštic. Ve Svinově je jmenována okresním národním výborem v Zábřeze čsl. správní komise, jejímž předsedou je jmenován ňd. uč. Rich. Nedbal. První schůze správní komise konala se 17. září 1945 v kanceláři národní školy na Zavadilce. Přítomni byli: Jaroslav Müller, Jan Vyhydal, Karel Kuba, Jan Šmírk, Josef Korbyš.

Obecní rada Svinov

Na schůzi bylo projednáno odtržení obce Svinova od Líšnice. Čsl. správní komise přišla v Místní národní výbor, jehož první schůze se konala dne 9. července 1946 v obecní kanceláři. Předsedou MNV byl zvolen Jan Mazurka. Do zemědělské komise byli jednomyslně zvoleni: Slavíček Bedřich, Švec Alois, Krakyš Jos., ml., Vykydal Jan, Kuba Karel, Grúzl František, Konečný Antonín, Vykydal Robert.

Okresní národní výbor v Žabřeze vydává dne 23/6 1948 nařízení o pamětních knihách v obcích. Dle tohoto nařízení měly obce nejpozději do konce roku 1948 založit obecní kroniky nebo v nich pokračovat. Ve zdejší obci, bohužel, se tak nestalo a proto přišlo mnoho významných věcí v zapomenutí.

Dne 30. května 1948 byly volby do Národního shromáždění. Naše obec volila ve volebním kraji šestnáctém: Olomouc. Na kandidátní listině bylo zapsáno celkem 40 kandidátů:

1., JUDr Čepička Alexej, ministr spravedlnosti.
2., Dr. John Aldřich, Prostějov.
3., Kadůrek František, Bystřice p/H.
4., JUDr Loubal Gustav.
5., Hodinová - Spurná Anežka.

6, Blaha Ladislav, Okrozim,

7., Hložek Alois, plukovník, Olomouc,

8, Vodáček Adolf, Olomouc,

9., Dr. Hájek Jiří, Praha,

10., Zuzaňák Josef, Přerov,

11., Dr. Vašek Otakar, profesor, Rýmařov,

12., Ing. Šmok Miroslav, Olomouc,

13., Černý Jan, Šumperk,

14., Klein Bedřich, Mysliveckovice.

15., Gadůrková Stella, Olomouc,

16., Majtl Frant., Náměšť,

17., JUDr Palát Stanislav, Hranice,

18., Kopecký František, Olomouc,

19., Čížmář Jaroslav, Holešov,

20., Kašpařík Jaroslav, Přerov,

21., Hálek Alois, Olomouc,

22., Outrata František, Prostějov,

23, Řehulková Květa, Vrahovice,

24., Beneš Rudolf, Žábřeh,

25., Opletal Oldřich, Šumperk,

26., Olšek Oldřich, Malé Prosenice,

27., Kikora Růžena, Kroměříž,

28, Snášelová Anna, Prostějov,

29., Chaláněk Stanislav, Mor. Berouna,

30., Čihalík Antonín, Vel. Bystřice,

31., Mašlaň František, Kelč,

32., MUDr Dlouhý Jaroslav, Přerov,
33., Beneš František, Přerov
34., Kormek Stanislav, Prostějov,
35., Hubíková Julie, Hojetín,
36., JUC Radocha Josef, Olomouc,
37., Sobota Josef, Králová,
38., Teplý Bohumil, Nasobůrky,
39., Skoták Emil, Šumperk,
40., Holouš Jaroslav, Lešťina.

Kancelář presidenta republiky v Praze zaslala zdejšímu MNV dne 27/5 1949 dopis pod čís. 104.089/49 tohoto znění: „Ministerstvo vnitra předložilo svým přípisem Zn. 217-25/2-1949-I/3 ze dne 8. dubna 1949 Vaše usnesení o jmenování pana presidenta republiky čestným občanem Šumova. Dovoluji si Vám sděliti, že pan president přijímá čestné občanství Vaší obce a že Vám za tuto poctu upřímně děkuje." Podepsán: Dr. Štefan Rais, vedoucí odborový přednosta kanceláře presidenta republiky.

Dne 28/4 1949 odpověděl president republiky Místnímu národnímu výboru ve Šumvě toto: „Milí spoluobčané, děkuji Vám za

pozornost, kterou jste mi prokázali udělením čestného občanství Vaší obce; byl jsem upřímně potěšen tímto projevem Vaší oddanosti a uznání. Při plnění úkolů, které Svinovu na naší cestě k socialismu ukládá pětiletý plán, Vám přeji mnoho zdaru. Jsem přesvědčen, že se ze všech sil vynasnažíte, abyste čestně splnili svůj podíl k výstavbě socialismu v naší vlasti." Podepsán: Kl. Gottwald.

Sčítání lidu

Dne 1. března 1950 provedeno bylo v celém státě sčítání lidu. Sčítacím komisařem pro naši obec byl jmenován Okresním národním výborem v Zábřze Metoděj Dubový, ředitel zdejší národní školy. Při sčítání bylo v naší obci zjištěno 267 obyvatel.

Reorganisace MNV - 1950.

První schůze nového reorganisovaného místního národního výboru konala se dne 17. června 1950 v obecní kanceláři. Slib do rukou předsedy MNV Bedřicha Slavíčka složili noví členové: Josef Faltýnek a Antonín Fröml. Referáty byly rozděleny takto:

finanční: referent: Till Bohumil, spolupracovník Faltýnek Josef,

školský: referent: Slesinger Ernst, spolupracovníci: Urzeitig Ernst a Pluskalová A.

výživovací: referent: Potůčil Vítězslav, spolupracovníci: Kuba Vojtěch a Horák Karel.

zemědělský: referent: Vykydal Jan, spolupracovníci: Švec Alois, Höpfler Radomír, Fröml Antonín a Kryl Josef.

Dne 7. ledna 1954 projednal MNV ve Svinově hromadnou žádost zemědělců z Vacetína o přiřazení osady Vacetína k obci Veselí. Žádosti bylo vyhověno a tak děti z Vacetína docházejí do národní školy ve Veselí. Odloučení Vacetína

Národní shromáždění republiky československé usneslo se dne 3. března 1954 na zákoně o volbách do MNV, ONV a KNV a to v neděli dne 16. května 1954. Volby 1954

Do MNV kandidovali:

1., Slavíček Bedřich, 1905, Svinov, č. 5.
2., Švec Alois, 1908, Svinov, č. 18.
3., Potůčil Ludvík, 1916, Svinov, č. 16.
4, Syslová Eliška, 1928, Svinov, č. 17
5, Till František, 1909, Svinov, č. 26.
6., Vítek Jaromír, 1923, Svinov, č. 10.
7., Tillová Jiřina, 1926, Svinov, č. 3.

8., Vyhydal Jan, 1920, Svinov - Vacetín, č. 4.
9., Dostál Karel, 1922, Svinov, č. 4.

Do ONV kandidoval ve volebním obvodu č. 50 Prokeš Jan, lesní hajný, nar. 1910, bytem ve Svinově - Střítezi.

Do KNV kandidoval ve volebním obvodu č. 27 Rosypal Josef, nar 22/6 1914 v Moravičanech, skladník v Jeseníckých pilách, n. p. v Losticích.

Předsedou ve volebních komisích při volbách byl Metoděj Dubový, ředitel národní školy ve Svinově - Zavadilce.

V listopadu 1954 byly volby do Národního shromáždění. Za zdejší kraj kandidovala s. Anežka Hodinová - Spurná.

Dne 18/5 1955 vzdal se předseda MNV Bedř. Slavíček a zvolen byl Vilém Horák, Svinov, č. 19,

Volby 1957. tajemníkem Frant. Ubrich, č. 17.,
pokladníkem: Antonín Zemánek, č. 11.
agronomem: Frant. Smolný,
hospodářem: Ladislav Pytlíček.

Volby do MNV, ONV a KNV konaly se v neděli dne 19. května 1957.

Do MNV kandidovali:

1., Horák Vilém, 45 roků, dělník,
2., Ubrich František, 34 roků, dělník,
3., Dostál Karel, 35 roků, zemědělec,
4., Zemánek Antonín, 32 roků, dělník,
5., Pytlíček Ladislav, 45 roků, zemědělec,
6., Prokeš Jan, 47 roků, lajný,
7., Švec František, 34 roků, výkupčí ONV,
8., Jakšová Františka, 52 roků, zemědělkyně,
9., Švecová Anna, 45 roků, zemědělkyně,
10., Kryl Jan, 26 roků, zemědělec,
11., Tysel Jan, 42 roků, zemědělec.

Do ONV ve volebním obvodu č. 51 kandidoval Augustin Podzemný, 26 roků, techn. úředník.

Do KNV ve volebním obvodu č. 30 kandidoval Jan Čvorička, 32 roků, předseda JZD v Lošticích.

Po volbách byl předsedou MNV zvolen opět Vilém Horák, který však dne 1. dubna 1959 resignoval na svou funkci a novým předsedou MNV byl zvolen všemi hlasy s. František Švec, zaměstnanec ČSAD, n. p. 1110 v Mohelnici.

Hospodářské poměry:

JZD

Jednotné zemědělské družstvo ve Svinově bylo ustaveno dne 29. dubna 1949. Zaregistrováno bylo dne 30. srpna 1949 pod čj. 10/49.

Provozní řád I. typu přijat byl dne 30. srpna 1949.

Provozní řád II. typu přijat byl dne 12. srpna 1950.

Prvním předsedou JZD byl zvolen Alois Švec, místopředsedou Bedřich Slavíček, účetním Metoděj Dubový, jednatelem Antonín Konečný, pokladníkem Bohumil Till.

JZD mělo celkem 194 ha zemědělské půdy, z toho 147 ha orné po novém rozšíření v r. 1958, kdy se zapojili všechni zemědělci ze Svinova a Zavadilky.

Na členské schůzi JZD konané dne 3. března 1958 zvolen předsedou František Smolný,

místopředsedou: L. Potěšil.

Představenstvo: Sysel Jan,
Smolný František,
Potěšil Ludvík,
Kryl Jan,
Rámert Arnošt.

Revisní komise: předseda: Švec František,
Svačinová Marie,
Mazurková Matylda.

Rostlinovčem: Sysel Jan.

Skupinářem: Potěšil Ludvík.

Vedoucí stavební skupiny: Smolný František.

V drůbežárně ustanovena Jakšová Františka.

Delegáti na okresní konferenci: Smolný Frant.
a Rámertová Marie.

Zootechnikem: Švec Alois.

Skladníkem: Slavíček Bedřich.

Usneseno též, že patronát převezme Svazarm, který pomůže při výstavbě drůbežárny. Kámen se bude lámat v obecní skále za Lišnicí. Dne 14/3 1958 zakoupeno 1000 kusů kuřat, která dovezl Svazarm autem.

Dne 16. května 1958 bylo provedeno skupinové ustájení dobytka.

Na členské schůzi dne 5. srpna 1958 zvolen byl předsedou JZD Jan Sysel.

180.

K hospodaření zaostávajících JZD

Na základě usnesení vlády byly ve 12 JZD našeho okresu vypracovány plány konsolidace. Rozsah zaostávání JZD Bezděkov nad Třebůvkou, Bukovice, Bušín, Hartíkov, Jakubovice, Kamenná, Klášterec, Svinov, Štíty, Vyšehorky, Mlýnický Dvůr a Bílá Voda spočívá v tom, že tato JZD nedosahují takové výroby, aby výsledek jejich práce se projevil v hodnotě pracovní jednotky nad 10 Kčs. Příčiny ve většině těchto JZD jsou, že je poměrně vysoký průměr hektarů zemědělské půdy, která připadá na jednoho pracovníka a dále pak to je vysoký věkový průměr.

Vypracovaným plánem konzolidace je sledováno zlepšení hospodářské situace, aby uvedená zaostávající JZD byla v nejkratší době na úrovni průměrných JZD v okrese. Hodnocení plnění plánů konsolidace za I. pololetí ale ukázalo, že u většiny zaostávajících JZD spočívá zájem o plán konsolidace jen v tom, kolik dostanou příspěvků na doplnění hodnoty pracovní jednotky. Méně již družstevníky zajímá to, co by měli udělat sami pro zlepšení hospodaření jejich družstva. Typickým příkladem jsou družstevníci z Kamenné, Bílé Vody, Bukovice, Jakubovice, Bušína, Klášterce a Vyšehorek. Jsou však taková družstva, která již našla dobrý poměr k práci a kde plnění opatření konsolidačních plánů přispívají k upevnění JZD a zlepšení hospodářských výsledků jako v Mlýnickém Dvoře, Štítech i ve Svinově.

Samotný plán konsolidace, poskytování příspěvků nemůže v žádném zaostávajícím JZD zlepšit hospodářskou situaci, dokud samotní družstevníci se nebudou snažit, dokud plán konsolidace nebudou chápat jako přímou pomoc od státu, která pochopitelně nemůže být trvalá. Největší nedostatky jsou v tom, že nejsou dosahovány dostatečně hektarové výnosy a tím pak není dostatečná krmivová základna a toto se pak plně projevuje v živočišné výrobě a samozřejmě na konečné finanční výsledníci. Tyto skutečnosti si musí uvědomit všichni družstevníci v zaostávajících JZD a v daleko větší míře musí věnovat pozornost investicím vkládaným do půdy. Ani nesmí být podceňováno zúrodňování neproduktivních pastvin, správné využívání hnojiv a věnování mimořádné pozornosti a péče živočišné výrobě.

V tomto ukazuje vzor JZD Mlýnický Dvůr, kde bylo v prvém pololetí zaznamenáno snížení nákladů při rovnoměrném plnění plánovaných výnosů. V Mlýnickém Dvoře i pamatují na rozvoj živočišné výroby.

Plánem je ukládáno zastájit celkem 60 kusů skotu, celkem je zastájeno 90 kusů skotu. Rovněž zástav krav je zvýšen. Plán v zástavu prasnic, prasat je plněn. Opak vidíme například v JZD Kamenná, kde na plán skotu 117 je zastájeno 67 a na plán krav chybí 9.

Hospodářským výsledkům zaostávajících JZD musí v prvé řadě věnovat zvýšenou pozornost vesnické organizace KSČ a místní národní výbory. Na základě pololetní prověrky, za přímé spolupráce zemědělských odborníků učinit takové závěry, kterými budou odstraněny výrobní nedostatky i v organizaci práce a vést všechny družstevníky k větší odpovědnosti za hospodaření jejich družstva. Musí si uvědomit, že pomoci a podpory od státu se nesmí zneužívat, ale vlastním přičiněním zabezpečit stabilitu rozvoje jejich družstva.

Šn. + To.

„Nový směr" okresní vesnické noviny
č. 35., roč. IX., z 19. srpna 1958.

Obecní rada ve Svinově

Kulturní poměry:

Ženy ve zdejší obci zajímaly se o veřejný život již v roce 1947, neboť již v květnu t.r. došlo k založení Odboru žen při Svazu českých zemědělců. Předsedkyní byla zvolena Anna Švecová, Výbor žen

místopředsedkyní: Anna Potěšilová,
jednatelkou: Jiřina Tillová,
pokladnicí: Františka Jakšová,
kolportorkou a dopisovatelkou do novin:
Marie Rámertová.

Do výboru zvoleny: Marie Klubová, Vacetín,
Julie Vykydalová, Vacetín,
Terezie Vykydalová, Vacetín,
Marie Smolná, Zavadilka,
Justina Korkyšová, Zavadilka,
Anna Potěšilová, Šumov.

Delegátky na okresní sjezd: Terezie Vykydalová a Cecilie Müllerová.

Dne 24. listopadu 1954 byla svolána schůze všeho občanstva, na které se volil Výbor žen při MNV. Po řeči delegátky s. Sbůrnové z Loštic bylo přistoupeno k volbě a zvoleny byly:

předsedkyní: Svačinová Marie,
místopředsedkyní: Haberlautová Ludmila,
jednatelkou: Švecová Anna.

V březnu 1955 pořádal zdejší Výbor žen zdravotnický kurs pod heslem: „Přípravou k zdravotnické obraně". Kursu se zúčastnily:

Svačinová Marie,
Mazurková H.,
Jakšová Fraut.,
Jakšová Vlasta,
Čechová M.,
Müllerová Míla,
Pytlíčková
Horáková
Haberlautová L.
Slavíčková J.
Čechovičová M.,
Frömlová M.
Švecová A., st.
Švecová A., ml.
Syslová Eliška,
Dragonová Otilie,
Zemánková Jarmila,
Mazáková Eva

Kursu se ještě zúčastnily 3 ženy z Veselí (Smolná M., Zatloukalová a Prulíčková) a 2 ženy z Lišnice (Chvavá M. a Nováková J.)

Při volbách do VŽ dne 20. června 1957 byla zvolena předsedkyní Marie Svačinová,

místopředsedkyní: Anna Mazurková, uč.,

jednatelkou: Anna Švecová,

pokladnicí: Anastazie Horáková,

revisorkou účtů: Marie Rámertová,

Květa Ubrichová,

Konstatováno, že VŽ má celkem 24 členek: Švecová Anna, Svačinová Marie, Ubrichová Květoslava, Horáková Anastazie, Mazurková Anna, Jakšová Františka, Švecová Marie, Čechová Marie, Müllerová Cecilie, Unzeitigová Anna, Zemánková Květoslava, Živná Cecilie, Mazurková Matylda, Haberlautová Ludmila, Tomčalová Filomena, Horníčková Amalie, Elblová Hermina, Rámertová Marie, Smitalová Hilda, Potěšilová Anna, Syslová Eliška, Dostálová Ludmila, Krylová Julie a Čechovičová Milena.

ČSPO

Sbor dobrovolných hasičů ve Sinově byl založen na první ustavující schůzi, která se konala dne 6. března 1949 v hostinci u Jakšů na Zavadilce za přítomnosti 30 členů.

Zvoleni byli: starostou Bedřich Slavíček,
místostarostou: Arnošt Rámert, st.,
velitelem: Jaroslav Müller,
prvním náměstek velitele: Vítězslav Potůčil,
druhý náměstek velitele: Alois Jakša,
jednatelem: Alois Höpfler,
vzdělavatelem: Metoděj Dubový,
pokladníkem: Radomír Höpfler,
samarit. zpravodajem: Robert Vykydal,
požárním referentem: Jan Vykydal,
matrikářem nár. výb.: Met. Dubový,
členy výboru: Robert Vykydal,
Josef Řezník,
Vilém Horák,
Antonín Komárek,
Alois Švec,
Ludvík Potůčil,
náhradníky výboru: Jar. Vykydal,
Vojtěch Skuba,
Ant. Zemánek, ml.,
Jan Smital.

Revisoři účtů: Jan Mazurka,
Karel Kuba,
Josef Kryl.
Strojmistr: Emil Elbl,
zástupce strojmistra: Ernošt Rámert, mladší.
Zbrojmistr: Jaroslav Müller.
První trubač: Antonín Trčmil,
druhý trubač: Jan Smital.

V neděli dne 26. června 1949 pořádal sbor dobrovolných hasičů ve Svinově pod záštitou OHJ v Žabřehu, MNV, MAVNF a všech složek nár. fronty slavnost založení sboru dobrovolných hasičů, která se konala na hřišti. Po vztyčení státní vlajky byly projevy nač. OHJ ze Žabřeha, dále br. Mořice Kadlece, řád. uč. z Palonína a Aloise Krále, taktéž z Palonína. Po pořadu byla lidová veselice s tancem v přírodě na parketě, večer při elektr. osvětlení.

2

I. hasičský ples se konal v sobotu dne 14. ledna 1950 v sále u Jakše na Zavadilce.

Na valné hromadě konané dne 22. 1. 1950 nebylo žádných změn, takže zůstali funkcionáři z minulého roku.

Na schůzi konané dne 9. ledna 1955 zvoleni byli:

starostou: Potěšil Ludvík,
jednatelem: Ulrich František,
pokladníkem: Smital Jan,
velitelem: Zemánek Antonín,
zástupcem velitele: Müller Jaroslav,
kronikářem: Horák Vilém,
revisoři účtů: Mazurka Vít.,
Svačina Josef,
strojníkem: Elbl Emil,
zdravotníky: Müller Jaroslav,
Komárek Antonín

Místní jednota čsl. požární ochrany pořádala též v sobotu dne 9. února 1957 maškarní ples v hostinci na Zavadilce.

Národní škola

Prvním úřadním správcem školy po osvobození byl zde ustanoven ONV v Zábřeze Richard Nedbal z Loštic, kam přišel z Radnice. Jmenovaný narodil se r. 1909 v Litoli, kde též studoval zemské reálné gymnasium, které v červnu 1929 ukončil maturitou. Ve Šumvaldě se zapojil do veřejného života, byl předsedou čsl. správní komise a vyvíjel též kulturní činnost. Dne 31. srpna 1946 odešel na školu do Uničova.

Dne 1. září 1946 nastoupil zde službu učitelskou nový správce školy Metoděj Dubový. Tento narodil se 21. června 1900 v Olomouci. Obecnou školu vychodil ve Hrbenu u Olomouce, pak studoval reálku v Olomouci, kde r. 1918 maturoval. R. 1920 nastoupil jako výpomocný učitel na státní menšinové škole ve Šumvarách, kde působil 18 let až do r. 1938, kdy po obsazení Sudet odešel do Palonína a v r. 1941 do Pavlova.

MLK

Místní lidová knihovna počala se tvořit hned po osvobození. První knihovnicí byla Marie Nedbalová, manželka správce školy. Po jejím odchodu v r. 1946 do Uničova, stává se knihovníkem Metoděj Dubový, správce školy.

Místní lidová knihovna vykazuje ke dni 31. prosince 1959 tento počet svazků:

Spisy klasiků marxismu-leninismu	54,
ostatní společensko-politické	50,
přírodovědecké	38,
zemědělské	90,
technické	9,
jiné naučné	118,
celkem naučné	359,
krásná literatura	475,
literatura pro mládež	110,
Úhrnem svazků MLK	944.

ČSM

Místní jednota Československého svazu mládeže byla založena v r. 1948.

Místní ČSM ve Svinově sehrál s úspěchem v neděli dne 30. října 1949 divadelní hru: „Slovo dělá muže" veselohru o třech jednáních od J. Barnáše. Představení bylo hráno odpoledne a večer.

Činnost ČSM znovu ožívá v r. 1958, kdy na ustavující schůzi konané 13. dubna za přítomnosti tajemníka OV ČSM s. Horáka byly provedeny volby a zvoleni: předsedou František Prokeš, jednatelkou Vlasta Jakšová, pokladníkem Marie Haberlandová. Uskutečněna byla relace k 1. máji, svazáci pomohli též při stavbě drábežárny JZD, při žních, připravili Dědu Mráze.

Dne 29. října 1959 zvoleni tito funkcionáři: předsedkyní Vlasta Jakšová, jednatelem Müller, výk. ref. Pánková. Nový výbor ČSM ustavil dne 3. listopadu 1959 pionýrskou organisaci při zdejší národní škole a 17. listopadu 1959 čtenářský kroužek.

Obecní rozhlas

Obecní rozhlas ve Svinově pořízen byl v roce 1948 nákladem 100.000 Kčs. Z tohoto obnosu bylo 65.000 Kčs vypůjčeno ve Státní spořitelně.

Obecní rada ve Svinově v. Nákl.

Obecná kronika

„Kdo jsi, čtenáři, čtoucí mé básně po stu letech? Nemohu ti poslati ani jediného květu z tohoto bohatství jara, ani jediného zlatého proužku z tamo těch oblaků. Otevři dvéře své a rozhlédni se. Z kvetoucí své zahrady nasbírej rosných památek květů před sto lety zašlých. V radosti srdce svého nad počítiš živou radost, jíž zpívala kdysi za jarního jitra, vysílajíc přes století veselý svůj hlas."

Rabindranath Tagore.

Těmito verši zakončil indický filosof Tagore svou knihu básní nadepsanou „Zahradník". Něco podobného pociťuji ve svém nitru i já, když začínám psát první stránku v kapitole: Obecná kronika, když se dívám do dálek příštích neznámých let. Vidím v duchu vycházet nad Svinovem totéž slunce, poznávám v propastech nocí stejná souhvězdí, cítím vůni květů, podobných těm, které vydechují svou vůni dnes na našich zahradách, slyším zpěv ptáků, pozdravujících svým veselým zpěvem svítání, i jemný praskot dozrávajících klasů na polích kolem naší vesnice...

Vše je tak podobné dnešku, příroda se málo změnila, jen z lidí nikoho nepoznávám. Ó pro ty, kteří teprve očekávají svoje zrození, pro ty generace, které přijdou po nás, sbírám nyní - jako sta venkovských obecních kronikářů - pel dějin naší vesnice. Pro ně sbírám prosté květy, vyrostlé na nivách přítomnosti, dokud ještě kvetou v mysli současníků, dokud nezvadnou a nezetlí v popel dokonalého zapomenutí.

Snad potom, až čas pokryje svými závějemi všechny stopy naší existence, až tu nebude nikoho z těch, kteří žijí v přítomném úseku času, zeptá se některý čtenář, čtoucí tyto řádky po stu, po dvou nebo i více stech letech, kdo psal ty paměti, čím byl a jak žil.

Dávám mu proto přes dálky času stručnou odpověď. Splňuji tím zároveň to, k čemu radí kronikáři - odborníci, aby kronikář pověděl v pamětní knize také něco o sobě.

Narodil jsem se dne 17. července 1910 v Loučanech, okres Olomouc. Obecnou školu jsem navštěvoval v Dubčanech, okres Litovel. Pak jsem chodil na zemské reálné gymnasium v Litovli, kde jsem v červnu 1929 maturoval s vyznamenáním.

Po absolvování jednoročního abiturient-

ského kursu na státním českém ústavě učitelském, nastoupil jsem 1. října 1930 činnou službu vojenskou u pěš. pl. č. 6. v Olomouci. Navštěvoval jsem též školu pro výchovu důstojníků pěšího vojska v záloze 7. pěší divise v Olomouci. Po návratu z vojny působil jsem na národních školách v okrese litovelském. Za okupace jsem nasazen do práce jako zemědělský dělník. Po osvobození jsem vyučoval v okrese jesenickém až do r. 1949, kdy jsem počal vyučovati v okrese zábřežském a to nejdříve v Libivé (1949–1958), potom ve Vnorech.

BKavda,
kronikář

Seznam občanů podle stavu k 31. prosinci 1959.

Svinov:

Číslo: 1, zbořeno,

2., Hyža Josef,

3., Kryl Jan,

4., Dostál Karel,

5., Slavíček Bedřich,

6., Dostál Stanislav,

7., Rámert Arnošt,

8., Rámert Arnošt,

9., zbořeno,

10., zbořeno,

11., zbořeno,

12., zbořeno (hovárna),

13., Elbl Emil,

14., Potěšil Vítězslav,

15., zbořeno,

16., Potěšil Ludvík,

17., Sysel Jan,

18., Švec Alois,

19., Frořnl Antonín,

20., Blasche Fran (Lájenka na Střítež),

21., Obecní kancelář

22., MNV,

23., zbořeno,

24., neobsazeno,

25., zbořeno (obecní pastouška),

26., Till František,

27., Prokeš Jan (hájenka na Střížiři).

Zavadilka:

číslo: 1., Müller Jaroslav,

2., Pytlíček Ladislav,

3., Čechovič František,

4., Svačina Josef,

5., Mazurka Jan,

6., Jakša František,

7., Mazurková Matylda,

8., Komárek Antonín,

9., Unzeitig František,

10., Dubový Metoděj,

11., Švec František,

12., Živný Antonín,

13., zbořeno,

14., Čechová Marie,

15., neobsazeno,

16., Šmirková Anna,

17., Smolný František,
18., Sládková Žofie,
19., Horák Vilém,
20., Haberlantová Ludmila,
21., Národní škola (t. ř. Metoděj Dubový, ředitel).

Pisatel této kroniky žádal o místo ředitele národní školy ve Svinově. Ale nepřízeň Osudu nebylo jeho žádosti vyhověno; proto předává vedení kroniky obce Svinova svému nástupci.

Kronika byla vyložena k veřejnému nahlédnutí ve dnech 1.- 10. dubna 1960. K zápisům nebylo žádných námitek.

Ve Svinově dne 15. dubna 1960.

předseda MNV

B. Vavrda

kronikář

ideový spolupracovník

Rok 1960.

skromné zápisy

Jest to snad dáno osudem že tato kronika byla v některých časových obdobích vedena tak jak by měla být vedena ale jsou poměrně dlouhé intervaly a časové odstupy, kdy se na dlouhou dobu odmlčuje a nebo jsou to jen kusé zápisy které jen skromně napovídají o dění v dobyti poměrně slavné kronické obci.

Poslání kronik

Kronikáři se měnili a tak bylo otázkou světonázoru a osobní zodpovědnosti jaký přístup a smysl pro tu osobní zodpovědnost kterou převzetím kroniky na sebe přebírá.

Byly časové úseky kdy nebylo zdaleka podchyceno všechny údaje které tato kronika postrádá.

Po skončení krizové druhé světové války která si vyžádala mnohamilionové oběti na životech a zdraví dalších milionů lidí s podlomeným zdravím zaujímá se i naší obec dýchat a mluvit bez strachu.

Složení obce

Obec Svinov osadu Zavadilka a Vacetín, ten se později od obce Svinova oddělil k Vsetí, ale byla doba kdy zde byl český živel v menšině ale po skončení války se sem stahují a po odsunu němců obsazují německé usedlosti. A tak se pomalu ale jistě pomaly sžívají a navzájem se seznamují a slyšet jest jen český hovor a zpěv. Někteří noví usedlíci měli zkušenosti z zemědělských prací ale byli

Obecní úřad Svinov v Mohelnici

zde i takoví kteří měli snahy zařídit si svůj domov ale museli se teprve přizpůsobovat novým poměrům a učit se od těch zkušenějších

Postupně se život v obcy osadách i ve Vacetíně tento se od roku 1954 na základě souhlasu jednotlivých MNV. tak i vlády ONV v Žábřehu od obce Šrinova odloučil hlavním důvodem byla situace hospodářská Veseří bylo v 9 výrokém stupni ale Šrinov byl ve stupni 6 čímž se zemědělcům z osady Vacetín po stránce dodávek zemědělských produktů ulevilo a byla osada Vacetín po staletích příslušnosti k obci Šrinov sloučena s obcí Veseří

Odloučení Vacetína

I kulturní a společenská činnost se začíná objevovat. Od konce války a začátky nového života se objevují a zakládají společenské organizace.

Jako první v roce 1949 byl založen požární sbor Složení sboru jest uvedeno v zápise do této kroniky který zaznamenal B. Vavrda který se o velkou část této kroniky obětavě zasloužil a dle svých skromných možností se zápisům věnoval přestože nebyl ani občanem naší obce a jen v předpokladu že chtěl zastávat místo ředitele zdejší školy ale jeho přání nebylo vyhověno.

Založení sboru

Požárnímu sboru byla přidělena příslušná pož.

Stagnace

Odebr. techniky

technika včetně motorové stříkačky PS 8 s příslušenstvím. Brzy však vlivem toho že nebyla v místě požární zbrojnice a celková stagnace a technika nebyla řádně ošetřována byl konečně jako hlavní důvod založení JZ v Pavlově Lechovičích a veškerá požární technika ze Svinova přemístěna do Pavlova.

Požární sbor měl tehdy 36 členů ale zůstal bez jakékoli požární techniky.

Nový rozmach

Dne 18.5.1955 vzdal se funkce předsedy MNV Bedř. Slavíček. Na jeho místo byl zvolen Vilém Horák ze Zavadilky č.19.

por. Bedř. Janda

Po převzetí agendy MNV dostavil se na MNV ve Svinově por. Bedřich Janda náčelník okresní inspekce v Zábřehu tehdejšího sídla okresu.

Po projednávých potížích bylo společně dohodnuto že nám všemožně pomohou jak okr. inspekce tak i ONV jenom aby požární sbor obnovil svou činnost.

Soutěže

Začalo se pilně nacvičovat v každé volné chvíli a výsledek byl ten že požární sbor Svinov se v červenci 1955 zúčastnil krajské požární soutěže a získal v kategorii bezmotorových sborů II místo. Jako odměnu jsme získali pro 10 členů kompletní výcvikové stejnokroje včetně pláštů

Zůstal však problém že sbor neměl motorovou stříkačky.

Byla nám přidělena z Postřelmova sice starší ale po gen. opravě v Tranovicích n. H. sloužila spolehlivě a ještě jest akceschopná.

přidělení stříkačky

Zbrojnice byla vyzdobena výzdobou na čísle tělocv. 22 dnes č 150.

Činnost se udržovala na dobré úrovni a družstvo Svinov i družstvo mladých požárníků se pravidelně súčastňovalo všech požárních akcí. Plesy zábavy a různé akce na zvelebení obce. Tradičním byly Pouti na Stříteží."

družstvo žáků

I po stránce kultumí se pož. sbor Svinov řadil mezi pokrokové a za velké pomoci ředitele školy Jana Poláka který byl osou kultury u nás měli jsme jako jediní v okolí divadelní kroužek požárníků a brali jsme odvahu i mimo obce v Líšni, Polici Pěnkově

Jan Polák

divadelní kroužek

Velice dobře pracoval a s MNV spolupracoval též výbor žen. Tento měl 24 členek a byly vždy a všude nápomocny kde bylo třeba. Volené členky V.Ž navštěvovaly pravidelně schůze MNV a byly nápomocny při všech akcích a měly velké pochopení pro ostatní složky

výbor žen

Jednota

Rovněž „Jednota" s politickým dryžstvo zdárně prováděl a vždy prováděla a plnila svoje poslání V současné době r. r. 1987 má 63 členů a že obě osady mají 112 obyvatel jest větší polovina v osadě Zahradilka a Synové členy spolu. dryžstva

DV Jednota

Dohlížecí výbor dr. Jednota

Předseda DV	Jednatel DV	Pokladník DV
Vilém Horák	Marta Rostová	Anna Mazyková

V roce 1953 byl založen rybeí též svaz zahrádkářů. Po několika letech úspěšné činnosti se však pro nepochopení členů a neochotu platit členské příspěvky rozpadl ke škodě všech členů kteřých bylo na naší malou obec 17.

Zahrádkáři

Složení výboru svazu Českých zahrádkářů.

Předseda	Jednatel	Pokladník
Vilém Horák	Jan Prokeš	Robert Mleček

V roce 1957 byla v kostinci úspěšná výstava ovoce

Pod vlivem kulturního rozmachu byl naší obec ustanen i svaz přátel SSSR. Po několika letech činnosti činnou nadř. složek rozešel.

Svaz přátel

Funkcionáři svazu přátel

Předseda	Jednatel
Jan Prokeš	Vilém Horák

Kaple na návsi v Zarachlee určena pro špatný stav na zbourání byla v 1977 za pomoci M.N.V a občanů opravena

3

Kaple před opravou

4

Kaple po generální opravě v 1977

Kaple byla v 1977 opravena a zastřešena

Požárníci požárního sboru ve Sinnově

Požárníci ze Sinnova na soutěži v Květině

5

Mladí požárníci po příjezdu ze Soutěže.

Vedoucí družstva Jan Polách s družstvem

6

Vedoucí ředitel školy se svým dobrým družstvem před odjezdem na okresní soutěž v Žabřehu.

Rekonstrukce školy po zrušení byla v 1978 na mateřskou školu pro Darlov a okolí.

7

Škola při gen. opravě a přestavbě

8

Požárníci klání při programu na soutěži

9

Vystoupení na pohřby v Darlově

Požárníci pož. sboru Brnov nastoupeni na pohřbu zasl. požárníka Antonína Horáka 1959

Požárníci Sivrov na soutěži v Moravičanech

10

Pokoštinství před generoprgrou pův. vchod

11

Pokoštinství Zahradilka po generální opraře 1982 nový vchod

12

Od roku 1922 roku byla zdejší škola postavena byla školou německou. Po celou dobu byl správcem školy A. Schredr a to až do předání pro účel vyučování v českém jazyce jak jest uvedeno v části této kroniky vedené v jazyce českém a kterou až do předání kroniky německému obecnímu zastupitelstvu. Kroniky vedl v českém jazyce Jan Šmirk, učitel v Zahradilce č. 10.

Od roku 1927 až do obsazení Sudet v roce 1938 se střídali ve správě školy učitelé jak jest to uvedeno na příslušných tabulkách.

V roce 1977 byla tato základní škola pro nedostatek žáků zrušena a byla v roce 1978 adaptována a to hlavně za podpory JZD a to hlavně finanční na školu mateřskou. S prací bylo započato v únoru 1978 a tyto práce byly již v srpnu skončeny a 3 září 1978 byl zahájen provoz.

Vedoucím této rekonstrukce byl jmenován Vilém Horák nar. 5.8.1912 bydliště Pavlov Zahradilka 19 později 127. Jako dobré a obětavé jo mocnice po celou dobu prováděných prací

Školství

Jan Šmirk

Zahradilka 10

Zrušení školy přestavba

vedoucí prov. rekonstrukce Vilém Horák

Pomocníci při opravě a rekonstrukci

pracovali Jaroslav Deutsch z Pavlova Růžena Hillová ze Svinova a nejmladší dle stejně obětavá Helena Vyjídáčková rozená Mazurková později provdaná Vybíralová teď bydliště v Dolybrance.

Ředitelka školy Marta Šrecová

Jako první ředitelka byla ustanovena Marta Šrecová roz. Höchmannová bytem v Mohelnici. Školka byla plánována pro 30 dět. Tato jest řešena jak po stránce vybavení tak i prostředí mezi nejlepší na okrese.

Přístavba letní třídy

V roce 1979 byla přistavěna letní třída a skladiště. Zdravé povětrnostní podmínky mají blahodárný vliv tak že děti jsou zde poměrně odolné různým nemocem. Strava se dovází z Lošetic kde jest speciálně upravena vzhledem ke stáří dětí.

Po zahájení provozu v roce 1978 byla jak již bylo uvedeno ředitelkou školy a jest i v současné době Marta Šrecová z Mohelnice dojíždí autobusem.

Helena Vyjídáčková

Školní byla ustanovena od počátku Helena Vyjídáčková která se jejím prováděním

Obecní úřad Ve Svinově u Mohelnice

odstěhovala do Kovbrgnice a na její místo byla přidělena Marie Rozmarinová ze Brinova č 22 – 146.

Marie Rozmarinová

Jako pomocnice byla ustanovena od počátku provozy Růžena Fillová ze Brinova 26 – 148.

Růžena Fillová

Technik byl Josef Elner tento zhotovil pro provedené práce i příslušné nákresy.

Josef Elner technik JZD z Palomina

Veliký pomoc při rekonstrukci školy byl závazek rodičů děti které po prázdninách 3 září 1978 do nové školy nastupovaly že odpracují každý 30 hodin svůj závazek všichni splnili a pro postup prací to byl velký přínos.

Při vyhrnutí půdy předobno rozkrytí m a bouráním komínů našel pa přáte z bedně do které v době deště přišelo tuto kroniku která se po léta marně shánělá našel ji nedovrší opravy Bílem Horák ze Zahradilky č 19 – 127. Obal kroniky byl zcela rozmoklý a ani po odborném ošetření nebylo možno tento zachovat a dát jej

nález této kroniky

Bílem Horák nedovrší opravy

Frant. Pokorný z Lošťic

J. A. Veselý z Lošťic oprava

Vodovod

Postavení

Umístění pramene

výdržba

do původního stavu. Nálezce kroniky se obrátil o pomoc k zvláštním kronikáři a nejstaršímu kronikáři bývalém ředitelu měšťanské školy který měl o kroniku velký zájem František Pokorném v Lošticích. Tento zprostředkoval provedení opravy u Jenda Adolf Veselý v Lošticích u Valeky snažil se původní obal zachovat což se mu při veškeré snaze nepodařilo, proto zhotovil obal nový aby kronika zůstala zachována.

Vodovod byl zřízen v roce 1881 - 1882 a to pro osadu Zahradilka. Víře se brala ze studní poměrně hlubokých a v dobách suchá byl vody nedostatek. Vodovod byl již v tehdejší době dobře vybudován. Celá trasa byla z litinových rour s kraly a to těchto temován olovem.

Zdroj vody se nachází za Širokým lesem a pramenik v poměrně malé hloubce necelé 3 metry. Tento byl zbudován z kamene a každé 3 roky vykopáván a vyčistí

Celá léta se tento pramenek ještě il- Oprava pramene
v roce 1956 místní požární výtlouči bývalého vedení
pramenek zapystih skruže o průměru
1 metr a položili betonárameno. Ústí po
do pramenky jest opatřen vzaměrate-
zným příklopem. Z pramenky jest voda
vedena do nádrže v lese hlinozým
potrubím Ø 50 mm. Z této nádrže jest
vedena s možností vzgurem dobývalé
požární nádrže a z této jest pro část
vesmee dodávána tlakem z OC stanice
které byla později zbudována. Část při
rodního vedení byla vyměněna umělou
hmotou. V době sucha jest vody málo.

V osadě Sninov byl vodovod zřízen Vodovod
v roce 1984 a to hlavně v výsledky otevřené Sninově
dolní na tuhy čímž nastal úmikem
vody do šachet nedostatek.

Z odběrník vody jest v nevhodném Nevhodné
místě a v době prudkých dešťů nebo umístění
náhlého tání sněhu jest voda zákalná.

Má být postaven centrální moderní vo- Výhled na
dovod čím by byla situace vyřešena. nový vodovod

Přečíslování domů

Po zrušení obce Svinova a Zgvapilky a sloučením s obcí Pavlov došlo k přečíslování domů obou osad v integrovaný celek.

Svinov

Svinov

Jméno majitele	původní číslo	nové číslo
Kryl Jan	3	133
Dostál Karel	4	134
Fajt Josef	5	135
Dostál Stanislav	6	136
Veselka Jan	8	137
Elbl Emil	13	138
Šperlich Alois	14	139
Potěšil Antonín	16	140
Sysel Jan	17	141
Svec Alois	18	142
Dička Miroslav	19	143
Rozman Zdeněk	22	146
Till František	26	148
Smitol Jan	27	149
Škyrek Bořivoj	22	150
Budova MNV	121	

Mařík	10-120	Montág Stanislav	6-116	Přečíslování
Krejča	14-123	Mateřská škola	21-129	domů
Hostinec	6-131	Trundová Milyše	8-	Zavadilka

Zavadilka

jméno majitele	původní číslo	nové číslo
Müller Jaroslav	1	111
Rybříček Ladislav	2	112
Čechovičová Matylda	3	113
Svačina Josef	4	114
Mazurka Břetislav	5	115
Krylová Marie	7	117
Unzeitig Frant.	9	119
Švecová Marie	11	121
Müller Karel	16	124
Zapletal Mirosl.	17	125
Smital Vladimír	18	126
Rosta Jiří	19	127
Haberland Frant.	20	128
Unzeitig Milosl.	9	130
Polách Jan		152
Kamík Ladislav	13	132
Korkisch Jan	14	151

Autobusová doprava

Doprava byla zřízena autobusy které zapstují spojení do Mohelnice kam dojíždí vlaky do práce a to hlavně do MEZ továrny na elektromotory. Do Lošic jest nutno jet přes Mohelnici, jest však spojení z Pavlova do Lošic.

Lékařská služba zdrav. střediska

Zdravotní středisko bylo dříve pro náš obvod v Lošticích a cestování hlavně pro starší občany bylo obtížné. Po jednání na podnět zástupců a poslanců byla provedena změna a obvodní lékař pro osady Veselí Vacetín Zgrabilky a Sniov jest na zdravotním středisku v Mohelnici. V Lošticích zůstalo pro zmíněné osady středisko dětské a zubní a pro členy jednotného zemědělského družstva

Služba pošty doručování

Pošta byla od roku 1945 doručována z poštovního úřadu v Mohelnici poštovními doručovateli. Pak byla zřízena samostatná poštovní služebna v obci Pavlově a odtud též doručována pošt. doručovateli.

Pojízdná pošt. služba

Po několika letech tuhám byla zrušena a zaveden systém pojízdné pošty. Tato objíždí svůj rajon, v každé osadě má určené stano-

niště kde přebírá všechny zásilky a peněžní poukázky a doručovatelé roznášejí pošty. Jest to zařízení celkem praktické a není třeba dojíždět s balíky do města.

Kaple byla v každé osadě. Po odloučení osady Vacetín byla kaple v osadě Svinov na nársi před číslem 5, 135. Tato byla postavena v roce 1948 po zrušení roboty. Byla na tehdejší dobu dobře vybydovaná a větně věžičky byla čvidhu, i vnitřní vzhled byla přístojné. Na průčeli byla upevněna pamětní deska se jmeny padlých v první světové válce. Po odsunu němců v roce 1945-46 se o kapli nikdo nestaral jenom byla z průčeli vyrvána deska na paměť padlých v první válce což byl čin krajně nemorální.

Kaple byla majetkem MNV a bylo uvažováno o její opravě.

Po změně ve vedení M.N.V. byla věžička s zvonem stržena, zápis s některými věcmi byl předán do městského muzea v Mohelnici a to zásluhou tehdejšího správce muzea Frant. Hekelovy který měl o osud kaple velký zájem

Kaple

Kaple ve Svinově

Vandalská likvidace

Paměť. spisy v Mohelnici

Frant Hekele

Zdivo bylo rozprodáno a dnes již není po této ani památky.

Kaple v Zavadilce

Na Zavadilce byla postavena kaple v roce 1921-1922 a byla postavena z materiálu který byl získán ze zrušené sokolovny školy která stála v Peplově.

Ze získaného materiálu byla postavena v roce 1921-22 škola která byla německá a stavěla ji firma Hugo Ziak z Mohelnice. Ze zbylého materiálu byla touž firmou postavena i kaple na návsi Čeko školy. Úvodem nákladů jest v předešlém zápisu na straně 23.

Zchátralý stav

Kaple chátrala a to hlavně krytina takže byla střecha skoro bez krytiny. Zdivo se rozpadalo a na severozápadní straně byla již spadena celá římsa. Jehlanovitá věžička byla již 20 cm nakloněna té strany kde byla spadena římsa.

Nebylo dbáno hesla že jest naší povinností zachovat co jsme naši předkové vybudovali. Rovněž vnitřek byl vestavou ofesolátním.

V roce 1978 konala se v pohostinství v Zarghilee výjezdní schůze MNV jako plenární zasedání. Na této schůzi se měl vydělat závěr o osudu kaple. Jednání o osudu

Měl až na některé členy bylo odhlasováno kapličky zbořit.

Po odhlasování se přihlásil o slovo Horák bývalý ze Zargadilky 19 - 124 a měl dotaz, zda byli dotázáni občané zda souhlasí s osudem kaple. Po rušné diskusi udělal V. Horák závazek že do do konce roku 1978 kapličku dopřádky. Závazek Vl. Horáka

M.N.V. nakonec souhlasil ale žádal aby byl závazek podán MNV písemně. Toto se stalo a nastaly jmenované mu starosti. Byla nutno postavit lešení a sehnat cihly na pořízení nové římsy. Souhlas a pomoc MNV

Z počátku přišli někteří občané na chvíli na výpomoc ale nakonec byl jmenovaný bez pomocníků. Přesto dal M.N.V. dovézt na místo poskytlé část dřeva a prken na zbudování nové střechy. Též se za příkladné pomoci

Pomoc Jar. Müllera a J. Müllero ml.

Jaroslava Müllera a jeho syna z č. 1-111 ze Zavadilky podařilo věž vyrovnat a podložit trámy z rozebrané stropy z budovy č. 21 ve Svinově. Hodně pomohli Unzerty

příkl. pomoc Ant. Frömla ze Svinova

Bezsředomitějším a velice obětavým a vytrvalým pomocníkem při budování nového kostela jeho pobití prkny a lepenkou byl ze všech mužů nejstarší Antonín Fröml bytem ve Svinově č. 19-148 a pak již zůstalo jen pokrytí a omítky.

Pomoc kchn. Jos. Höniga z Lechovic

V téže době opravoval též kapličku v Lechovicích na návsi Josef Höni z Lechovic byl tehdy zaměstnán jako zřízenec JZD v Mohelnici. Na zakrytí střechy mi poskytl půlené eternitové šablony které mu po zakrytí kaple zbývaly. Byla to velká pomoc při dokončení střechy.

Zvon hrozil vytržením ze závěsu visel již jen na jednom šroubu. Zvon byl řádně upevněn sedla řádně namazána a tak může být bez obav používán.

Nerozbitná okna

Okna která stará kluci vytloukali byla zhotovena z plexiskla a na tyto kamny

Obecní rada ve Svinově u Mohelnice

neplatí. Po zhotovení omítek zevních i vnitřních jest kaplička zachována pro příští generaci jak vidět na fotografii na straně 205. Snímky na straně 205

V roce 1982 došlo též k opravě budovy místního hostince. Budovu odkoupil M.N.V. od Františky Jakšové z tehdejšího č.p. 6 v Zarachlice. Rekonstrukce pohostinství

Byla to práce rabiž a počítalo se na této opravě obětavé některé občané a hlavně složky N.F. Nejtěžší úkol jako střední stavební kvytiny a opravy střešní konstrukce provedlo mzdové odvození. Vedoucí této akce byl Václav Jořenek z Pavlova-Lechovic. Jinak na této akci pracovali členové občanského výboru svaz mládeže požární technik vedoucí V. Bílek. Václav Jořenek Václav Bílek

Starý vchod ze silnice s dřevěným přístavkem jako vchodem byl zrušen a byl vybudován nový vchod po zrušení jednoho okna na východní straně který jest bezpečný že se nastupuje a vychází na prostranství které bylo po položení kanalizace Změna vchodu

parkoviště a slouží i jako malé ale bezpečné parkoviště.

Všechny dvéře byly vymity rovněž za budovány nová postaveno sociální zařízení vedvoře. Z průjezdy byl zbudován zamykatelný sklad.

Vnější omítky zhotovil Vilém Horák

Strhání a vyčištění zdiva a nahození nové fasády provedla parta fasádníků.

Vedoucím této skupiny byl Vilém Horák dále František Horák z Darlova Jaroslav Deutsch z Darlova a jako pomocník na přípravy materiálu Josef Srpčing č. 4-112 ze Zgrabilky. Pokolaudaci bylo toto tak ověřené zbudované pohostinství převzato zástupci místních Jednota do provozu.

Vedoucí na provozovně Rudolf Slouka

Vedoucím byl na základě své žádosti ustanoven Rudolf Slouka který tuto službu provádí mimo svoje zaměstnání v MOZ v Mohelnici. Jakož jest provozní doba časově omezena a musí se řídit podle směn jest dána možnost si svoje potřeby obstarat v místě a nejsou nuceni hlavně lehké nápoje nosit ze sousedních vesnic.

Frant. Horák

Jarosl. Deutsch

Jos. Srpčing

V roce 1982 byla doby dorána kanalizace v osadě Zaradilka. Zmizely nebezpečné příkopy a to hlavně v zimě. Počet silnice byl položeny roury o 40 cm a zhotoven zděd. jímky opatřené mříží. Zbyderámtu jímek bylo naléhavou akcí ve spolupráci s MNV dokončili Vilém Horák, Frant. Horák a Jiří Rosta

Kanalisace
Vilém Horák
Frant. Horák
Jiří Rosta
Jar. Müller st.

Jest podivno že obec Sirnov byla zrušena a sloučena s obcí Pavlov. Nebylo o tomto tak důležitém kroku jednáno ani v radě MNV ani v plénu ani na žádné veřejné schůzi na které měli mít možnost aby obyvatelé byli s tímto krokem seznámeni a měli možnost aby projevili souhlas nebo nesouhlas. Vždyť ještě dlouho měly svoji samosprávu obce daleko menší Radnice a Veselí a byli před integrací do obce Pavlova dříve seznámeni.

Zrušení obce
nevědomě
ní občany

Protokolní kniha byla uzavřena dne 30. května 1959.

Razítko a podpis Frant. Ulrich tajemník
Frant. Šree předseda

Šree Frant.
Ulrich Frant

Rozhlas

Obecní rozhlas byl zřízen v roce 1948 tento zahájil v obcí osadách Horák Hrbeť a dodal též příslušnou aparaturu.

Rozhlas byl vybudován nákladem 100.000 Kčs a MNV si na tento vypůjčil ze státní spořitelny 65.000 Kčs.

Nevhodná instalace vedení

Linka byla vedena za zahradami osady. Zesilovací a Stínová rozhlasová kabina byla umístěna v místnosti vedle kanceláře MNV. Přívody na nárez byly vedeny přes zahrady k reproduktorům. Časem se však dráty uvolnily za větry se zapletly a před použitím rozhlasu se musely holemi rozplétat. Nakonec sloupy i s vedením ležely spadeny v obilí!

Po rolníků do MNV vzal si nový předseda Horák Bílek za úkol dát rozhlas do pořádku.

Jednání s ONV o opravu

Po jednání s vedoucím finanč. s Michalem tento rozhodl aby MNV. našel odborníka a ten na základě smlouvy o které bude vzájemně potvrzena tento opravu provede. Povolil však částku která nesmí přesáhnout 5.000 Kčs. tj. práce a materiál.

Vavruška

Podařilo se předsedovi MNV najít po jed-

Obecní úřad ve Stínové u Mohelnice

Unenhäuser 110

nám s Vyhrůsy vedoucího telekomunikačních opravy.

Veškeré vedení zbudoval na železných střešních konstrukcích a sloupy byly jen v prostoru mezi Zgraphikou a Smirnovem.

Po této rekonstrukci rozhlas fungoval až do doby zrušení MNV.

Do roku 1978 zůstaly obě obce bez rozhlasu. Při adaptaci zrušené školy na mateřskou školu bylo již pamatováno na místní rozhlas byla dodána nová rozhlasová ústřna a tento instalován v kancelář M.Š. po výměně dřevěných sloupů za betonové jest celá linka rozhlasem umístěna na těchto sloupech. Obsluhu provádí zaměstnanci mateřské školy. Jest tam též telefonní hovorna.

Závěr této kroniky.

Pokládám za svoji povinnost jako to ještě předchůdci obce počala do kroniky zapsal též něco o sobě.

Narodil jsem se 5 srpna 1912 v Pavlově a můj rodný domek stál na místě č. 12 manželů Sloukových.

Do školy jsem začal chodit ještě za první světové války sice již ke konci. Ale krize války si dobře pamatuji. Zrovna u našeho domku bylo

Obecní rada Svinov

skladiště věcí které byly zbohým občánkům sebrány i moji matce sebrali poslední brambory ze sklepa.

Do obecné školy jsem chodil v Parlově pak jsem nastoupil do měšťanské školy v Lošticích. Vychodil jsem 3 třídy a nastal čas starosti. Měl jsem 7 sourozenců a tak se moje touha že se budu učit strojním zámečníkem rozplynula. Otec pracoval jako pomocník v zahradnictví u panstvi v Žodlovicích. Nebylo možno aby nesl ještě jednoho na moje učení.

Šel jsem se učit zedníkem tam jsem měl ospoň nepatrný plat.

V roce 1931 jsem u fmy Dr. techn. ing. inž. a stavitel v Olomouci složil zkoušky a vzhledem ke vzdělání které tehdy nebylo obvyklé dostal jsem vyuční list a to jako zedník a betonář.

V roce 1934 jsem byl odveden a nastoupil jsem týž rok základní voj. službu v 13 p. pl. tech. roty v Šumperku. Po propuštění z 2 leté voj. služby jsem byl zaměstnán ve Vlčické popírně. 18.10.1936 jsem se oženil.

31.8.1943 jsem byl nasazen na práci do Německa a odtud jsem se vrátil jako repatriant.

V roce 1938 jsem byl na vojenském cvičení a jelikož v čase kdy jsem měl být z cvičení propuštěn přišla mobilisace a tak jsem tam zůstal.

Po skončení války jsem byl zase povolán do armády až do propuštění. Byl jsem přijat do poštovní služby

Bewohner 66, Beschäftigung 71, Blaskzyk Anna 75, Bücherei 79, Bezirksverretung Hulm 108, Bund der Landwirte 108, Bezirksstrasse 111, Brotkate 112

B

Sloužil jsem v poštovního úřadu v Loštiscích. Bylo však volano o pomoc našemu průmyslu a tak jsem nastoupil v MEZ v Mohelnici odroku 1950 do r. 1955 jsem pracoval jako soustružník na seriové práci

Bylo však též málo řemeslníků ve stavebnictví a tak jsem nastoupil r. r. 1955 jako zedorsen 4 třídy u Pomocní správy. Odtud jsem po 14 letech odešel do MEZ Mohelnice ale jako vedoucí a tam jsem 5. 8. 1972 odešel do důchodu.

Od důchodu jsem nesložil ruce v klín a pokud mi to můj zdravotní stav dovoloval tak jsem přes sezonu ještě pracoval a to hlavně pro M. Hvna z velebem obce.

Každý kdo tuto kroniku dostane do ruky nechť si váží snahy aby pro příští dny přijdou po nás byla zachována aspoň část dějin v našich malých vesničkách.

Nechť nám také prominou že některé záznamy jsou sporadické kde často jen nepatrných poznámek o čemž slouží časový odstup.

Poslední záznam do této knihy provedl a tuto zavírá 10. 2. 1987.

Emil Novák

Civilisation 79, Tech Franz 82

C

Dwaxetin 61, 63, Dolak 69, Dolak Johann 76, Dwaxetin 82, Dolak Wilhelm 109,

D

Einbrüchung 59, Erlass, 97, Entschädigung, Entscheidung 100,
Elektrifizierung 102,

E

Obecní rada
ve Svinově u Mohelnice

Ficker Josef 103,

F

Geschichte 62, Georg 64, Gasthäuser 71, Gessner 72, Gendarmerieposten 80, Gebäude 81, Gemeindevermögen 83, Gemeindeverwaltung Uttenhofen 87, Gemeindereinnahme 94, Gemeindeamt 95, Gebäude 98, Gemeindeverwaltung Wallen 105, Gemeinderatswahl 107, Gemeindeverwaltung 107, Gemeindewald 109, Gefangenschaft 114, Gefallene 116,

G

König, Hermann 71, Haberland Fr. 81,

H

Ježek 62, Indruchová 41, Janu Anton 86, Joška Josef 106,

J

Obecní rada ve Svinově u Mohelnice

Krolowy Laz 64 Kobylka 70 Kultur 77 Kleinarbeit 79, Kapelle 81,
Kandidatenliste 88, 106 Korkich 89, 93, Kaufvertrag 99, Kriegserklärung 111,
Kriegsdienstleistung 113, Kriegsanleihe 117,

K

Luza 61, Lazu Kralovy 64, Lhotka 65 Lesen 95, Landesschulrat 97,
Landesausschuss 99, Landesverteilung Wuhlen 108, Leistungen 110,

L

Mikulasek 69, Masaryk 78, Martinec 85, Muglitz 99,

M

Obecní rada
ve Svinově u Mohelnice

Nationalität 68, Nationalität 69,

N

Ottomanen 61, Ottoschuldratsitzung 101, Obligationen 110,
Österreich Ungarn 111,

0

Prosek 63, Přeboz 64, Prusinowsky Michelm 65, Pohl 72, Postablage 79,
Penka Josef 104, Parlamentswahl 104, Pech Josef 107,

P

Obecní rada ve Svinově u Mohelnice

Religion 69, Rekurs 88, Revisionsorgan 92, Rekurs 96, 107 Reichsfz 98,
Reformierung 111,

R

Smirk Johann 59, 107 Schweine 61, Skitsch 63, Schestag 69, Schulen 73, Schuler 75,
Skrabal 75, Sandbach fz 81, Stammvermögen 84, Schulden 85, Schweine 85,
Schertler Josef 88, 90, Sokele Josef 90, 93, 95, 96, 99, 106, 109, Sandbach fz 93,
Schulel 94, Schwetz Alois 94, Schulgebäude 97, Schulverkauf 100,
Stimmenanzahl 108,

S

Tschechische Chronik 85, Tschechische Gemeindeverhandlung 86, 91,

T

Übersicht 105, Ungarn Österreich 111,

U

Viehhöfen 61, Warlaf 69, Viehhöfen 70, Vereinsschule 73, Vorschalka Zigeuner 76,
Wytkydal Jos 78, 104 Wasserleitung 80, Wertpapiere 82, Verhandlung 96,
Wahlen Gemeinderatssitzung 105, Vergütung 110, Weltkrieg 111,
Vermögensabgabe 117,

V

Žiák 74, Zawadil Josef 92, Zwangswirtschaft 112,

Z

Obecní rada ve Svinově u Mohelnice

Zaaohlka

mužů		ženy	
Sogůna	1	—	
Mazuka	1	2	
Smital	1	3	
Pytlíček	1	4	
Ochrovič	—	1	91
Müller	1	3	
Krylová m.	1	2	
Blažkovi	1	1	
Smikovi	3	1	
Mazurigovi	1	1	
Dvořáčkovi	2	4	
Horákovi	1	1	
Müllerovi	2	3	
Zajíčkovi	3	1	
Haberlandovi	1	1	
51	20	28	61 —

Sinov

muži		ženy	
Šturkovi	2	2	
Rozmanovi	3	2	
Ehlovi	1	1	
Veselkovi	2	2	
Vostúlovi	1	1	
Fajtovi	2	3	
Smitalovi	1	4	
Vostúlovik	4	1	
Krylovi	1	1	
Fillovi	2	3	
Mikovi	2	2	
Prome	1	–	
Šrecovi	2	3	
Syslovi	3	3	
Kotěšlovi	2	4	
Vjeichovi	2	1	
	31	33	

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
PAVLOV

Pozvánka na schůzi

Soudruh

Vilém Horák

Pavlov 127 - Zavadilka

Mohelnice

7 8 9 8 5

Místní národní výbor v Pavlově, PSČ 789 84

V Pavlově dne 16. 1. 1987

Vás zve na schůzi komise výstavby

která se koná dne 23. 1. 1987

v 18 hod. v zasedačce MNV v Pavlově

Program: 1. dle plánu práce

2.

3.

4.

Tato pozvánka slouží poslancům jako doklad pro uvolnění ze zaměstnání, dostavte se včas, případnou vážnou neúčast řádně a včas omluvte.

Poslanci zajistí ze svého obvodu občany a zástupci složek své členy na schůzi

Tajemník MNV

Předseda MNV

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
PAVLOV
okres Šumperk

OCHRANA ZELENINA

MNV
SVINOV
1928 - 1987